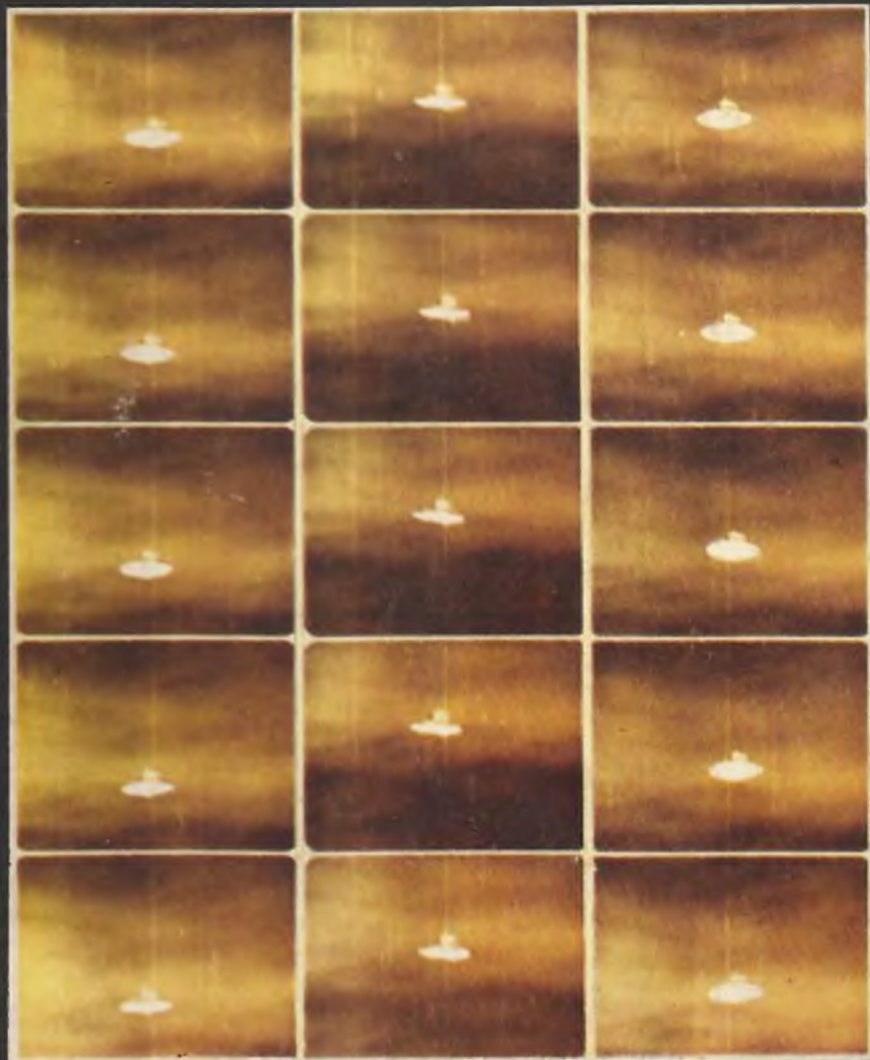

TÜRKİYE UFO RAPORU

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

TÜRKİYE UFO RAPORU

Hazırlayan :
HALÛK EGEMEN SARIKAYA

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi — İstanbul

«Gökyüzünde uçan daireler var. Bir tanesi klasik Ufo biçimini alıyor... Ağabey ve bazı arkadaşlar bir adadan Ufoları izliyoruz. Söz konusu Ufo bulunduğumuz yere doğru yaklaşıyor. Ufonun tam tepesinde, elinde uzun bir kılıç tutan bir el beliriyor. Ufo bu kez karşımızdaki pencereye yaklaşıyor ve birden hayretler içinde Ufonun tepesindeki kılıcın bir Üçlü Mızrağa dönüştüğünü görüyoruz. En az Ufo boyunda bir Üçlü Mızrak bu. Nutkum tutuluyor. Heyecan içinde, Üçlü Mızrağın, Hint tradisyonundaki adı olan 'Trisula' kelimesini söylüyorum.» (16.2.1982).

Trisula, Rab Shiva'nın Mızrağı'dır. Rab Shiva, gerçeği kurmak için sahteyi yıkandır. Aynı şekilde, Kılıç da, sembolik olarak Tanrı'nın Kılıcı'dır. Tanrı'nın Kılıcı da sahteyi yıkıp gerçeği kurmanın simgesidir. Bu sembollerin söz konusu Ufo'nun üzerinde sırasıyla belirmeleri, işte milyonlarca Ufo olayındaki gizem ve gizlem'dir...

Birinci Baskı — 1985

Dizgi-Baskı : Can Matbaası

EVREN CAN İLE DOLUDUR

Diyeceğim şu öncelikle: Her boyutta
Sağda - solda, dipte - dorukta, her yönde
Sonsuzdur evren. Bunu kanıtladım sana zaten.
Kendini seriyor ortaya gerçek; boşluk kavramı
İyice berraklaştırıyor herşeyi. Her doğrultuda
Uzandığına inanmışsak birkez boş uzayın
Ve sayısız tohumların sürekli devinim itisiyle
Binlerce yöne koştuklarına dipsiz evrende,
Oldukça su götürür bir gerçektir,
Bu toprakla göğün yaratılmış tek dünya oluşu
Ve de yararsızlığı onun dışındaki tüm madde tozanlarının.

Doğa, atomların gelişigüzel çarpışmasından
Yaratmıştır dünyamızı ve bu çeşitli, kasıtsız
Amaçsız bileşimle kaynaşım sonucu, atomlar
Kalıcı örgülerin - toprak, deniz, gök, canlılar
Başlangıç noktası olabilir her keresinde.
Demek ki neresinden baksak, maddenin
Başka kümelenmeleri vardır başka yerlerde
Aynı sıcaklıkla kucakladığı Ether'in sevgiyle.
Elbet oluşacaktır varlıklar, hazırda bol madde,
Elverişli uzay varsa ve oluşumu engelleyen
Hiçbir neden ya da durum söz konusu değilse,
Sayılamayacak kadar çoktur atom yığınağı
Canlıların ve dünyamızda nasıl kümelenmişse
Başka herhangi bir yerde de tıpatıp
Kümeleştirecek doğal bir güç vardır onları.
Demek başka yörelerde de
Başka dünyalar var bizimki gibi
Başka hayvan türleri, başka insan soyları.
Bir de düşün ki: doğumunda ve gelişiminde
Teklik ve benzersizlik gösteren,
Türünün tek örneği olan bir varlık yoktur evrende:
Sayısız bireyleri kapsayan türlerden
Birinin üyesidir o sadece...

LUCRETIVS

Ö N S Ö Z

Uzaylılar dediğimiz, diğer planet ve yaşam mekânlarının yüksek beşer varlıkları, uzun bir zamandır yeryüzü üzerinde çeşitli vazifeler görmektedirler. Bu vazifelerinde onlar, hiçbir zaman kendi başlarına hareket etmemektedirler. Çeşitli şekillerde, Dünyaları'nın Yüksek Yönetici Rehberleri tarafından kendilerine verilen tüm ayrıntıları belli vazifeleri, yeryüzünde, bildiğimiz ve bilmediğimiz olay ve yerlerde gerçekleştirmektedirler. Bir de, kendileri bir vazife almadıkları halde, yeryüzünü etüd eden çeşitli planet ve sistemli Uzaylı varlıklar vardır ki, onların da tüm faaliyetleri tamamen Dünya Yöneticileri tarafından kontrol altında tutulmaktadır. Yani, hiçbir UFOlojik fenomen kendi başına ve Yüksek Yönetici İrade'nin denetimi ve gözetimi dışında vuku bulmamaktadır. Tüm bunlar, dünya beşeriyetine, UFOloji vasıtasıyla bir mesajın, bir bilginin, bir uyandırıcı etkinin, tedricen aktarılması ve verilmesi için Dünya Yönetici Râb Mekanizması emriyle, O'na bağlı Yönetici Hiyerarşi'nin bir Bürosu tarafından oluşturulmaktadır. Dolayısıyla bu Ruhsal Büro, yeryüzü üzerinde, uzaylılar olayını öylesine bir şekilde tezahür ettirmektedir ki, bunun sonucu olarak da, UFOloji bilimi tam bu Ruhsal Büro'nun istediği şekilde bilgi, bulgu, gözlem, deneyimler ve mesajlardan oluşmakta ve böylece bir nicelik ve nitelikle tüm dünya beşeriyetine bu kıyam ettirici empulsler ve rahmet enerjiler ulaştırılmakta, aktarılmaktadır.

Halûk Egemen SARIKAYA

ANADOLU UFO TARİHÇESİ

«Ellerinde maddi servet ve kudretlerin tılsımını tutan, sözde büyük milletler, istedikleri kadar kendi nizamlarını empoze etmeye çırpınsınlar, elbette çok kısa bir zamanda, zıt mihraklar halinde yoğunlaşan bu kuvvetler birbirlerini likide edecek, ve insanlığın beklediği hakiki adalete dayalı yepyeni bir medeniyet fecri doğacaktır. Bu güneş, en büyük medeniyetlerin beşiği olan Anadolu'dan doğarsa kimse hayrete düşmemelidir.»

Ruhsal Rehber : 6.12.1950

Türkiye'nin en gizemli bölgelerinden biri de, Çanakkale Boğazının çevresinde yer alan, kadim Misya yöresi dahilinde yerleşik olan ve Çanakkale iliyle, Gelibolu Yarımadasını ve kadim Troya kentini kaplayan alandır. Yeraltı Işık Ülkesi Agarta'nın yeraltı galeri ağının kadim girişlerinden birinin bulunduğu bu bölgenin, tarihin gidişini etkileyecek çapta gizemli fenomenlere sahne olmak gibi bir özelliği vardır.

Yaklaşık İ.Ö. 1100 yıllarında, bu bölgede, Grek Mitolojisinin Tanrıları ile Kahramanlarının sürekli olarak ortaya çıktıkları ve savaştan ölümlülerin çarpışmalarına katıldıkları efsanevi Troya Savaşı yapılmıştı. İşte, Troya Savaşının kaderini tayin eden de, Tanrı denilen Varlıkların, ya da daha ziyade, Yüce Güçlerin Temsilcilerinin ölümlü beşerlere bu şekilde müdahale etmeleri olmuştur. Acaba, Tanrılar ile Kahramanlar, yani Yüce Varlıklar, doğrudan Agarta'dan gelmekte ve dış dünyaya, okült bir tarzda korunan Troya girişinden mi çıkmaktaydılar?

Bin yıl kadar sonra, İ.Ö. 72 yılında, Romalı general Lu-

cullus'un emrindeki birlikler, Pontus Kralı VI. Mithridates'in ordusuyla Çanakkale yakınlarında karşı karşıya geldi. Romalı işgâlcilerden sayıca çok üstün olan Pontus Kralı, galip geleceğinden kesinlikle emindi. Ne varki, Grek yazar Plutarch'a göre, VI. Mithridates'in tam Roma ordusuna saldırmaya hazırlandığı sırada, çok tuhaf bir olay meydana geldi: Birdenbire gökyüzü açıldı ve iki ordu arasına, gökten, parlak, gümüşî renkte, silindirik biçiminde büyük bir obje indi. Bu fenomen her iki orduyu da şaşkınlığa uğrattı ve hareketsiz bir hale getirdi.

Yukarısının, günümüzde bir Ufolojik tezahür olarak tanımlayacağımız bir fenomen vasıtasıyla beşerlere müdahale etmesi, anlaşıldığı kadarıyla, Pontus Kralı'nı kaçırtmış ve Lucullus'un galip gelmesini sağlamıştır. Tarihin çizgisi, bir kez daha Çanakkale Boğazının çevresinde çizilmiş ve beşer tarihinin Gerçek Mimarları, bir kez daha mevcudiyetlerini hissettirmişlerdi.

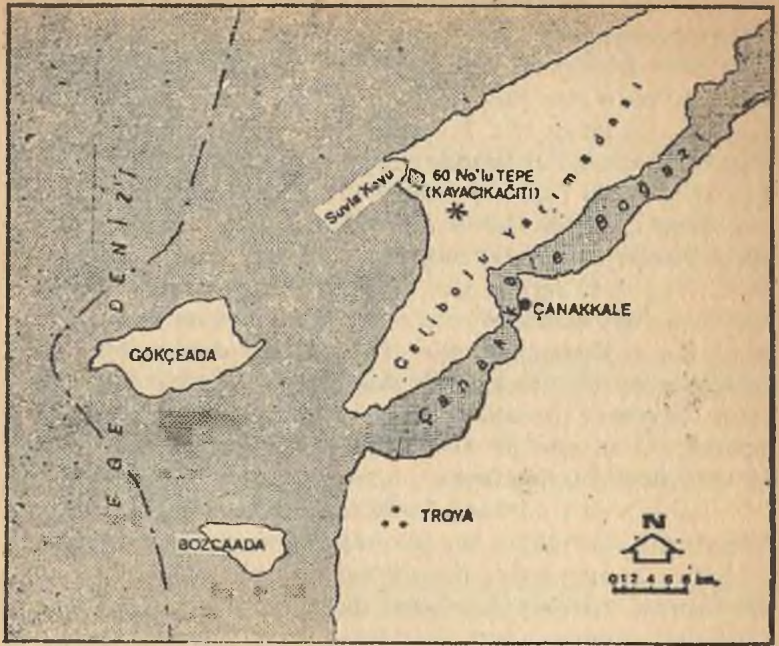
Yaklaşık 2000 yıl sonra aynı bölgede yapılan ve tarafların kaderini tayin edici mahiyette olan bir diğer savaş da, bütün bir alayın ortadan kaybolmasına yol açan çok daha tuhaf bir fenomene sahne olan Çanakkale Savaşıydı. 28 Ağustos 1915 sabahı, bir İngiliz alayı, Anafartalar'daki Suvla Koyunda, 60 No'lu Tepe (Kayacıktaşlı) yakınlarındaki garip bir yer bulutuna girmiş ve bir daha hiç görülmemişti. Daha sonra da bu alayın kayıp olduğu rapor edilmişti.

Olayın tanıkları olan Sappers F. Reichart (4/165), R. Newnes (13/416) ve J.L. Newman (numarası verilmemiş) imzaladıkları bir raporda, gördüklerini şu şekilde anlatıyorlardı: *«... Güneş doğduğunda hava gayet açıktı, görünürde tek bir bulut yoktu... ancak, 60 No'lu Tepe üzerinde ekmek biçiminde altı ya da sekiz adet bulut asılı duruyordu — hepsi de aynı biçimdeydi. Saatte 7 ya da 8 km'lik bir hızla güneyden esen rüzgâra rağmen bu bulutlar pozisyonlarını hiçbir şekilde ya da biçimde değiştirmedikleri gibi, rüzgârın etkisi altında da sürüklenmediler. Yerden 150 metre yukarıda yer alan gözlem noktamızdan görüldüğü kadarıyla, yaklaşık 60*

derecelik bir yükseklikte öylece asılı duruyorlardı. Bu bulut grubunun tam altına rastlayan yerde, arazi üzerinde, aynı biçimde olan ve sabit duran, yaklaşık 250 metre uzunluğunda, 60 metre yüksekliğinde ve 60 metre genişliğinde bir bulut bulunuyordu. Bu bulut tamamen yoğun ve hemen hemen katı bir madde yapısında görünüyordu... Tüm bunlar, yerdeki bulutun 2500 metre kadar güneybatısında, Rododendron Dağı Burnu üzerindeki siperlerimizde yerleşmiş bulunan NZE 1'nci Sahra Bölüğünün 3'ncü Takımının yirmi iki askeri tarafından gözlemlenmişti. Gözlem noktamız 60 No'lu Tepeye 90 metre kadar yukarıdan bakıyordu. Sonradan anlaşıldığına göre, bu tuhaf bulut kuru bir dere yatağının ya da çökmüş bir yolun (Kayacık Dere) üzerinde bulunuyordu ve arazi üzerinde böylece dururken yanları ile uçlarını mükemmel bir şekilde görebiliyorduk. Öteki bulutlar gibi açık gri renkteydi.

«Daha sonra, birkaç yüz kişiden oluşan İngiliz alayı First Forth Norfolk'un bu çökmüş yol ya da dere boyunca 60 No'lu Tepeye doğru ilerlediğini farkettiler. 60 No'lu Tepe üzerindeki birlikleri takviyeye gidiyor gibiydiler. Ancak, sözkonusu buluta ulaştıklarında, hiçbir tereddüt göstermeksizin doğrudan bulutun içerisine ilerlediler. Sonunda, 60 No'lu Tepe üzerinde yayılarak savaşmak üzere hiç kimse ortaya çıkmadı. Bir saat kadar sonra, yürüyüş kolundaki son erler de bulutun içerisinde kaybolduktan sonra aynı bulut, gayet rahat bir şekilde yerden kalktı ve herhangi bir bulut ya da sis gibi, yavaşça yükselerek, raporun başında değindiğimiz diğer bulutların yanına katıldı. Tüm bu süre boyunca bu bulut grubu aynı yerde asılı kalmıştı ve o tuhaf yer bulutu kendi seviyelerine yükselir yükselmez hepsi birlikte kuzeye, yani Trakya'ya doğru ilerlemeye başladılar. Kırkbeş dakika içinde gözden kaybolmuşlardı. (Bkz.: Harita - 1).

«Sözkonusu Alay kayıp ya da yok edilmiş olarak bildirildi. İngiltere, Türkiye'den bu alayın geri verilmesini istediğinde, Türkiye, bu alayı ne esir aldığını, ne temas ettiğini ve ne de böyle bir alayın varlığından haberi olduğunu belirten bir yanıt vermişti. 1914-1918 yılları arasında bir İngiliz

Harita _ 1 : «Türkiye'nin en gizemli bölgelerinden biri, Çanakkale Boğazının çevresinde yer alan yöredir.»

Alayı 800 ile 4000 kişi arasında oynayan bir güçten oluşurdu. Bu olayı gözlemlemiş olan bizler, Türkiye'nin sözkonusu Alayı hiçbir zaman esir almadığını ya da temas etmediğini teyit ederiz...» (1).

Charles Berlitz, bu vakayı, «özel manyetik alanların ya da sismik fayların yahut her ikisinin birden bulunduğu, yerlerin civarında, bilinmeyen Varlıkların müdahaleleri» nin söz konusu olabileceğini gösterdiği için, ilginç bulmaktadır. Ashında, Berlitz'in bu açıklaması, müdahale kelimesini kullanmasından ötürü önem kazanmaktadır. Çünkü, bu ifade, Çanakkale Savaşındaki fenomeni, müdahale unsuru taşıyan önceki olaylarla bağlantılandırmaktadır. Belirtz, bu sözleriyle, Çanakkale Boğazı civarındaki gizemli bir bölgenin varlığına da işaret etmiş olmaktadır.

Berlitz'in değindiği üzere, bu bölge, bir fay hattının üzerinde yer alır, ve bu alan dahilindeki manyetik tesirler sorununa ışık tutabilecek olan bazı hususları açıklığa kavuşturmakta yarar vardır. Araştırmacı Robin Collyns, aynı konuyu işlediği bir yazısında, John Hargrave'ın Suvla Koyu çıkartmasına ilişkin olarak yaptığı bir açıklamayı aktarıken, *"21 Ağustos 1915 tarihinde, birkaç tabur, pusula ibresinin aşırı derecede kuzeye doğru sapmasından ötürü bu alanda yönlerini kaybetti,"* demektedir. Collyns, olaya yol açan garip bulutların, aslında, İngiliz Alayını kaçıran ve manyetik düzensizliklere yol açan uzay gemileri, yani Ufolar olup olmadıklarını sormaktadır. Bu, üzerinde düşünülmesi gereken bir husustur. Bu konudan olmak üzere, dikkat edilmesi gereken bir diğer nokta da, yeraltı dünyasına açılan kadim girişin mevcudiyetidir. Bu tür girişlerin, daha başka metodların yanı sıra herhangi bir davetsiz misafire karşı, tecrit edici bir perde işlevini görecektir olan bir manyetik alan ile korunduğu söylenir.

Grek Mitolojisinde geçen Tebai Kralı Athamas'ın, ilk eşi Nephele'den Phrixus adında bir oğlu ve Helle adında da bir kızı olur. Bir süre sonra Nephele'den bıkan Athamas, Ina adında ikinci bir hanım alır. Ina, sahte bir kehaneti öne sürerek, çocuklarını kurban etmesi için Athamas'ı iknâ eder. Çocuklar tam öldürülecekleri sırada, anneleri Nephele, ki bu isim bulut anlamına gelmektedir, ortaya çıkar, ve onları sisleri ve dumanları ile sarıp sarmalayarak ⁽²⁾, Hermes'in kendine verdiği, postu altından olan ve uçan bir koçun sırtına bindirir. Phrixus ile Helle, bu uçan koçun sırtında havalanarak, Tebai'den kaçarlar. Tam Çanakkale Boğazının üzerinden uçarlarken, bir fırtına kopar, ve zavallı Helle, koçun sırtından düşerek, Çanakkale Boğazında boğulur — bunun üzerine, buraya Helle'nin Denizi anlamına gelen Hellespont adı verilir. Fırtınayı atlatan Phrixus, altın koç tarafından Colchis'e götürülür (Bkz.: Harita - 2). Koç, burada, Zeus'a kurban edilir. Bu koçun altın postu, daha sonra, Jason ile Argonotlar'ın arayacakları ünlü Altın Post haline gelecektir ⁽³⁾.

Görüldüğü gibi, bu son derece ilginç bir öyküdür. Bir

Harita _ 2 : Mitolojide Altın Koç'un izlediği uçuş hattı.

bulut ortaya çıkmakta ve iki çocuğu sisli perdesiyle sararak, çevredeki kişilerce görünmeyecek bir hale getirip, böylece bir uçan altın araca nakletmektedir. Gelibolu'da gözlemlenmiş olan kaybolma fenomeni ile bu efsane arasında şaşırtıcı bir benzerlik vardır. Belki tüm alay da, Collyns'in kuşkulandığı gibi, aynı şekilde, bir Ufoya nakledilmişti. Acaba, buluta girdiklerinde demateryalize olup, sonra Ufonun içinde materyalize mi olmuşlardı? Bu tür bir ışınlama vakası olabildi. Fakat, olaydan sonra bulutun dağılmayıp, tuhaf şekilli öteki bulutlara katılmış olması, ve hepsinin birden Trakya yönünde uzaklaşmaya başlaması, bulutun kendisinin bir Ufo olabileceğini akla getirmektedir. Ufolar, iyonlaşma yoluyla, bir bulut görüntüsü oluşturabilirler. Ufolojik literatürde, bulut görünümünde olan Ufolara ilişkin gözlemlere sık sık rastlanır.

Bu efsanenin geriye kalan kısmı da çok ilginç bazı unsurlar taşımaktadır. Örneğin, öyküde anlatılan olayın, Gelibolu'da meydana gelen kaybolma vakasıyla benzerliğinden öteye, efsanenin odaklandığı yerlerden biri gerçekten de Çanakkale Boğazının (kadim Hellespont) kendisidir. Bu, son derece ilginç bir husustur.

Gözden kaçırılmaması gereken bir diğer nokta da, tam Çanakkale Boğazı üzerindeyken bir fırtınanın kopmasıdır. Uçmakta olan bir aracın bu saha üzerinden geçişini etkileyen bir fırtına, bir manyetik bölgenin yıkıcı mahiyetteki

güçlerinin faaliyete geçişini kapsayan bir olay olabilir, ki bu tür güçler, bu bölgede gerçekten de mevcuttur.

Bu efsanenin bir başka ilginç yanı da, altın koçun izlediği Tebai, Çanakkale Boğazı, Colchis yoludur. Colchis, Karadeniz'in doğu kıyısında, Kafkaslar'ın eteklerinde, Elbruz Dağından pek uzak olmayan bir noktada yer alıyordu : Dolayısıyla, ayrıca dünya mitolojilerinin en ünlü yolculuğu olan Argo'nun Yolculuğunda varış mahallini de oluşturan kutsal Colchis, Agarta'nın kadim girişlerinden birinin yakınında bulunmaktaydı. Ve, Troya Ovası da, Çanakkale Boğazı kıyılarında uzanır. İşte, Hermes'in sağladığı kadim bir uçan aracın izlediği bu rota, iki ayrı kadim Agarta girişinin yer aldığı iki gizemli bölgeyi birbiriyle irtibatlandırmaktadır. Şu hususu da hemen hatırlatmalıyız ki, kutsal yerleri birbirine bağlayan düz hatların, Ufoların uçuş yörüngelerine tekabül ettiği söylenmektedir.

Dahası, Hermes'in, fizik dünyadan ayrılan canları Hades'e, yani yeraltı dünyasına götüren Grek Tanrısı olduğunu da biliyoruz. Acaba, Hermes, gerçekte, Agarta'nın Yüce Konseyinin, yeraltı şebekesinin girişlerine ulaşabilmeleri amacıyla bazı kişilere yol gösteren bir Habercisi miydi?

Muamma dolu Çanakkale bölgesi, görünüşe göre manyetik kökenli olan düzensizliklerin meydana gelişine paralel olarak yoğun bir Ufo faaliyetinin de gözlemlendiği diğer gizemli bölgelerin kesişme noktasını oluşturuyor gibidir. Bu bölgeler, iki büyük su kütlesi ile kıyılarına, yani Marmara Denizi ile Ege Denizine tekabül etmektedir.

Ege'ye Çanakkale Boğazı, ve Karadeniz'e de İstanbul Boğazı vasıtasıyla bağlanan bir iç deniz olan Marmara Denizi, kadim Propontis, denizciler ile balıkçılar arasında, önceden herhangi bir belirti olmaksızın, ani deniz hareketleri ile girdaplar gibi düzensizliklerin oluştuğu çalkantılı bir deniz olarak kötü bir şöhret yapmıştır. Tetrübeli denizciler, sınırları dahilinde seyretmekte olan gemiler ile tekneleri tehdit eden belirli tehlike bölgelerinden söz ederler.

Marmara üzerinde faal halde olup da, sözkonusu düzensizlikleri oluşturan güç, her ne ise, ayrıca, uçmakta olan

araçları da etkilemekte ve hiç beklenmeksizin onun tesir alanına giren uçakların düşmesine sebep olmaktadır. Ne ilginçtir ki, Marmara Denizi, 40° Kuzey ile 41° Kuzey enlemleri arasında yer alır, ve bu enlemler üzerinde, birçok felâketin ve Ufolojik fenomenin kaydedildiği bir diğer iç su kütlesi olan, Amerika'daki Büyük Göller'den Erie Gölü bulunmaktadır. Bu konudan olmak üzere, gözden kaçırılmaması gereken bir başka husus da, Marmara'nın güney ve doğu kıyılarının hemen yakınında dört tatlı su gölünün bulunmasıdır.

1954 - 1959 yılları arasında Marmara civarında düşen uçakların aşağıda yer alan listesi, hava fâcialarının özellikle bu felâket şhası dahilinde aşırı derecede yoğunlaştığını göstermektedir :

No:	Tarih :	Uçağın Düştüğü Yer :
1.	1954 — 30 Temmuz	Balıkesir
2.	1955 — (?) Kasım	Karacabey
3.	1955 — 14 Aralık	Balıkesir
4.	1956 — 18 Şubat	Balıkesir'in batısı
5.	1956 — 18 Temmuz	Balıkesir
6.	1956 — 4 Eylül	Mudanya
7.	1956 — 27 Ekim	Eskişehir
8.	1956 — 21 Kasım	Gürsu
9.	1957 — 19 Mayıs	Kapıdağ Yarımadası
10.	1957 — 27 Temmuz	Dursunbey
11.	1958 — 10 Şubat	Bursa
12.	1958 — 30 Nisan	Mudanya
13.	1958 — 2 Mayıs	Eskişehir
14.	1958 — 28 Temmuz	Ulubat Gölü
15.	1958 — 10 Eylül	Manyas Gölü
16.	1958 — 18 Eylül	Çorlu
17.	1958 — 10 Ekim	Eskişehir
18.	1958 — 12 Aralık	Kapıdağ Yarımadası
19.	1959 — 23 Mart	Balıkesir
20.	1959 — 24 Temmuz	Bursa

21.	1959 —	25 Temmuz	Bandırma
22.	1959 —	9 Eylül	Eskişehir
23.	1959 —	3 Kasım	Bilecik
24.	1959 —	3 Kasım	Eskişehir

Ayrıca, aynı yörede ortadan kaybolan uçaklara ilişkin iki vaka da mevcuttur. 29 Haziran 1956'da, Ulubat Gölü üzerinde bir jet uçağının kaybolduğu rapor edilmişti. 19 yıl sonra, 31 Ocak 1975 akşamı saat 18.41'de, Türk Hava Yolları'nın Bursa adlı jet yolcu uçağı, inişe hazır bir halde, Marmara'nın kuzeyinde yer alan Yeşilköy Havalimanındaki piste yaklaşıyordu. Tam o sırada Yeşilköy'ün ışıkları söndü ve havalimanının otomatik no-break sistemi devreye girene kadar 25 saniyelik bir süre geçti. Ancak, kaptan pilot, uçağın reflektörlerini kullanmak suretiyle inişe geçmek istemeyerek, kuleye radyo telsizle, dönüşü geçeceğini bildirdi. Bundan sonra radyo bağlantısı kesildi, ve Bursa uçağı bir daha hiç görülmedi! Yetkililer, pass geçen kaptan pilotun, gerekli irtifaya ulaşmadan dönüşü geçtiğini, ve dolayısıyla da uçağın kontrolünü kaybederek; Yeşilköy Havalimanı, Ambarlı, Hayırsızada arasında kalan dar bir üçgen dahilinde Marmara'ya düştüğünü ileri sürmüşlerdi. Ne var ki, kaptan pilot, böylesine aşikâr bir hatayı yapamayacak kadar tecrübeliydi.

Marmara Denizinin üzerinde ve çevresinde yer alan söz konusu yöre, Ufo gözlemlerinin sanki biraraya toplandığı bölgelerden biri olarak tebarüz eder. Ve, tabi İstanbul kenti, bu gizemli felâketler sahası dahilindeki Ufo faaliyetinin odak noktasını oluşturur. Istanbulcular, çoğunlukla, gökte büyük bir hızla seyreden ve, ya Marmara'nın üzerinde gözden kaybolan ya da Marmara'ya dalan gece ışıklarından bahsederler. Bunlara ilişkin bazı örnekleri müteakip sayfalarda göreceğiz. Ayrıca, daha pek çok kayıtlanmamış olaylar da mevcuttur.

Türkiye'nin Ege kıyıları, ya da Klâsik Çağdaki adıyla İyonya kıyıları, bir diğer komple Ufo - felâket alanı oluşturmaktadır. Tanrıça Io'nun ülkesi anlamına gelen İyonya'da

gözlemlenmiş olan en eski Ufolojik fenomen olarak sınıflandırabileceğimiz bir olaya, Efes'in kutsal taşı diopet hakkındaki efsanede değinilmektedir: *"Efes kentinin, Yüce Artemis'in mabedi ile gökten inmiş olan kutsal taşın koruyucusu olduğunu herkes bilir..."* (Resüllerin İşleri: 19/35).

Bu sözleri, Aziz Pavlos'un Efes'teki vaizlerine karşı çıkarak ayaklanan güruhu dağıtan kent yetkilisi söylüyordu. Bahsettiği taş, bir önceki bölümde açıklandığı üzere, İlahi Güçlerin neşrettikleri Spiritüel Tesirleri zaptedici bir anten, bir odak noktası olarak işlev görüyordu. Bu bölümde bizi ilgilendiren husus ise, kutsal taşın Efes'e ulaşma şeklidir. Kent yetkilisinin belirttiği gibi, bu taşın gökten geldiğine, ya da Grekler'e göre, Zeus'un kendisinden geldiğine inanılırdı. Bir mabedin odak noktasını oluşturan bu tür bir kutsal taş, genellikle benimsenen yorumun aksine, bir meteorit olamazdı. Her şeyden önce, çağlar boyu etkinliğini sürdüren bir kutsal işlevi yerine getirebilecek mahiyetteki bir taşın özel olarak hazırlanması gerekmektedir, yani uzayda kendiliğinden oluşamaz. Üstelik, bu tür objeler, gökten kendiliklerinden düşmezler; daha ziyade, yeryüzüne indirilirler.

Belirli dinlerin ve tradisyonların inananlarınca ululanan, göksel kökenli daha başka kutsal taşlar da vardır. Bunların en ünlüsü, Kâbe'nin güneydoğu köşesine yerleştirilmiş olan ve Müslümanlarca kutsal addedilen Kara Taş'tır, yani Hacer-i Esved'dir. İslâm tradisyonuna göre En Yüksek Cennet'ten indirilen Kara Taş, Sirius'tan gelmiştir ⁽⁴⁾. Tibet tradisyonlarında, Norbu Rinpoche ya da Sanskrit'te Chintamani denilen ve yeryüzüne Tanrıların habercisi olan bir 'kanatlı at' tarafından getirilmiş olduğuna inanılan bir başka kutsal taş daha vardır. Kanatlı at ifadesini, bir uzay gemisinin tanımı olarak yorumlayabiliriz ⁽⁵⁾. Andrew Tomas, bu taşın da, muhtemelen, Sirius'tan geldiğine işaret etmekte ve yeryüzüne bir uzay aracı ile getirilmiş olabileceğine dikkati çekmektedir. Tibet'in kutsal taşının yeryüzüne nakledilmesinde kullanılan metodun, Efes'teki diopet için de geçerli olması çok muhtemeldir. Çok uzak bir geçmişte, Efes'in üzerinde, beraberinde son derece değerli bir emanet, yani

eşsiz özellikleri haiz bir taş getiren bir uzay gemisinin be-
lirmiş olabileceğini tahayyül edebiliriz. Troya'daki Palladi-
um'un da, efsaneye göre, yeryüzüne Zeus tarafından gön-
derildiğini hatırlarsak, Ufolojik yorum çerçevesinde, bu hey-
kelin de Dardanus'a, yıldızlararası bir araç vasıtasıyla ile-
tildiğini düşünebiliriz. Anlaşıldığına göre, Agarta'daki Ana
İlahi İstasyonu tesis etmiş olan Göksel Varlıklar, ayrıca,
yerkürenin her yanında tâli istasyonlar da kurmaktaydılar.

1975 ve 1976 yıllarında, Anadolu'nun belirli bir bölgesi-
nin üzerinde, birbiri arkasına, iki gizemli uçak kazası mey-
dana geldi. Bu vakalarda dikkati çeken husus, kazaların oluş-
tuğu sahanın, birkaç tane tatlı su gölünün birarada bulun-
duğu Göller Yöresinin güneyinde yer almasıydı. Gizemli
olayları inceleyen kişilerin aklına derhal şöyle bir soru gel-
mişti: Acaba, Türkiye'nin Göller Yöresi de, Kuzey Amerika'
daki Büyük Göller gibi, yerküremizin, karaların iç kısımla-
rında yer alan felâket bölgelerinden birini mi oluşturuyor-
du? Bu, pek de boş bir soru değildi, çünkü sivil havacılar
arasındaki yetkili kişilerin her iki kazayı birlikte değerlen-
direrek ulaştıkları sonuçlar, bu görüşü destekler mahiyet-
teydi. Söz konusu facia alanı, Eğridir Gölü, Burdur Gölü ve
Kovada Gölü arasında uzanmakta, Isparta kentini de çevre-
lemektedir.

19 Eylül 1975 günü, saat 23.20 civarında, Türk Hava
Yolları'na ait bir Boing 727 uçağı, 146 yolcusu ve 10 kişilik
mürettebatı ile, yukarıda tanımladığımız bölgeye düştü. İs-
tanbul'dan havalanan uçak, Antalya'ya doğru uçmaktaydı.
Daha henüz Isparta'nın güneyinde uçarlarken, kaptan pi-
lotlar, her nasılsa, varış yerine ulaştıklarına hükmederek,
alçalmaya başlamışlardı. İşte, bu, son derece garip bir ol-
guydu. O kadar tecrübe sahibi olan bu sivil havacıların böy-
le inanılmaz bir hata yapmaları imkânsızdı. Antalya'daki
hava limanına yaklaştıklarını sanacak şekilde yanıltıldıkları
sırada, havalimanından en az 90 km. ötede, dağlara çarp-
mışlardı!

17 Ocak 1976 tarihinde, Ankara'daki Etimesgut Askeri
Havalimanından havalanan C-47 askeri nakliye uçağı, ön-

ce Eskişehir'e inmiş, bir saat sonra tekrar havalandı, bu kez Antalya yönünde uçmaya başlamıştı. Kaptan pilot, henüz Kovada Gölü üzerindeyken, sivil meslektaşının yaptığı hataya düşmüş ve Kovada Gölünün güneyinde, deniz seviyesinden yaklaşık 900 metre yükseklikteki araziye çarpmıştı. Bu kadar tecrübeli pilotlar, Göller Yöresindeki bu sahayı, nasıl oluyordu da, Antalya Havalimanı olarak değerlendiriyorlardı?

Havayolu Pilotlar Derneği (TALPA) yetkililerine göre, uçak radyo trafik sisteminin Göller Yöresi dahilindeki yanıltıcı işleyişi, her iki olayda da vaktinden önce alçalarak kaza yapan pilotların görünürdeki hatalı davranışlarına yol açmıştı. Kazaları incelemiş olan bir grup sivil havacı, her iki uçağın pilotlarının, kaynağı Göller Yöresinin güneyindeki bir yerde, muhtemelen de Kovada Gölü yakınında ya da üzerinde bulunan bir elektromanyetik düzensizlik'ten ötürü yanılgıya sürüklenmiş oldukları kanaatine varmışlardır. Dolayısıyla, denilmektedir ki, Antalya Havalimanının NDB (Non-Directional radio Beacon) İstasyonundan yayınlanıyormuş gibi gözükken ve pilotlara Antalya'ya yaklaştıklarını bildiren yanıltıcı sinyalleri alan pilotlar, kapalı havada, yerlerini belirleyebilecek herhangi bir görsel unsura başvuramadan, alçalmaya başlamışlardı. Ne var ki, sinyallerin kaynağı gerçek NDB İstasyonu olmadığı gibi, Antalya'ya da ulaşmış değillerdi: Anlaşıldığına göre, Göller Yöresinin gizemli manyetik güçleri, harekete geçerek, pilotlara ölüm sinyalleri göndermişlerdi!

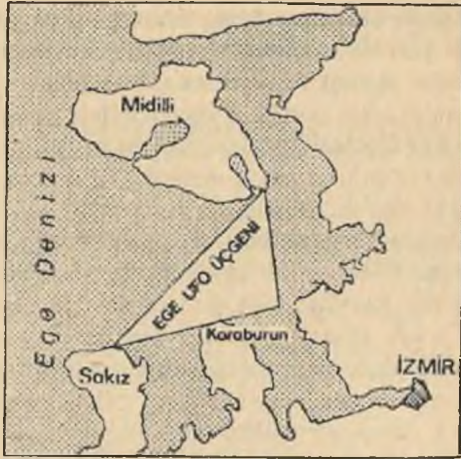
Daha önce de değinmiş olduğumuz gibi, elektromanyetik mahiyette olan ve felâketlere yol açabilen bu tür düzensizliklere ⁽⁶⁾ rastlanılan yerler, hemen hemen her zaman, Ufolojik faaliyet bölgesi gibi görünmektedirler. Göller Yöresinin Güneyinde kalan Antalya kenti, Akdeniz kıyılarındayken yer alır. Ve Akdeniz de, müteveffa araştırmacı Ivan Sanderson tarafından, çok sayıda UFO tezahürlerine paralel olarak kaybolma olaylarının meydana geldiği, elektromanyetik anomaliler gösteren, baklava şeklindeki gizemli deniz

sahalarından biri olarak sınıflandırılmıştı (?): Akdeniz, kaybolan denizaltı vakalarıyla ün yapmıştır.

Aralık 1981 — Ocak 1982 Ufo Akınında da görüldüğü üzere, Marmara ve Ege Bölgeleri daima yoğun Ufolojik faaliyete sahne olmaktadır. Daha aşağılarda da belirttiğimiz gibi, bu faaliyete paralel olarak, Marmara ve Ege Denizlerinde sık sık gizemli deniz hareketleri meydana gelir Nitekim, Ege Ufo Üçgeni diye bilinen, ve çeşitli Ufo olayları ile, denizcileri sürekli olarak tedirgin eden manyetik mahiyetteki deniz hareketlerinin birarada ve yoğun olarak görüldüğü merkezi bir alanın mevcudiyetini biliyoruz. Gazetelerde, Marmara ve Ege'nin bu tür özellikleriyle ilgili olarak yeni haberler çıkmış bulunmaktadır. Bunlardan, 25 Ocak 1982 tarihli, 'Kaptanlar Dikkat! Marmara Denizinde Manyetik Alan Var' başlıklı bir yazıda şöyle deniyordu: Bermuda Şeytan Üçgeni'nden sonra ortaya çıkan esrarengiz olay kazalara yol açıyor. Bermuda Şeytan Üçgeni esrarını korurken Marmara Denizinde de esrarengiz olaylara rastlandığı açıklandı. Özellikle Marmara Adası yakınlarında manyetik alanın çok şiddetli olduğu ve gemilerin pusulalarında sapmalar meydana geldiği belirtildi. Bu arada yıllar önce Marmara Adasında bir Sovyet savaş gemisi ile Kıbrıs bandıralı bir şilebin de adanın manyetik alan çekişi yüzünden karaya oturdukları bildirildi. İlgililer ayrıca, bu alan içerisinde haberleşmenin de bozulduğunu, televizyon ve radyo yayınlarında şiddetli parazitler meydana geldiğini söylediler. Öte yandan Türkiye'nin manyetik alan haritasının yapımına başlandığı ve haritanın ilgili kuruluşlara dağıtılacağı öğrenildi.

Ege bölgesi, yakın zamanlarda, Ege Denizindeki deniz hareketlerine ve Anadolu'nun Ege kıyıları boyunca meydana gelen Ufo akınlarına ilişkin gözlemlerden ötürü, halkın dikkatini çeker olmuştur. 1981 yılı başlarında, İzmirli bir iş adamı ve mercan avcısı olan Refik Tanergün, gazetelerde, Ege bölgesinde oluşan muamma dolu fenomenler hakkında açıklamalar yapmıştır. Tanergün'e göre, Ege Denizindeki deniz hareketleri, köşeleri, Midilli, Sakız adaları ile Karaburun'da yer alan, üçgen biçiminde bir saha dahilinde yo-

ğunlaşmaktadır. Tanergün, kendi deyimiyle bu yeni Bermu-
da Üçgeninin sınırları içinde birçok kaptanın ve tecrübeli
denizcinin gizemli fenomenlere tanık olduklarını belirtmiş-
tir. İzmirli amatör mercan avcısı, bu Ufo Üçgeni dahilinde
(Bkz.: Harita - 3), Ufo faaliyetinin oluşturduğu tehlikeli bir

Harita - 3 : Ege Ufo üçgeni.

manyetik sahanın bulunduğu inanmaktadır. Kendisi bu
manyetik bölge içinde dev dalgaların birdenbire nasıl belir-
diğini şöyle anlatmıştır: «Karaburun açıklarında, derin de-
nizde avlanmaya çıkan çoğu balıkçı, geçtiğimiz (1980) Tem-
muz ayında meydana gelen ilginç olayı halen anımsamakta-
dır. O aylarda avlanan grubun 300 metre ötesinde, Midilli
sahiline bakan tarafta, bir anda denizde, 35 - 40 metre yük-
sekliğinde, adeta sudan yapılmış bir perde oluştu. Bu perde-
nin ardından, hışırtıyı andıran bir sesle parlak bir cismin
sulara gömüldüğü gözlemlendi. Bu, bir deniz patlaması değildi.
Zira deniz köpürmedi ve etki alanı sadece belirli bir nokta-
da kaldı.» Tanergün, aynı olayın, Ağustos 1980 — Ocak 1981
arası altı aylık süre boyunca birçok kez tekrarlandığını ileri
sürmüştür: «Bu alanın içine düşen veya rastlantı sonucu
giren bir gemi, tekne veya herhangi bir deniz aracı, alabora

olmakta, adeta deniz dibine çekilmektedir. Ben, şahsen, Tahsin Kalkavan adlı Türk şilebi ile Tenya - 2 adlı Yunan şilebinin bu alan içinde kaza yaptığına inanıyorum. Uzun teorik araştırmalar yapmakla gerçek ortaya çıkabilir.» Sözü edilen şileplerin her ikisi de, gerçekten, 1980 yılının son aylarında, Tanergün'ün tarif ettiği Ege Ufo Üçgeni dahilinde kaybolmuştu ⁽⁸⁾. 21 Aralık 1980 günü, Simeko adlı bir Sovyet şilebiyle Ertürk - 2 gemisinin mürettebatı, Karaburun açıklarında, Türk - Yunan sınırı boyunca seyreden bir geminin, birden alabora olarak, göz açıp kapayıncaya kadar sulara gömülüşüne tanık olmuşlardı. Öte yandan, Ege Deniziyle ilgili olarak, 18 Ocak 1982 günkü gazetelerde, bir yıl önce Girit açıklarında gizemli bir şekilde kaybolduğu belirtilen *Deniz Sönmez* şilebinden bahsediliyordu. Şileple birlikte ortadan kaybolan ve ne oldukları bilinmeyen 32 kişilik mürettebatın yakınları, kayıp denizcilere bir gün mutlaka kavuşacaklarına dair inançlarını dile getirmiş ve denize, ümitle beklediklerini belirten bir buket bırakmışlardı.

Ege Ufo Üçgeni'nin faaliyetinin, sadece yakın zamanlara değil, çok eskilere kadar dayandığı belirtilmekte, Tanergün'ün bu konuda bilimsel araştırma yapılmasına ilişkin dileği haklı çıkarılmaktadır. Örneğin, *Cumhuriyet* gazetesinin 24 Mart 1958 tarihli sayısında, Karaburun açıklarında, Yunan şilebi olduğu söylenen bir geminin hiç bir iz bırakmadan battığına dair bir haber çıkmıştı.

Dahası, Ege Üniversitesi Astronomi Kürsüsü öğretim görevlilerinden olan ve isimlerini açıklamayan bir grup bilim adamı, Tanergün'ün iddialarını onaylamaktadırlar: «Henüz varlığını kanıtlayamadığımız bir gücü inkâr etmek, bilimi inkâr etmek demektir. Zaman zaman gökyüzünde yabancı cisimlerin (Ufoların) dolaştığı, artık bilinen bir gerçektir. Bu cisimlerin olağanüstü enerji ve güç taşıdığı da tespit edilmiştir. Örneğin, Atlas Okyanusunda geçtiğimiz (1980) Temmuz ayında görülen bu cisimlerden biri, yaydığı enerji ile dev dalgalara yol açmış, üç teknenin sulara gömülmesine neden olmuştu. Bütün bu gerçekler karşısında, Ege Denizinde meydana gelen iki gemi kazasının da bu tür hareketler-

den kaynaklandığını kabullenmek istemeyenler çıkabilir. Ancak, bu, bilinen, içinde bulunduğumuz yüzyıl koşulu nedeniyle açıklanmak istenmeyen, açıklanamayan gerçeklerden biridir. Ege'de bir manyetik alanın varlığı her an düşünülebilir. Bunun şiddetini kestirmek mümkün değildir.»

Aynı bilim adamları grubu, 1979 ve 1980 yıllarında Ege kıyılarının çeşitli yörelerinde Ufoların sık sık görüldüklerini ve çıplak gözle izlendiklerini belirtmişlerdir. Bu dönemde, biri Mayıs 1979'da öteki de Nisan 1980'de olmak üzere, İzmir üzerinde kısa süreli iki Ufo akını meydana gelmiştir. Bu arada, birçok İzmirli, bu astronomların Ufo gösterileri dedikleri akınları izleme fırsatını bulmuştur. Bilim adamlarına göre, İzmir üzerinde yapılan en son Ufo gösterisinin tarihi, 1981 yılının ilk günlerine rastlamaktadır: «Geçenlerde iki ayrı yabancı cisim, ...Karşıyaka üzerinde ilginç bir gösteri yapmıştır. Karanlığın henüz basmaya başladığı dakikalarda, iki ayrı yönden gelen ve sürekli ışık saçan bu cisimler, bir hayli alçalmış, daha sonra Yamanlar Dağı sırtlarında gözden kaybolmuşlardır. Bu olayın tanığı bir hayli fazladır. Ancak, bu kadar tanık bulmakta güçlük çektiğimiz bir başka yabancı cisimden de söz etmekte yarar vardır. Örneğin, deniz - dibi yabancı cisimleri IUSOLAR (9)1. Bugün kurgubilim türü filmlere konu olan bu cisimlerin varlığı da yarı yarıya kanıtlanmış gibidir. Etki alanı geniş, enerji küpü bu cisimler, rahatlıkla, deniz - altı ve deniz - üstü hareketlere neden olabilmektedir.»

1974 - 1976 arası dönemde, Atlantik'te seyreden Türk denizcileri de ilginç Ufo gözlemleri yapmışlar ve Ufolojik fenomenlere tanık olmuşlardır :

1974 — Ağustos/Eylül, saat 22.00, Bahama: «Bahama kanalından 300 mil açıkta, Aras gemisi ile seyretmekteydik. Aniden gökyüzünde bir ışık belirdi. Önce bir uçak olduğunu zannettik, ama çok süratle hareket ederek geldi ve gemimizin üzerinde asılı kaldı. Hemen telefon ederek Süvari'yi çağırdım. Işık çıkaran cisim 3 - 4 dakika geminin üzerinde asılı kaldıktan sonra parlayarak beyazdan yeşile dönüştü ve ufaldı; kuzeye doğru 30 derecelik bir açı içerisinde sa-

lunumlu zigzaglar yaparak kuzey istikametinde gözden kayboldu. Gittiğini zannedyorduk ki, güneyden tekrar ortaya çıktı, yine zigzag yaparak geldi ve tepemizde bir yay çizerek batıdan kayboldu. Bu anlattığım olay 1974 Aras Gemisi Jurnallarına geçmiştir; olaya, suvari, telsizci, gemici ve ben tanık olduk.»

1975 - 1976, Temmuz/Ağustos, saat 19.30 : «Norfolk'tan 45 - 50 mil açıktaki, Amiral Sadık Altıncan gemisiyle seyir halindeydik. Hava pusluydu, gökyüzü açık, yıldızlar net bir şekilde gözüküyordu. Yıldızlarda şimşek çakıyor gibi parlamalar oluyordu. Bu parlamalarla birlikte yeşil bir aydınlık etrafı kaplıyor, sanki yeşil bir yanma oluyordu. Bu yeşil aydınlıklar yarım saat kadar devam etti. Parlamalarda zamanlama yoktu, gelişigüzel meydana geliyordu ve nereden geldiği belli olmuyor, etrafı yemyeşil bir hal alıyordu. Olaya gemi mürettebatının bir kısmı, gemide bulunan hanımım ve ben tanık olduk.»

1975 - 1976, saat 8.30 - 9.00, Atlantik Azor Adaları ile Amerika arası : «Sabah hava çok güzel, tek bir bulut dahi yok. Birden siyah bir bulut 2 mil açıklarımızda önümüze çıktı. Süvariye çağırdım, hemen geldi. Gemi zannettik önce; süvari bulutun içine girmek istemedi. Rotayı değiştirmeye başladık, rotadan çıktıkça siyah bulut da önümüzden ayrılmıyordu. 70 - 80 derece rotadan ayrılmamıza rağmen bulut karşımızdaydı. Yanımıza geldi, biraz içine girdik, fakat birden kayboldu. Çok korkmuş ve şaşırmıştık, zira havada tek bir bulut yoktu.» (3 olayın da kaynağı : Sadı Erenpaveli, D.B. Deniz Nakliyat A.Ş., Kaptan.)

2. BÖLÜM

UZAYLILAR VE BİLİM ADAMLARI

Diğer ülkelerde olduğu gibi, ülkemizdeki önyargısız gerçek bilim adamları da, dünya dışında canlılar ve zeki yaratıklar olması gerektiği konusunda birleşmektedirler. Yıllardır ülkemizde olagelen ve bu yapıta ancak çok az bir kısmını alabildiğimiz uçan daire olayları, aynı zamanda, sadece teorik plânda bile varoldukları giderek kabul edilebilen dünya dışı zekâların, pratik plânda karşıkonulmaz kanıtları olmaktadır.

a — Prof. Melih Koçer: Uzaylılar ve Uçan Daireler

Gezegenlerle münasebete geçmek fikri yeni değildir. Birinci Dünya Savaşı'ndan evvel bir Rus astronomu, Büyük Sahra'ya veya Sibirya'ya büyük geometrik şekillerin çizilmesini teklif etmiştir. Merihliler tarafından görülecek olan bu şekillere, onların da cevap verecekleri ve bu suretle iki Gezegenin bir haberleşme sistemiyle münasebete geçirilebileceğini düşünmüştür. Bu teklifin tatbikata intikal ettiğini bilmiyoruz. Şayet böyle bir usul tatbik dahi olunsaydı, cevabın tatmin edici olabileceğini düşünmek için bir sebep yoktur. Merih'te insan nev'inden mahlûkların bulunduğu da ir herhangi bir işaret şimdiye kadar tespit edilmiş değildir. Merkür ve Venüs'e gelince, buralarda da zeki canlıların bulunmadığı kuvvetle tahmin olunur.

Bununla beraber, milyarlarca yıldızın kaynaştığı birer feza adası olan 'Galaksi'lerin milyar ve milyarlarcasını barındıran, azamet sembolü Kâinatın, milyarlarla köşesinde, bize benzeyen yahut benzemeyen —fakat her halde zeki— bir takım canlıların varlığını kabul etmek mantığa aykırı olmasa gerektir. Bu tip canlıların Kâinatta, Dünya'dan

başka yerlerde de var olduğu fikri, ilim âleminde çok revaç görmeye başlamıştır.

Uçan dairelerin medenî dünyayı nasıl ciddiyetle ve yıllarca meşgul ettiği hatta hâlâ etmekte olduğu malûmdur. Başka dünyalardan gelen canlıların varlığını ifade eden bu inanışa, ciddi âlimlerin ortaya attıkları diğer tezleri de katmak yerinde olur. Bunların arasında Merih Peykleri Deimos ve Phobos'un suni olduğunu ileri süren Rus teorisiyle, Baalbek Mabetleri'nin başka dünya mahlûklarının eseri ve Ölü Deniz'in eski bir atom patlamasının bakiyesi olduğu iddiasını ve daha bir çoklarını saymak mümkündür.

Şunu hemen söylemek lâzımdır ki, Merih yahut Venüs küreleri üzerinde hayatın bulunmadığına dair bugün için elimizdeki delillerin kifayetsizliğine karşılık, yalnız içinde Dünyamızın da bulunduğu Galaksimizde —Samanyolunda— tıpkı Dünyamız gibi, kendi Güneşleri etrafında dönen en az 15 milyon dünyanın varlığını, teori ve hesap gösteriyor. Dünyamızın benzeri olan bu uzak gezegenlerde yerçekimi, benzer iklim şartları ve muhtemelen insanların bulunduğunu düşünmemeye sebep görülmemektedir. Madem ki her tekâmül, canlıları —hayal romanlarının tasavvur ettiği canavarlara değil— insana götürüyor, şu halde Gökkubbede pırıldayan yıldızların çoğunda bizim kadar yahut bizden daha zeki başka hemcinslerimizin varlığını kabul etmek zorundayız. Kozmik kardeşlerimizin, bizim bilgilerimize ve hatta daha üstün ilimlere sahip oldukları ve bize erişmeye çalıştıkları elbette düşünülebilir. (Bu yazı, Prof. Koçer'in 'İnsan, Feza ve Ötesi 1962' kitabının 138'nci sayfasından alınmıştır.)

b — Prof. Dr. Muammer Bilge: Biyolojik Evrim ve Uzaylılar

Yüzyılımızın ikinci yarısında, veya son yıllarda, biyolojik evrim anlayışını tamamlayan önemli bazı fikirler de, uzay araştırmalarının getirdiği yeni olanaklardan ve yeni görüşlerden doğmaktadır. Şimdi artık, uzayda, başka pla-

netlerde, bizimkinden daha ileri uygarlıkların bulunabileceğini, hiç bir bilim adamı reddetmediği gibi, bu ileri uygarlıklardan, uzay araçları ile, dünyamıza gelen bazı ziyaretçilerin, buraya yeni türler (ilkel canlı türleri veya hattâ insan türleri) bırakmış olabileceği, ya da dünyamızda mevcut türlerle eşleştirilen uzaylı türlerden burada bazı melezlerin oluşmuş olacağı fikri de gitgide kuvvet kazanmaktadır. Bu fikir daha kesin bir şekilde kanıtlanıp yerleştiği zaman, biyolojik evrim teorisi bozulmuş olmaz. Sadece dünyanın, kendi içine kapanık, «izole», bir ortam olmadığı, evrendeki diğer «canlı dolu» adalarla birlikte ele alınması, biyolojik evrimin sadece «planetimiz çapında» değil, «galaksimiz», hattâ «tüm astronomik evrenimiz» çapında düşünülmesi gerektiği anlaşılır. (Bu yazı, Prof. Bilge'nin, 'Hormonlar Bilgisi' isimli kitabının 376 - 377'nci sayfasından alınmıştır.)

c — Prof. Dr. Abdüssamet Marşoğlu: Uçan Daireler

Gerçek mi?

Gece gökyüzünde gördüğümüz yıldızların her birisi yakınında olanlar için birer güneştir. Çok uzak olanları bir kenara bırakacak olursak sayıları yüz milyarı bulur. Garip olmakla beraber yüz milyar güneşten, kendi güneşimizi bir tarafa bırakacak olursak, hiçbirinin etrafında gezegenleri olup olmadığını bilmiyoruz. Fakat basit bir hesap yapabiliriz. Bir milyon yıldızdan yani güneşten yalnız birinin etrafında gezegenleri olsa, yüz milyar güneş içinde yüzbin tanesinin gezegenleri var demektir. On güneşten yalnız birinde koşulları dünyamızınkine benzeyen bir gezegen varsa, toplam olarak on bin gezegende hayat olmasını umabiliriz. Yalnız dünyamızda hayat olmasına karşılık zeki canlılar da bulunmasından da onbin gezegenin hepsinde zeki yaratıklar bulunacağını söyleyebiliriz. Doğal olarak bunların insana benzemeleri gerekmez. Bir uygarlık geliştirmiş olmaları ve

âlet yapabilmeleri şarttır. Buraya kadar olan düşünüşümüzde her şey uçan dairelerin gerçek olabileceğinden yana. Ancak uçan dairelerin gerçekten varolabilmeleri için daha başka koşulların da gerçekleşmesi gerekmektedir. Bunlardan en önemlisi başka dünyalardaki yaratıkların uygarlıklarının bizimki ile çağdaş olmasıdır. Dünyamızda hayatın yüz milyon yıl önce başladığı kabul edilmektedir. İlk canlılardan ilk insana varılması için geçen zaman da hemen hemen bu kadardır. Çünkü ilk insanın ortaya çıkışından bugüne kadar sadece birkaç yüz bin sene geçmiştir. İnsanoğlu bu birkaç yüzbin senenin çoğunu mağara adamı olarak geçirmiştir. Tarih ise ancak beş bin yıl öncesine uzanabiliyor. Uzaya açılma olayının sadece onbeş yıllık bir geçmişi var. Henüz bizler için diğer dünyalara seyahat mümkün değil. Fakat böyle bir olasılığı düşünebileceğimiz bir uygarlık seviyesine erişmiş bulunuyoruz. Uçan dairelerin sahiplerinin bizden çok daha ileri bir uygarlık seviyesinde bulunmaları gerekir. Talihsiz bir savaşla kendi kendilerini yok etmiş olsalar bile bu uygar yaratık nesli kaç yıl devam edecektir? Dünyamız dört milyar yıl yaşındadır. Bildiğimiz kadarıyla uygarlığımız sadece beş bin yıldır var. Hayat olduğunu kabul ettiğimiz gezegenlerde uygarlık yüz bin hatta milyon yıl sürse bile, milyarlarca yılın içinde bizimki ile çağdaş olması çok zayıf bir olasılıktır. Eğer gidebilseydik belki de birçok yokolmuş uygarlık kalıntısı bulabilecektik. Veya henüz zeki yaratıkların oluşmadığı canlılar görebilecektik. Uçan dairelerin gerçek olabilmesi için aşılması gereken bir diğer sorun ünlü bilgin Einstein tarafından ortaya konulmuştur. Einstein'a göre hiçbir cismin hızı ışık hızını aşamaz. Işık hızıyla giden bir uzay gemimiz bile olsaydı, zeki yaratıkların yaşadığı gezegenleri bulabilmemiz yüzbinlerce yıl sürerdi. Hiçbir cisim ışık hızıyla gidemeyeceğine göre böyle bir araştırma milyonlarca yıl sürecektir. Uçan daire tipindeki uzay gemileri ile buna olanak yoktur. Olasılıklar gerçekler değildir. Ayrıca Einstein da yanılıyor olabilir. Peki o zaman uygarlıkları bizim hayallerimizin bile ötesinde olan bu yaratıklar neden aşağıya inip de anlaşma yolu aramıyorlar? Biz-

leri çok geri buldukları için şöyle bir bakıp geçiyor olsalar gerek. Bu kadar uzun yol gelip şöyle bir bakıp gitmeye insanın aklı ermiyor. Ama aklımızın ermediği o kadar çok şey var ki! (İ.Ü. Fen Fakültesi Astronomi Bölümü'nden Dr. Marşoğlu'nun bu yazısı, 28.1.1982'de yayımlandığı gazeteden kısaltılarak alınmıştır.)

d — Prof. Dr. Hakkı Ögelman: Uzay Uygarlıkları

ODTÜ Fizik Bölümünde öğretim üyesi olan Prof. Ögelman'ın uzmanlık dalı astrofiziktir. Doktorasını Cornell Üniversitesi'nden almış ve NASA ile ortak bazı projelere katılmıştır. Uzay Uygarlıkları'na ilişkin kendisiyle yapılan bir diyalog, 26 Şubat 1983 tarihinde bir gazetede yayımlanmıştır :

Soru : Geçen yılın sonbaharında ABD'de yayınlanan ve birçok ünlü bilim adamının imzasını taşıyan bir mektup, uzayda hayat olasılığının ciddi ve planlı bir şekilde araştırılması için girişimlerde ve yatırımlarda bulunulmasını öneriyor. Bu durumda sizce bilim adamlarının genelde uzayda hayat olasılığına karşı tavırları nedir?

Yanıt : İlk önce şunu belirtmek gerekir ki bugüne kadar tüm uğraşılara rağmen, uzayda bilimsel düzeyde inandırıcı akılcı (veya çok ilkel) bir hayat belirtisine rastlanmamıştır. Sadece birkaç çeşit organik molekül saptanabilmiştir. Bu nedenle de konu, biraz da bilimin ötesinde, inanç dünyasında yer almaktadır. Ben şahsen uzayda akıllı yaratıklar olduğuna inanıyorum. İncancımın temelinde elbette ki bazı teknik bilgilerde var. Bunu anlatabilmek için biraz uzayın yapısını anlayalım. Bizim yaşamımızı sürdürdüğümüz dünya güneşimizin etrafında yer alan on gezegenden biridir. Güneşimiz ise Samanyolu dediğimiz yıldız topluluğunun 100 milyar yıldızından bir tanesi ve de çok tipik bir tanesi. Bizim içinde bulunduğumuz Samanyolu gibi uzayda yaklaşık yüz milyar tane daha Samanyolu, gökadası var. Yani uzayda güneşe benzeyen yıldızlar, yaklaşık birin yanına

20 tane sıfır koyarsak çıkacak sayı kadar. Bu kadar yıldız arasında bir tek dünyamızda akıllı uygarlık olduğunu iddia etmek, eskiden olduğu gibi dünyanın evrenin merkezi olduğunu iddia etmek kadar kendini beğenmişliktir.

Soru : Uzayda bizimki gibi veya farklı bir yaşam varsa, bunların sayısı konusunda birşey söylemek mümkün mü?

Yanıt : Konuyu bilimsel bir yaklaşım ile inceleyen bilim adamları evrende şu anda bizim seviyemizde veya daha ileri seviyede kaç tane uygarlık olabileceğinin hesaplarını yapmışlar. Bu hesapları şöyle yapıyorlar. Evrendeki bu kadar güneş gibi yıldızın kaçının etrafında gezegen olabilir? Gezegen olduktan sonra hayatın başlama olasılığı nedir? Evrimin yeterli derecede ilerleyip akıllı hayat oluşturma olasılığı nedir gibi, aslında hakkında çok az bilgimiz olan verileri kullanıyorlar. İşte bu nedenle de kesin bir şey söylemek zorsa da gökadası başına bir ile bir milyon arasında değişen yıldızda bize benzer hayatın olabileceği öne sürülüyor. Hesaplara bir de bizim dünyadaki seviyemize erişmiş bir uygarlığın ne kadar yaşayabileceği tahmini girmektedir. Örneğin bizim seviyemizdeki bir uygarlık atom bombaları ile yüz sene içinde kendisini yok mu edecek, yoksa yıldızımızda güneşin parlamaya devam ettiği milyarlarca sene daha «insanca» yaşamağa devam edecek miyiz? Kötümser düşünersek, insanların ileri medeniyete erişmesinden birkaç yüz sene sonra kendisini yok edeceğine inanırsak, şu anda uzayda bizim gibi 5-10 medeniyet yaşıyor olabilir sonucu çıkıyor. Eğer akıllı varlıkların geleceğine güvencemiz varsa, bu sayı 5-10 milyona yükseliyor.

Soru : Evrende bunca akıllı uygarlık bulma olasılığına karşılık neden bugüne değin böyle bir uygarlıkla ilişki kurulamadı? Örneğin dünyaya uzaydan geldiği kanıtlanmış bir «ziyaret» olmadı?

Yanıt : Bu soruya cevap vermek için önce evrenin boyutlarını biraz anlatmaya çalışayım. Evrenin boyutlarını anlatırken en kullanışlı ölçüm birimi ışığın belli bir mesafeyi ne kadar zamanda katettiğidir. (Işığın hızı saniyede 300.000 kilometredir.) Örneğin güneşin bize uzaklığı 8 ışık dakika-

sıdır. Yani güneşten çıkan ışık bize 8 dakikada gelir. Buna karşılık bize en yakın yıldız dört ışık yılı uzaktadır. Bizim içinde bulunduğumuz yıldız topluluğu olan Samanyolu'nun boyutları ise otuz bin ışık yılıdır. Evrenin boyutları ise on milyar ışık yılıdır. O halde ışığın bir saniyede gittiği aya biz günümüzün en hızlı roketi ile üç günde gittiğimize göre, dört ışık yılı mesafedeki en yakın yıldza bir milyon senede gidebiliriz. Aynı şekilde onların da bize erişmesi daha üst düzeyde bir uygarlığa, daha hızlı roketlere sahip ol-salar bile çok zor görünmektedir.

Soru : Evrendeki olası uygarlıklarla, uzay aracı gönder-me dışında bir bağlantı kurmanın olanağı var mı?

Yanıt : Diğer uygarlıklarla, veya onların bizimle irtihata geçmesinin daha kolay bir yolu var. Nitekim de deneniyor. O da birbirimize mesaj göndermek, veya onlardan gelebilecek olanları dinlemek. Bilim adamları dünyadan uzayın boşluklarına gönderilebilecek bir mesaj ürettiler ve ABD'nin Arecibo radyo teleskobu ile iki yıl evvel on ışık yılı uzaklıktaki bir yıldız kümesine kendimizi özetleyen bu mesajı gönderdiler. Yirmi yıl sonra belki cevabı gelir. Ayrıca şu anda güneş sisteminin herhangi bir gezegeninde bizim uygarlık düzeyimizde bir uygarlık olsaydı, onların TV'sindeki örneğin Flamingo Yolu'nu görebilecek güçte özel alıcılar var dünyada. Özetlersek, uzayda bulunabilecek uygarlıklar ile elektromanyetik dalgalar kullanarak haberleşmek fiziksel temas kurmaktan çok daha kolay.

Soru : Konuşmamızın başlangıcında bazı bilim adamlarının bir mektupla uzayda yaşam olasılığının araştırılmasını önerdiklerine değinilmişti. Bu arada SETI adlı bir uzay projesinden söz ediliyor. Bu projenin niteliklerini kısaca anlatır mısınız?

Yanıt : SETI, 1975'te ABD Ulusal Havacılık ve Uzay Dairesi NASA tarafından başlatılan bilimsel bir çalışma programı sonunda şekillenmiştir. Son senelerde gelişen elektronik ve bilgisayar olanaklarından faydalananarak, bu programın deneysel kısmında otuz ışık senesi uzaklık içinde bulunan 800 kadar yıldızın 8 milyon ayrı çok dar dalga bo-

yunda taranması amaçlanmaktadır; bütçesi 1,5 milyon dolar civarı'ndadır. Kanımca başarı olasılığı düşük olsa bile eski araştırmaların çok üstünde bir çaba olduğu için denenmesine gerek olan bir programdır. Her biri milyonlarca dolara mal olan binlerce uydunun şu anda dünyanın çevresinde döndüğünü ve bunların çoğunun insanların birbirlerine karşı kullanmaları için yapıldığını göz önüne alırsak, SETI programını, insanları kısır döngülerden çıkarabilecek olumlu bir çaba olarak değerlendirmemek mümkün değil.

e — Uzay Uygarlıkları Araştırması: SETI Programı

Geçtiğimiz 1982 Ekim ayında «Science» dergisinde «Uzayda Akıllı Varlıklar : Uluslararası Bir Dilekçe» başlıklı bir açık mektup yayınlandı. On dört ülkeden, yedisi Nobel Ödülünü kazanmış 69 bilim adamının imzasını taşıyan bu mektup, uzayda başka uygarlıkların varlığının araştırılması için uluslararası bir çağrı niteliğinde. Bu çağrının ilginç bir yanı Carl Sagan (Cornell Üniversitesi, ABD) ve I.S. Shklovskii (Kozmik Araştırmalar Enstitüsü, Moskova) gibi bu alanda uzun yıllar çalışmış bilim adamlarının yanı sıra, fizikten sosyobiyolojiye değin çok değişik alanlarda uluslararası üne sahip bilim adamlarının da desteğini kazanmış olması. Mektup kısaca uzayda yeryüzündekine benzer veya değişik uygarlıkların —akıllı varlıkların— bulunabileceğine değinirken, bu olasılığın araştırılması için dünya çapında, sistematik ve eşgüdümlü bir örgütlenmeye gidilmesini öneriyor. ABD'de yayımlanan ve bilim dünyasında özel bir saygınlığı olan «Science» dergisinde çıkan bu çağrıyla, uzaydaki olası uygarlıklar ve onlarla iletişim çabaları yeniden güncellik kazanmış bulunuyor. Mektubun da vurguladığı gibi, uzayda başka uygarlıkların varlığını araştırmanın en uygun yolu gözlemlere dayalı deneysel yöntemdir. Bir başka deyişle, uzay araçlarından, uzayda iletişimi sağlayacak radyo - astronomik yöntemlere değin tüm olanaklardan yararlanarak etkin bir araştırma programı geliştirmek ola-

naklı. Nitekim, geçmişte uzaya insanlarla ilgili bilgileri iletmek de dahil olmak üzere bazı girişimlerde bulunulmuştu. Bu arada ABD'de NASA (Ulusal Havacılık ve Uzay Dairesi) bu doğrultuda yeni bir programı başlatmış durumda. SETI anlamında (Search for Extraterrestrial Intelligence) adlı heş yıllık bir programla uzayda yaşama olası varlıkların yayınlayabilecekleri radyo sinyalleri dinlenecek. «Science»te yayınlanan uluslararası çağrıyla bu tür girişimlerin yoğunlaşması ve dünya çapında yaygınlaşması beklenebilir

f — Uzayda Bulunan Yeni Bir Dünya

Amerika'daki Arizona Üniversitesi bilim adamları, dünyamızdan 50 ışık yılı mesafede bulunan «Yeni Dünya»daki iklim şartları ve bitki örtüsünün yeryüzünün aynısı olduğunu açıkladılar. Prof. Bradford Smith başkanlığındaki heyet Yeni Dünya'nın insan yaşamına elveren şartlara sahip olduğunu ve dünyadaki açlık sorununun Yeni Dünya'ya ulaşması halinde tamamen giderilebileceğini söyledi. 50 ışık yılı uzaklıktaki ve 100 milyon yaşında olduğu bilim adamları tarafından ifade edilen yeni dünya hakkında önümüzdeki günlerde daha etraflı bir açıklama yapılması bekleniyor. (28.10.1984, Gazeteler).

g — Sovyetler Birliği'nin Ufo'ları Kabul Etmesi

Moskova : Şimdiye kadar uçan dairelerin varlığını hep kuşku ile karşıladıklarını ifade etmiş bulunan Sovyet yöneticileri, şimdi, tanımlanamayan uçan nesneleri (Ufo'ları) incelemek için özel bir komite kurdular. Komite'nin başına eski kozmonot Pavel Popoviç getirildi. Şimdiye kadar Sovyet bilim adamlarının, semalarında uçan bütün nesneleri tanımladıkları ileri sürülüyordu. Ancak geçtiğimiz aylarda Trud Gazetesi'nde tanımlanamayan bazı ışıkların varlığı üzerine bir dizi makale çıkmıştı. Ayrıca Hava Savunma Komutanlığı'nın bazı bilinmeyen uçan nesneler tespit ettiği,

ancak çok çabuk kaybolan bu nesnelere ateş açmadığı bildirilmişti. Gorki kenti üzerinde bir başka cisim de, tam 40 dakika kadar ekranında izaenmişti. Popoviç başkanlığında kurulan Komite'ye «*Anormal Atmosferik Olayları Araştırma Komisyonu*» adı verildi. Bu kuruluşun, amatör gözlemcilerin ihbarlarına itibar etmeyeceği ve havacılıkla ilgili kuruluşların tespit ettiği olayları inceleyeceği açıklandı. (5.6 1984, Gazeteler).

h — Sovyet Kozmonotları'nın Uzaylılarla Temasları

Sovyetler Birliği uzay eğitim - program Başkanı General Georgi Beregovoy, Moskova Plânlama Bakanlığı'nın 3. katındaki 200 Sovyet yetkilisinin katıldığı son derece gizli bir toplantıda, çok önemli bir konuya ilişkin şaşılacak detayları açıkladı. Toplantıya katılanlar gizlilik konusunda kesinlikle uyarıldıkları halde, bütün olay üç Enquirer kaynağı tarafından elde edildi. Sovyet kozmonotları Vladimir Kovalyonok ve Viktor Savinykh uzaydaki görevlerinin hemen hemen son 75. günündeydiler. Kozmonotlar 14 Mayıs 1981 tarihinde Salyut-6'nın penceresinden uzay boşluğunu seyrederlerken, ansızın, kusursuz bir yuvarlaklıkta ve gümüşü renkte yabancı bir uzay gemisi yakınlarında belirmişti. Toplantıda bulunan bir Sovyet mühendisi olayı şöyle anlatıyordu: «*Salyut-6 yörünge uçuşundayken Uçan Daire'ye rastladı. Kozmonotlar bir süre boyunca objeyi izlediler. Birlikte uçuyorlardı. Bir film kamerasıyla bu pozisyon metrelerce filme alındı. Obje ilkin 24 saat süresinde 300 metre uzaklıktaydı ve üzerinde herhangi bir yaşam belirtisi görünmüyordu. Sonra aniden 100 metre kadar yaklaşan uçan dairenin üst ve alt kısımlarında 24 küçük ve orta kısımda ise yine yanyana üç adet büyük pencere sayan kozmonotlar, büyük pencerelerden kendilerine bakan üç insan çehresi gördüler (Bkz.: Şekil - 1). Uzaylı varlıkları, kafalarına tam olarak oturmuş başlıklar giymişlerdi. Kozmonotlar dürbünle bakarak bu varlıkların kaşlarını ve sert, güçlü burunla-*

Sekil _ 1 : Sovyet Kozmonotların uzaylılarla teması.

Gagarin : «Uçuşum esnasında her tasavvurun dışında ve insanın hayal gücünü aşan bir şey gördüm. Eğer söyleme izni alabilseydim, bununla bütün insanlığı yerinden oynatırdım.»
(1934 — 1968)

rını görebiliyorlardı. Fakat asıl hayret verici olan, normalden iki kat büyüklükteki mavi renkli gözleriydi. Derileri, Doğulular gibi esmerdi. Ne varki, gözleri bir robotunki gibi ifadesizdi. Uçan daire yine aniden Salyut-6'nın 30 metre kadar yakınına geldi. Kozmonotlardan biri, içten gelen bir uyarıyla, uzaylı varlıklara bir gök haritası gösterdi. Yabancılar da kendi haritalarını gösterince kalbi sanki duracak

gibi oldu. Kozmonotlar bu haritanın bizim Güneş Sistemine ait olduğunu görebiliyorlardı. Kozmonotlardan biri başparmağını yukarı doğru tutarak uzaylılara işaret verdi. Uzaylılar ise ifadesiz bir şekilde el hareketiyle cevap verdiler.» Toplantıya katılan Sovyet bilim adamlarından bir diğ erinin belirttiğine göre, kozmonotlar, uzaylılara el lambası aracılığıyla mors işaretleri vermişler, fakat herhangi bir cevap alamamışlardı. Ancak bir süre sonra kozmonotlar uç an daireden mors alfabesi ile bir takım sinyaller aldılar. Uzaylılar bir takım sayıları mors alfabesi yoluyla veriyorlardı. Daha sonra bunları deş ifre etmek üzere toplanan bilim adamları, kompleks bir matamatiksel formül serisiyle ilişkili görünen rakamlar kompleksi ile karşılaştılar. Onlardan birisi şöyle diyordu : « İtiraz kabul etmez bir şekilde diyebiliriz ki, uzaylılar ile en azından matematik olarak aynı dili kullanmaktayız.» Kozmonotlarla uzayda birlikte uç an uzaylılar, bu uç uş un üç üncü gününde de ğ iş ik uç uş hareketleri yapıyorlardı. İki kozmonotu hayrete düş üren husus, 190 veya 195 cm. boylarındaki bu uzaylıların uç an dairelerinden çıkarak uzay yürüyüş ü yapmaları ve bu sırada koruyucu bir uzay elbisesi giymemiş olmalarıydı. Uç an daireden çıkarak çeş itli uzaklıklara süzülüyorlardı ve görünen bir solunum cihazları da taşımıyorlardı. Dört gün sonra uzaklaştılar. Kozmonotlar bütün bu olayı filme almış lardı. ('National Enquirer' 7 Ağ uş tos 1984).

3. BÖLÜM

TÜRKİYE UFO OLAYLARI

Anadolu'da, uzun zamandır öylesine yoğun Ufolojik olaylar olmaktadır ki, biz kısa bir araştırma ile, bunlardan gazetelere geçerek belgelenen bazılarının dışında, daha çok sayıda kayıtlanmamış Ufo olaylarının mevcudiyetini tespit ettik. Özellikle, kırsal kesimlerde, köylü yurttaşlar, Ufolara öylesine alışmışlardır ki, onlara çeşitli isimler takmışlardır. Pek çok Ufo iniş olayı da mevcuttur. Zamanı gelince bunlar birer birer ve genel bir araştırma ile taranacaktır. Uzaylılar'ın bu Anadolu Operasyonu, zamanı gelince açığa çıktıklarında muhtemel psikolojik şokları ortadan kaldırmak için alıştırma nedeniyledir. Bu olgu yeryüzünün her yanında böyledir.

1) 422 — Şubat, İstanbul : Gökyüzünde gizemli bir kuyruklu yıldız görüldü.

2) 467 — Ocak, İstanbul : Gökyüzünde beliren gizemli bir kuyruklu yıldız, kırk gece devamlı olarak ışıklar neşretti.

3) 566 — Kasım, İstanbul : Gökyüzünde, Doğu'dan Batı'ya doğru 'mızrak' şeklinde büyük bir yıldız görüldü.

4) 602 - 15 Nisan, İstanbul : Gökyüzünde 'kılıç' şeklinde bir yıldız ortaya çıktı.

5) 764 — Nisan, İstanbul : Gökyüzünde ay boyunca gizemli ve ürkütücü bir yıldız yağmuru oldu.

6) 814 — Temmuz, İstanbul : Gökyüzünde, garip bir yıldız görüldü.

7) 905 - 16 Mayıs, İstanbul : Gökyüzünde, Doğu'ya doğru ışık neşreden bir yıldız farkedilmiş ve bu yıldız kırk gece sürekli olarak izlenmişti.

8) 975 — Ağustos, İstanbul : Gökyüzünde bir gece ya-

rısı beliren 'selvi ağacı şeklindeki bir yıldız', seksen gece süreyle görüldü.

9) 1066 — Mayıs, İstanbul: Gökyüzünde Doğu'ya doğru ışık neşreden bir yıldız, kırk gece süreyle görüldü.

10) 1402 — Mart, İstanbul: Gökyüzünde beliren dört metre uzunluğundaki ve mızrak şeklindeki bir kuyruklu yıldız, altı ay devamlı olarak Doğu'dan Batı'ya doğru hareket etmişti.

11) 1453 - 26 Mayıs, İstanbul: Fatih Sultan Mehmet tarafından kuşatılmış olan kent, günboyu kalın bir sis tabakasına bürünmüştür. Geceleyin sis kalktığında, Ayasofya'nın üzerinde garip bir ışık görülür. Bu ışığı, hem Bizanslılar hem de Türkler görmüşlerdir. Ayrıca, Bizans nöbetçileri, Türk hatlarının çok gerilerinde hiçbir ışığın bulunmaması gereken yerlerde bazı parıltılar görürler. Bu ışıklar mahiyeti meçhul kalmıştır. Kaynak: Runciman, Steven. The Fall of Constantinople 1453, 1965.

12) 1620 — Kasım, İstanbul: Gökyüzünde, uzunluğu bir mızraktan beş kat büyük ve genişliği iki metre olan, kavisli bir kılıca benzeyen bir kuyruklu yıldız görülmüştür.

13) 1885 - 2 Kasım, Üsküdar, İstanbul: Şafak sökerken, önce mavimsi ve sonra yeşilimsi bir renk alan ve beş-altı metrelik bir irtifada seyreden son derece parlak bir alev, Üsküdar Vapur İskelesi çevresinde bir dizi dönüş yapar. Göz kamaştıran parlaklığı sokağı aydınlatır ve evlerin içini ışıkla doldurur. Bir buçuk dakika süreyle izlenen Ufo, daha sonra denize dalar. Denize dalışı sırasında hiçbir su sesi işitilmez. Kaynak: Valee, Jacques. Anatomy of a phenomenon, 1965.

14) 1890 — Mayıs, İstanbul: *«Küçüklüğümde, 1890'lı yılların sonlarında bir gün, biz Erenköy'de otururken, İstanbul Göztepe Çayırına gökyüzünden alevler saçarak parlak bir cismin indiğini, bir zaman burada kaldığını, Erenköy'den ve diğer mahallelerden olayı izlemek için pek çok kişinin oraya gittiğini hatırlıyorum.»* 1972 yılında vefat etmiş olan Bn. Atifet Tamer'in 1967'de anlattığı bu Ufolojik olay, ayrıca, o yıllarda 90 yaşlarında olan bir başka bayan

tarafından da teyid edilmiştir. Bu ikinci tanık, çocukluğunda Göztepe Çayırına inen bu cismi görmek için herkesin koşarak gittiğini, ancak küçük olması nedeniyle kendisini götürmediklerini söylemiştir. Dahası, bu araçtan uzaylı varlıkların da çıktığını üstteki ilk tanık belirtmiştir.

15) 1947 - 31 Ocak, Keşan, Edirne: İlçedeki Aziziye köyünde yaşayan köylüler, kırmızı ışıklar saçan, dairevi bir Ufo görmüşlerdir. (Gazeteler).

16) 1948 - 15 Şubat, Ayvalık, Balıkesir: İlçe halkı, 5 dakika arayla gökyüzünü doğu - batı yönünde kateden, kırmızı ışıklar çıkaran 2 Ufonun uçuşuna tanık olmuştu. (Gazeteler). → *105.200 S. 65*

17) 1948 - 30 Nisan, İzmit, Kocaeli: Kuzeybatı yönünden yaklaşan, yeşil bir ışık ve tiz bir ses çıkararak İzmit üzerinden saat 20.10'da geçen bir Ufo, olayın tanıklarının heyecana boğmuştu. Bu Ufolojik fenomeni, misafir kaldığı Ketenciler Köyü'nde gözlemleyen bir İzmitli, olayı şöyle anlatmıştı: «Köy halkının bir kısmı uykuya dalmak üzereydi. Birden, yeşilimtrak bir ışık belirdi ve gittikçe çoğalmaya başladı. Aynı anda, gökten, derinden derine bir fısıltı ve ıslığa benzer sesler gelmeye başladı. Gökyüzü, yer yer bulutlarla örtülüydü. Ortalıkta bir yağmur sıcaklığı vardı. Çok geçmeden ıslık sesi daha net işitilir oldu, ve bulutların arasından ortaya çıkan yeşil renkteki cismin şiddetli ışığı, yeşil bir ipek örtü gibi, çevredeki dağları kapladı. Konuştuğum köylüler de ben de, hepimiz, korkmuş ve susup kalmıştık. Bu sırada, koyun ahırlarındaki hayvanlar garip sesler çıkarmaya başladılar; misafiri olduğum evin köpeği acı acı uludu. Işıklı cisim, görüldüğünden tahminen 40 - 50 saniye sonra ortadan kayboldu. Çevredeki yeşil ışık, yavaş yavaş silinmeye başladı. Olaydan önceki gibi karanlığa gömüldüğümüzde, uzaktan bir patlama sesi duyuldu. Hepimiz, sersemlemiştik. Dağlar, tarlalar sanki başka bir hâl almıştı...» Sözkonusu patlama sesinin, o günün gazetelerinde, yeşil ışıklı cismin havada infilâk etmesi şeklinde yorumlanmış olmasına rağmen, UFO'nun önünde oluşan şok dalgası inişin son safhasında yere ulaştığında meydana gelen sonik patla-

ma olması gerekir. Nitekim, şok dalgasının yere vardığı noktada tesadüfen sürüsüyle birlikte bulunan bir çoban, şu ilginç açıklamayı yapmıştı: «O akşam hava ılıktı, gökte hafif bulutlar vardı. Derinden bir ıslık sesi duydum, sürüde hiç kımıldama olmadı. Köpeğim dikkat kesildi. Hemen arkasından, yeşil bir ışık, bizim yamaca doğru müthiş bir süratle yaklaşmaya başladı. Ses de keskin bir hâl almıştı. Bu sırada dehşetli bir gürültü oldu. Ben yere serilmiştim, hayvanlar kaçıyordu. Az sonra, ortalığa bir kiremit ocağı kokusu yayıldı. Sürüyü topladıktan sonra köpeğimi ölü buldum.» (12). (Gazeteler).

18) 1948 - 20 Mayıs, İzmir: Güneydoğu yönünde gökyüzünde saat 16.00'da aniden parlak bir cisim belirmiş, 20 dakika süreyle kâh bulutların arkasında kaybolup, kâh ortaya çıktıktan sonra görülmez olmuştu. (Gazeteler).

19) 1948 - 1977, uzun süreli bir Yakın Temas, Niğde: 1948 yılında bir gün, 15 yaşındaki genç bir çoban olan Behçet Öcal, koyunlarıyla birlikte Niğde'nin Eski Gümüş kasabasından yola çıkmış ve yüksekçe bir düzlükte mola vermişti. Ocal, çıkınındaki yemeğini henüz yemişti ki, az ilerisindeki taş yığıntısının üzerine bir ışık kümesinin indiğini gördü: «Ürperdim. Bütün vücuduma binlerce toplu iğne batıyordu sanki. Top mermisini andırır parlak bir ışıktı.. İçinden, biri kadın ikisi erkek üç kişi çıktı. Bana bir şey yapmayacaklarını, başka dünyalardan geldiklerini söylediler; neresi olduğunu açıklamadılar. Bana sık sık görüneceklerini ve resimler göndereceklerini söyleyerek, geldikleri gibi gittiler.» Öcal'a göre, o günden itibaren, Uzaylılar, tam 29 yıl süresince kendisiyle teması sürdürmüşler, ve kendisini birçok konuda aydınlatarak, çeşitli haritalar ve resimler çizdirmişlerdi (Bkz.: Resim - 1). Öcal, elinde bulunan ilginç bir Kosmos Haritasıyla ilgili olarak, şöyle diyordu: «Bu haritada, göremediğiniz, ışık ve renk ayrımı yapabilen bir cihazın altına tutulduğunda görülebilecek dünyalar da çizilmiştir. Haritada da belirttiğim üzere, Kâinat'ın Merkezi, Kürdür. Kür Merkezinin patlamasıyla, Kâinat oluşmuştur. Bizim Güneş Sistemimiz'in yanısıra, öteki sis-

İtice öğrenim görmemiş Behçet Öcal'a evrenin haritasını çizdirdiler

Çoban Behçet 29 yıldır uzaylılarla görüşüyor

16.12.1977

BEHÇET ÖCAL, 29 yıldır, Türkiye'nin en büyük uzay meraklısı. Onun, uzaylılarla görüşme iddiası, Türkiye'de büyük bir yankı uyandırmıştı. Öcal, uzaylılarla görüşme iddiasını, 1948'den beri sürdürüyor. Onun, uzaylılarla görüşme iddiası, Türkiye'de büyük bir yankı uyandırmıştı. Öcal, uzaylılarla görüşme iddiasını, 1948'den beri sürdürüyor.

Resim - 1 : Behçet Öcal'ın yakın temasıyla ilgili haberin kúpürü.

temlerin adları, Morikon, Hulviz, Cemkon, Lev, Morsanit, Lakit ve Ars'tır.» Ocal bu harita üzerinde Güneş Sistemi-miz'i 5 cm. çapında bir dairenin içine sığdırmıştır — bu dahi, eğitim görmemiş bir çoban için şaşırtıcı bir başarıdır. Öcal, elinde, görmüş olduğu Ufonun eskiziyle birlikte daha haşka çizimleri ve ayrıca Uzaylıların kendisine açıklamış ol-duğu enformasyonu içeren bir kitabın bulunduğunu ve bunu, incelemek üzere bilim adamlarına teslim etmeye hazır olduğunu belirtmiştir. Bu Yakın Temas olayının kaynağı olan haber, *Hürriyet* gazetesinin 18 Aralık 1977 tarihli sa-yısında çıkmıştır (Gazeteler).

20) 1950 - 20 Şubat, Bursa : Bursa'nın İnegöl ilçesi üze-rinde saat tam 23.00'de, kırmızı renkte, bulut görünümünde bir Ufo belirmiş, bir saat süreyle gökte asılı durduktan son-ra, yükselerek gözden kaybolmuştur (Gazeteler).

21) 1950 - 20 Şubat, Balıkesir : Dursunbey ilçesinden, saat 23.30'da kuzeydoğu yönünde gökten yere doğru inen kırmızı bir ışık görülmüştür. İlçe yakınındaki köylerden de izlenen Ufo, yarım saat sonra kaybolmuştur (Gazeteler).

22) 1950 - 20 Mart, Konya : Konya çıkışlı, 'Konya'da da uçan daireler görüldü' başlıklı bir haberde, şöyle denilmektedir : *«Uçan daireler bugün sabah namazından sonra şehrimizde de tunç renkte olarak görülmüş ve çok yüksekte uçarak bulutlara karışmış ve binlerce kişiyi heyecana sürüklemiştir.»* (Gazeteler).

23) 1952 - 12 Haziran, Sapanca, Sakarya: Doğudan batıya doğru, yani İstanbul yönünde, saat 10.40'da bir objenin hızla uçarak geçtiği ve arkasında yoğun bir duman şeridi bıraktığı gözlemlenmiştir (Gazeteler).

24) 1952 — Temmuz, Orhaneli, Bursa : İşadamı Ali M. İpar, tanık olduğu ve ayrıntılı olarak gözlemlene fırsatını bulduğu Ufolojik olayı şöyle anlatmıştı : *«İşlerim için Bursa'ya gitmiştim. Orhaneli'nde krom madenlerimiz vardır. Madenler, 1400 metre yükseklikte bulunmaktadır. İncelemek amacıyla, madenlere çıkmıştım. Benimle birlikte, işletme müdürü G. Atılgan, maden mühendisi N. Barlas ve ayrıca, birkaç maden çavuşu ve yirmi kadar işçi vardı. Madenlerden birine girmek üzereydik ki, birden, gökte bir parlaltı gözüme ilişti. Gökyüzü, çok berraktı. Bu parlaltı, disk biçimindeki iki objeden geliyordu. Gözü kamaştıracak derecede, müthiş bir şekilde parlıyorlardı. Derhal saatime baktım, tam olarak 15.55'ti. Sonra, hep birlikte, teçhizatımızın arasında bulunan pusulaya baktık. Süratle hareket eden bu cisimler, Uludağ'ın güney yamacından, yani kuzeydoğu yönünden yaklaştılar, ve tepemizde manevra yapıp, 45°'lik bir eğri çizdikten sonra, kuzeye doğru dönerek uzaklaştılar. Tepemizdeyken üstüste bulunan iki disk, ufukta yanyana uçmaya başladılar ve en sonunda gözden kayboldular. Diskleri 30 saniye süreyle izleyebilmiştik. Göğü yaklaşık 4000 metrelik bir yükseklikte katetmişlerdi. Eksenleri çevresinde döndükleri belli oluyordu. Bulunduğumuz yerden görünen çapları 30 cm. ve kalınlıkları da 5 cm. kadar gözüküyordu.*

Disklerin çevresinde belli belirsiz bir hâle vardı. Tahminlerimize göre, 30 kilometrelik bir mesafeyi 30 saniyede aşmışlardı. Bu da, saatte 3000 km. civarında bir süratle seyretiltiklerini gösteriyordu. Mahiyetlerini o anda tayin edemeyeceğimiz bu cisimlerin, uçan daire olduklarını tahmin ettik. Şüphesiz, gördüklerimiz birer uçan daire idi.» (Gazeteler).

25) 1952 - 3 Ağustos, İstanbul: Uzaktan çapları 25 - 30 cm' kadar görülen iki uçan dairenin, yaklaşık 5000 metre yükseklikten büyük bir hızla geçişleri, 45 saniye süreyle gözlemlenebilmişti ⁽¹³⁾ (Gazeteler).

26) 1952 - 31 Aralık, Muğla: Güneş battıktan yaklaşık 5 dakika sonra, turuncu renkte, yuvarlak bir obje, Karadağ yönünden yaklaşarak Muğla kentinin üzerinden geçmiştir. Güneye doğru büyük bir hızla yol alan Ufo, arkasında simsiyah dumandan bir iz bırakmıştır. Aynı Ufo, Karadağ, Gökova ve Marmaris'te de görülmüştür. (Gazeteler).

27) 1953 — 20 Ocak, Adana : saat 20.00'de Sarmal biçiminde, parlak bir obje, batıya doğru uçarak, gökyüzünü yavaş bir hızla katetmişti. Ufonun altından, kuyruk şeklinde, gözleri kamaştıran iki ışığın çıktığı görülmüştü (Gazeteler).

28) 1953 — 11 Şubat, İzmir : Kentin Altındağ, Tepecik ve Çamdibi semtlerinde oturanlar, daire şeklinde, parlak Ufolar görmüşlerdi. Olayın tanıkları, Ufoların, sanki bir bulutun arkasına gizlenmiş gibi, puslu bir görünümü olduğunu belirtmişlerdi (Gazeteler).

29) 1953 — 11 Ağustos, Sındırgı, Balıkesir : Düstürtepe nahiyesine bağlı Kızılocak köyünün Göktepe mevkiinden, mavi renkte, dairevi bir Ufo görülmüştü. Batı yönünden gelip doğuya doğru seyreden Ufo, Dursunbey - Sındırgı sınırının üzerinden geçtikten sonra, müthiş bir patlama sesi duyulmuştu (Gazeteler).

30) 1953 — Ekim, Kırıkkale, Ankara: Kırıkkale savcısı, tanık olduğu bir Ufo gözlemi hakkında şu açıklamayı yapmıştı : *«İzzeddin köyünde bir olayın tetkikiyle meşgûl bulunuyorduk. Hükümet tabibi Dr. Kemal Giray, Jandarma Komutanı Sadi Eninanç da beraberimizdeydi. Akşam olmuş,*

hava iyiden iyiye kararmıştı. Etrafın birdenbire hafif bir ışıkla aydınlandığını farkettik. Aydınlık, uzaktan geçen bir otomobilin farlarından çıkan ışık gibiydi. Başımızı havaya kaldırdınca, tepsi biçiminde, yuvarlak bir cismin etrafına ışıklar saçarak bulutların arasından sıyrıldığını ve süratle seyrettiğini hayretle gördük. Meçhul cisim, uçaktan daha hızlı gidiyordu. Yerköy yönünde gözden kayboldu.» (Gazeteler).

31) 1953 — 14 Kasım, İzmir: Saat 21.45'de Kentin üzerinden, büyük bir hızla ve çok yükseklerden seyreden bir objenin geçtiği görülmüştür. Gözlemi yapanların anlattıklarına göre, Buca, yani güneydoğu yönünden yaklaşan Ufo, Güzelyalı uçak hangarlarının üzerlerinden geçip kuzeybatıya doğru uçarak, Foça yönünde gözden kaybolmuştur. Objenin geçişi sırasında bir uğultu duyulmuştur (Gazeteler).

32) 1953 — 1 Aralık, Marmara Denizi: İmralı Adasında kalan mahkûmlar, İmralı ile Marmara'nın güney kıyıları arasında parlak bir objenin akşamın erken saatlerinde denize daldığını görmüşlerdir (Gazeteler)

33) 1953 — 18 Aralık, İzmir: Akşam vakti, askeri üslerin bulunduğu Gaziemir yöresinden, iki Ufo gözlemlenmişti. Hızla kuzeye doğru yol alan, disk biçimindeki parlak objeler, geçişleri sırasında yöre halkı tarafından gayet net bir şekilde izlenebilmişlerdi (Gazeteler).

34) 1954 — 29 Temmuz, İzmir: İzmir çıkışlı, THA kaynaklı bir haberde, 'İzmir'de uçan daireler görüldü' başlığı altında şu açıklama yapılmaktaydı: *«İzmir semâlarında uçan dairelere tesadüf edildiği bildirilmektedir. Özellikle Karşıyaka semti ile Kordon'da dolaşan binlerce kişi tarafından teşhis edilen, şimdiye kadar resimleri neşredilen uçan dairelere çok benzeyen, bol ışıklı bu cisimler, halk tarafından büyük bir ilgiyle izlenmiştir.. Uçan daireler, doğudan batıya doğru, büyük bir hızla ve etrafa ışık saçarak geçmişlerdir. Bundan bir süre önce gene İzmir semâlarında aynı cisimlerin görülmüş olması, halk arasında tefsirlere yol açmıştır.»* (Gazeteler).

35) 1954 — 17 Ağustos, Bergama, İzmir: Ayvalık'tan

İzmir'e doğru giden bir yolcu otobüsündeki 25 yolcu, gökyüzünde, yumurta biçiminde, parlak, gümüşü renkte bir Ufo görmüştü. Yolcular, söz konusu objeyi 08.00'de otobüs Bergama'ya yaklaşırken gördüklerini belirtmişlerdi. Çok alçaktan, müthiş bir gürültü çıkararak uçan Ufo, büyük bir hızla uzaklaşıp Bergama yönünde gözden kaybolmuştu. (Gazeteler).

36) 1954 — 27 Ağustos, Hozat, Tunceli: Hozat üzerinde, yaklaşık 6000 metre yükseklikte seyreden iki uçan daire görülmüştü. Saat 16.00'da ilçenin güneybatısından ortaya çıkan Ufolardan biri, hiç durmadan, kuzeydoğu yönündeki uçuşuna devam etmiş, diğeri de bir hayli yükseldikten sonra aynı yönde gözden kaybolmuştu (Gazeteler).

37) 1954 — 2 Eylül, Malatya: Saat 22.00'de kentin güneydoğu kesiminde, tahminen 5000 metre yükseklikten çok büyük bir hızla geçen bir Ufo görülmüştü. Manevra yaparak uçuş yönünü sık sık değiştiren obje, sonunda batıya yönelerek, gözden kaybolmuştu. Tanıkların ifadesine göre, uçan dairenin bazı yerlerinin ışıklı olduğu gözlemlenmişti (Gazeteler).

38) 1954 — 2 Ekim: İzmir'den İstanbul'a doğru gitmekte olan Çorum Vapuru yolcuları, Midilli Adası'nın üzerinden geçen bir Ufo görmüşlerdi. Yolcular arasında bulunan iki ünlü profesörden Ord. Prof. Kâzım İsmail Gürkan, bu gözlemle ilgili izlenimlerini şöyle anlatmıştı: *«Bu, artık kabili itiraz değildir. Zira son derece açık olarak gördüm. Gök bulutsuz pırıl pırıldı. Ben de tesadüfen Midilli'yi seyre diyordum. Acayip, parlak bir cisim gördüm. Bu, daire değil, kenarları yuvarlak bir dikdörtgen şeklindeydi ve yıldızlara benzer ışıklar saçıyordu. Onbeş yirmi dakika kadar seyrettim. Vapurla aynı yönde gidiyordu. Fakat sürati çok fazla olduğu için gözden kayboldu.»* Öteki profesör Ekrem Şerif Egeli de, Gürkan'ın sözlerini onaylayarak, *«Hava gayet açıktı; herhangi bir bulut parçası şeklinde aldanmamıza imkân yoktu.»* demişti (Gazeteler).

39) 1954 — 5 Ekim, İstanbul: Ünlü yazar Ercümend Ekrem Talû, tanık olduğu bir Anagemî ⁽¹⁾ gözlemini şöyle

anlatmıştır : «*Konak Otelinde kalıyordum. Sabah saat 04.50' de uyandım. Hava nasıl olacak diye bakmak üzere balkona çıktım. Tam o sırada, Taksim yönünden yaklaşmakta olan, ateş renginde bir obje gördüm. Bu cisim, ateşte kızdırılmış bir oksijen tüpüne benziyordu ve çevresinde, rengi açık mavi- den kurşuniye dönüşen bir hâle vardı. Aşağı yukarı 1000 metrelik bir yükseklikte seyrediyordu. İki üç dakika içinde kayboldu. Hiç gürültü yapmıyordu.*» (Gazeteler).

40) 1954 — 6 Ekim, Midilli Adası'nın üzerinde saat 15.00'te uçan daireler gözlemlenmişti. Havada geniş daireler çizdikten sonra ortadan kayboldukları bildirilmişti. 9 Ekimde benzer bir gözlem daha yapılmıştı (Gazeteler).

41) 1954 — 7 Ekim, Ankara: Konservatuvarın arkasındaki bir evde oturmakta olan, Tülin adında ortaokul öğrencisi bir genç kız, öğle yemeğinden sonra saat 13.00'te evinden çıkmış, ve Cebeci Köprüsünün yanından caddeye ulaştığında, gökyüzünde seyreden, parlak, beyaz bir obje görmüştü. Genç kızın, «*A!... Uçan daire!*» diye bağırması üzerine, o sırada caddeden geçmekte olan kimseler, bakışlarını göğe yöneltmişler ve gitgide yükselmekte olan Ufoyu izleyebilmişlerdi. Tülin, gayet net bir şekilde gördüğü Ufonun, tersine çevrilmiş bir kâseye benzediğini, Yenışehir üzerinde yükselerek uzaklaştığını belirtmiş ve gözden kaybolmazdan önce iki dakika süreyle izleyebildiğini ifade etmiştir. Mühendis Cemal Erkmen ile tüccar terzi Hasan Yücel, genç kızın gözlem yaptığı saatlerde, sözkonusu Ufoyu kentin bir başka yerinden gördüklerini söylemişlerdi. Birlikte yemek yedikten sonra balkonda otururken, yaklaşık 1000 metre yükseklikten Keçiören sırtlarından kente doğru yaklaşan, yuvarlak ve ateş saçan bir obje görmüşlerdi. Bu vaka- ya paralel olarak, bir gün önce, 6 Ekim 1954 günü öğle üzeri, Demir Karsel, hanımı ve çocuğu, Yenışehir üzerinden geçen bir Ufo gözlemlemişlerdi (Gazeteler).

42) 1954 — 7 Ekim, İstanbul : Fındıklı ve Tarabya semtlerinin üzerinde, saat 19.00'da büyük bir hızla uçan parlak objeler görülmüştür (Gazeteler)

43) 1954 — 10 Ekim, Funda, Antalya: Funda köyünün

üzerinde, saat 14.00'de açılmış bir paraşüte benzeyen bir Ufo gözlemlenmişti. Olayla ilgili haberde, Funda köyü sâkinlerinin, Ufolara, İsa'nın Gemisi adını verdikleri belirtiliyordu. Bu da göstermektedir ki, köylüler, Ufo gözlemleriyle, yerel tradisyonlarında Ufolara yer verecek kadar haşır neşir olmuşlardı ⁽¹⁵⁾. Antalya'nın Harbiye mahallesinde oturan bir devlet memuru da, aynı gün uçan daireler gördüğünü ileri sürmüştü (Gazeteler).

44) 1954 — 11 Ekim, Ankara: Hacı Bayram Camii'nin tam üzerinde saat 16.00'da alçaktan geçen 3 Ufo görülmüştü. Halkın 10 dakika süreyle heyecan içinde izlediği objeler, daha sonra süratle yükselerek gözden kaybolmuşlardı (Gazeteler).

45) 1954 — 6 Kasım, Ankara: Sabahın erken saatlerinde, Ankara göklerinde, oldukça yüksekte ve büyük bir hızla seyreden bir uçan puro yani Anagemi gözlemlenmiştir. Arkasında bir sis tabakası bırakarak seyreden uçan puro, derhal dikkati çekmiş, ve hem Yenişehir'de, hem de Ulus Meydanında toplanan halk tarafından ilgiyle izlenmiştir (Gazeteler).

Anlaşıldığına göre, Ekim 1954 ve Kasım 1954 tarihlerinde, Türkiye üzerinde görülen en geniş kapsamlı Ufo akınları, ya da diğer bir deyimle, Ufo dalgaları tezahür etmiştir. Her iki dalga da, bilindiği kadarıyla, Marmara ve Ege bölgeleri ile Orta Anadolu'yu ve birincisinde Akdeniz bölgesini de kaplayan çok geniş bir alan dahilinde gözlemlenmiştir. İlginç olan bir husus, bu dalgaların ilk gözlemleri sırasında Anagemilerin görülmüş olmasıdır. Dolayısıyla, akınların başlamasına, bu Anagemilerin sözkonusu sahaya girmeleri ve arkasından, bunlara bağlı olan Öncü - Ufo filolarına dahil Ufoların uçuşlar yapmaları sebep olmuştur diyebiliriz.

46) 1954 — 8 Kasım, Pazaryeri ve Bozöyük, Bilecik: Bursa çıkışlı, 9 Kasım 1954 tarihli bir haberde, şöyle denilmektedir: *«Bilecik'e bağlı Pazaryeri'nde dün iki uçan daire görülmüştür. Halk tarafından büyük bir ilgiyle izlenen bu uçan daireler, sabah saat 9 civarında, çok yüksekte, parlak*

*bir ışık halinde geçmişler ve biraz sonra kaybolmuşlardır. Uçan daireleri, bir süre sonra, daha alçak irtifada, daha mat ve beyaz bir şekilde görmek mümkün olmuştur. Hele-
zonlar çizerek ve birbirlerine muvazi olarak uçan bu tuhaf
cisimler, bir süre sonra da Bozöyük'te görülmüşlerdir.*»
(Gazeteler).

47) 1954 — 9 ve 10 Kasım. Bilecik: 9 Kasım günü, ken-
tin üzerinde, kuzeyden gelip güneye doğru giden iki Ufo
görölmüştür. Ertesi gün, saat 11.00 sıralarında, çok yüksek-
ten uçan iki parlak obje, batıdan doğru yaklaşmış ve ar-
kalarında uzun ve beyaz bir iz bırakarak, doğu yönünde
sessizce uzaklaşmışlardır. Ufoların Bilecikliler tarafından
10 dakika süreyle izlenebildiği belirtilmiştir. Olayla ilgili
haberde üzerinde durulan bir husus da, Ufoların 9 ve 10
Kasım günleri değişik yörüngeler izlemelerine rağmen, her
iki gözlem sırasında da kentin aynı yöresi üzerinde dönüş
yaparak gözden kaybolmalarıdır (Gazeteler).

48) 1954 — 9 Kasım, İstanbul: İstanbul semâların-
da, bir Anagemi ile muhtemelen bu Anagemi'den çıkmış
olan bir Öncü - Ufo ⁽¹⁶⁾, görkemli bir gösteri yapmışlardı.
Saat 14.20 civarında, tek bir bulutun dahi bulunmadığı
masmavi gökyüzünde, ince uzun, gümüşî renkte, parlak bir
objenin çok yükseklerden uçarak, kuzey yönünden doğru
kente yaklaştığı görüldü (Bkz.: Resim - 2). Tanıkların uçan

Resim - 2 : 9 Kasım 1954 İstanbul gözlemi sırasında kent
üzerinde Ufo.

puro olarak tanımladıkları Anagemi, arkasında beyaz, köpük gibi bir iz bırakarak, kuzeyden batıya ve sonra da güneye doğru geniş bir yarım daire çizmiş ve gözden kaybolmuştu. Uçtuğu yüksekliği ve gökte katettiği uzun mesafeyi değerlendiren gözlemciler, uçan puronun büyük bir hız yaptığı sonucuna varmışlardı. Bu gözlemden yaklaşık on dakika sonra, karşılıklı olarak yerleştirilmiş iki tencere kapağı biçiminde olan, gümüşü renkteki bir objenin, Öncü - Ufo'nun, Adalar üzerinden yaklaşarak, kentin üzerinde bir tur yaptığı ve yükselip, Lonra Asfaltı yönünde gözden kaybolduğu görülmüştü. Arkasında, dumandan ziyade, sanki çok şiddetli bir sürtünmeden dolayı aşınan ve kopan metal parçalarından oluşmuş bir iz bırakıyordu. Öncü - Ufo'nun, Anageminin gittiği güney yönünden doğru İstanbul'a gelmiş olması, bu Ufonun sözkonusu Anagemiden çıkmış olabileceğini gösteren bir husustur. Anlaşıldığına göre, İstanbul ahalisinin hemen hemen yarısı, tümüyle 15 dakika kadar süren bu Ufolojik tezahürlerden bir ya da diğerini gözlemleme fırsatını bulmuştu (Gazeteler).

49) 1954 — 10 Kasım, İstanbul: İstanbullular, daha henüz önceki gün gördükleri Ufonun heyecanını yaşarlarken, bu kez iki Ufonun birden yanyana kent üzerinde yaptıkları uzun bir gösteriye tanık olmuşlardı. Öğleüstü, Marmara üzerinden kuzeybatı yönünde geçerek bir eğri çizen, gümüşü renkteki iki parlak obje gözlenmişti. Yükseklikleri tahminen 10.000 metreyi buluyordu. Arkalarında koyu bir iz bırakıyorlardı. Saat 14.30'da tekrar beliren Ufolar, bu kez kentin üzerinde daha alçaktan uçarak, gökte siyah bir iz bırakıp, Yeşilköy yönünde uzaklaştılar (Gazeteler).

50) 1954 — 10 Kasım, İzmir: Çok yüksek bir irtifada seyreden iki Ufo, birbirine paralel bir uçuş düzeni içinde, arkalarında oldukça uzun, beyaz bir iz bırakarak, saat 11.00'de Cumacvası yönünden doğru kentin üzerine gelip, bir eğri çizdikten sonra Kemalpaşa yönünde uçmuş ve gözden kaybolmuşlardır. İzmirliiler, sokaklara dökülerek, bu objelerin geçişini izlemişlerdir (Gazeteler).

51) 1955 — 24 Temmuz, İzmir: Sağanak halinde yağan

yağmurla birlikte, gökyüzünde hızla seyreden, parlak, gümüşü renkte ve puro biçiminde iki Anagemi görülmüştü. Tanıkların ilginç iddiasına göre, eksenleri çevresinde döne- rek uçan, puro biçimi objeler, bulutları da beraberlerinde sürüklemişler ve yağmurun durduğu sırada, Alsancak yönünde gözden kaybolmuşlardı (Gazeteler).

52) 1955 — 6 Ekim, Çanakkale : Kentin üzerinden, saat 03.00'te arkasında beyaz bir iz bırakan parlak bir objenin geçtiği görülmüştü (Gazeteler).

53) 1955 — 30 Kasım, Seferhisar, İzmir: Seferhisar'daki Sığacık Koyunda balık avlamakla meşgul olan balıkçılar, saat 15.30'da alevler içinde bir objenin denize daldığını görmüşlerdir. Balıkçılar, göz açıp kapayıncaya kadar sulara gömülen objenin mahiyetini tespit edememiş, bir uçak olabileceğini düşünmüşlerdir. Ne var ki, derhal olay yerine gittiklerinde, hiçbir kalıntıya ya da ize rastlamamışlardır. Daha sonradan, bölgedeki yetkililer de, ne civardaki hava alanlarından ne de yöre üzerinde yapılan uçuşlardan hiçbir uçağın kayıp olmadığını bildirmişlerdir. Dolayısıyla, söz konusu Ufonun, alev görünümü yaratan kırmızı ışıklar saçarak, aynen Marmara Denizinde olduğu gibi, Ege'nin altında yer alan bir Ufo üssüne yönelik uçuşu sırasında denize dalmış olması kuvvetle muhtemeldir (17) (Gazeteler).

54) 1956 — 10 Eylül, İstanbul : Penceresinin önünde çalışan bir öğrenci, saat 20.00'de parlak bir objenin Yenikapı ile Hayırsızada arasında Marmara'ya dalış yaptığına tanık olmuştur (18) (Gazeteler).

55) 1957 — 6 Şubat, Konya : Tanıkların ifadesine göre, 50 cm. eninde, 15 - 20 m. boyunda, ince uzun bir obje, saat 12.15'de kentin 300 metre kadar yukarısından uçarak geçmiş ve 20 - 30 km. kadar yol aldıktan sonra gözden kaybolmuştur. Gümüşü metal parlaklığındaki Ufonun, kuvvetli rüzgâra rağmen, düz bir hat üzerinde seyrettiği görülmüştür (Gazeteler).

56) 1957 — 12 Mart, Hadım ve Bozkır, Konya: Hadım ve Bozkır kazalarının üzerinde, çok yüksekten ve büyük bir hızla seyrederek kuzey - güney yönünde bir yörünge izle-

yen bir Ufo görülmüştür. Arkasında bıraktığı izin, 50 - 60 metre uzunluğunda olduğu tahmin edilmiştir (Gazeteler).

57) 1957 — 23 Nisan, Turgutlu, Manisa: İlçe üzerinde saat 20.30'da görülen parlak bir obje, batı yönünden yaklaşıp, büyük bir hızla kuzeye doğru seyreterek, gözden kaybolmuştur (Gazeteler).

58) 1957 — 26 Nisan, Ege Bölgesi: Saat 23.30 sıralarında, güneyden Bodrum'a yaklaşan parlak bir obje, arkasında 15 metre boyunda olduğu söylenen bir iz bırakarak, büyük bir hızla kuzeydoğu yönünde seyretmiş ve Milas üzerinde bir eğri çizdikten sonra kuzeye doğru uçarak gözden kaybolmuştu. 10 dakika sonra, kırmızı ışıklar çıkararak Aydın'dan İzmir'e doğru yol aldığı görülmüş, kısa bir süre sonra gene yön değiştirerek güneybatıya yönelmişti. Bir süre sonra tekrar Bodrum semâlarında görüldüğü ve bu kez güneye doğru seyrettiği bildirilmişti (Gazeteler).

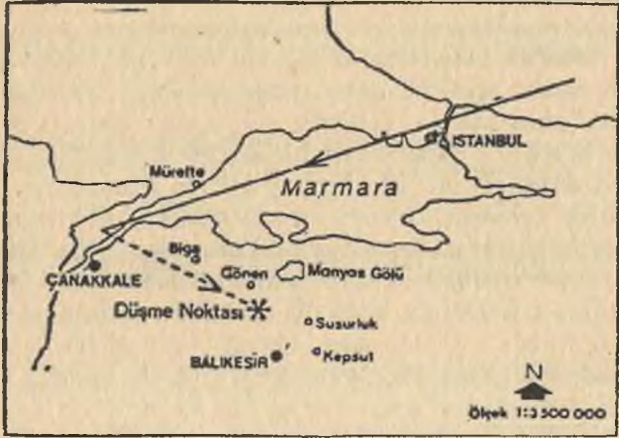
59) 1957 — 28 Nisan, Manisa: Şehir üzerinde, saat 21.32'de, arkasında kendisi gibi parlak bir iz bırakan bir obje belirmiş, gökyüzünde bir süre dolaştıktan sonra kuzeybatı yönüne gitmiş, birkaç saniye sonra da Muradiye üzerinde havada asılı kalmıştır. Muradiye semâlarında uzun süre sabit bir noktada duran Ufoyu izlemek amacıyla binlerce kişi evlerinden dışarıya çıkmıştır (Gazeteler).

60) 1957 — 7 Mayıs, Kocaeli: Kocaeli iline bağlı olan Tavşancıl, Kalburcu ve Hereke köylerinin göklerinde saat 22.15'de bir süre dolaşan parlak bir obje, daha sonra kuzeye doğru kayıp gözden kaybolmuştur (Gazeteler).

61) 1957 — 15 Kasım, İzmir: Şehir göklerinde saat 20.00'de görülen, çok büyük, parlak, sabit bir obje, halkı heyecanlandırmıştı. Bu Ufolojik olayı gözlemlemek için kıyıya toplanan kalabalığın arasında bulunan kişiler, Ufonun, uzun bir süre, parlaklığını kaybetmeden, Çatalkaya üzerinde asılı durduğunu, daha sonra da aynen bir lâmba gibi sönerek gözden kaybolduğunu belirtmişlerdi (Gazeteler).

62) 1959 — 20 Nisan, İstanbul: İstanbul semâlarında, saat 19.57'de, kuzeydoğu - batı yönünde bir yörünge izleyen ve kentin sokaklarını, gözleri kör eden mavi - yeşil bir ışıkla

aydınlatan çok büyük bir obje gözlemlenmişti. Parlak obje, İstanbul üzerinde bir eğri çizerek, batı yönünde ve çok uzaklarda, yere düşer gibi gözden kaybolmuştu (Bkz.: Harita -

Harita - 4 : 20 Nisan 1959 tarihinde tüm Marmara Bölgesinde gözlemlenen Ufonun uçuş yörüngesi.

4). Kentin her yanında görülen bu olay, halk arasında heyecan uyandırmış ve değişik yorumlara yol açmıştı. Yeşilköy Meteoroloji İstasyonundaki uzmanlar, gözlemleri hakkında şunları söylemişlerdi : *«İki arkadaş grup incelemesi yapıyorduk. Birden gökyüzünde, kuzeyden batıya giden, parlak, mavi bir cisim belirdi. 10 saniye süreyle kuvvetli bir ışık saçan bu cismin bir meteor olduğunu sanıyoruz. Olay, Ankara, Konya, Bandırma ve İzmir'den de görülmüştür. O sırada Marmara üzerinde uçuş halinde bulunan SAS ve KLM pilotları da hadiseyi görmüşler ve telsizle Yeşilköy'e bildirmişlerdir...»* İstanbul Üniversitesi profesörlerinden Hâmit Nafiz Pamir ise, bu objenin bir meteorit olamayacağı görüşünü savunmuştur : *«Bu bir meteorit olayı değildir. Çünkü, anlatıldığına göre, obje, gökyüzünde yatay bir yöreğe izlemiştir. Bilimsel olarak, bir meteoritin havada düz bir çizgi çizmesi imkânsızdır. Eğer bir meteorit olsaydı, o*

zaman dikey düşmesi gerekirdi. Çünkü, bir astronomik cisim üzerinde oluşan patlama sonucu meydana gelen bir meteoritin, yerçekimine kapılarak yere dikey inmesi gerekirdi. Bu yüzden, olayı başka türlü açıklamalıyız...» Olayın görgü tanıklarından olan, Beyazıt Yangın Kulesi bekçisi, gördüklerinin kendisini heyecanlandırıldığını söylemişti: «Saat 20.00'ye geliyordu. Her yana dikkatle bakıyordum; birden, bütün şehir bir anda aydınlanıverdi... İstanbul gündüz gibi oldu sanki.» Yeşilköy Kılavuzluk Dairesi nöbetçi memuru, o güne kadar böyle bir şey görmediğini belirtiyordu: «Kuyruklu yıldız gibi bir şey gökten uzaya uzaya indi. İskemlede oturmuş, denizi seyrediyordum... Her yan, floresan ampulleriyle aydınlanmış gibi hembeyaz oldu. Çok parlak ve uzun cisim, yine tıpkı sönen bir ampul gibi, kararır kayboldu.» Çanakkale, Biga çıkışlı haber: Akşam saatlerinde, tahminen 50 metre uzunluğunda ve 5 metre çapında, çok parlak bir ışık, doğu yönünden gelerek, havada infilâk etmişti. Patlamadan sonra bir uğultu ve hafif yer sarsıntısı hissedilmişti. Işık batı yönünde kaybolmuştu. Patlama, tüm Çanakkale yöresinde duyulmuştu. Tekirdağ, Mürefte çıkışlı haber : Saat 20.00 sıralarında, Anadolu kıyıları yönünden alçaktan uçarak gelen bir ışık kümesi, Mürefte üzerinden batıya doğru ilerlemişti. Aynı anda işitilen bir patlama sesiyle birlikte, halk sokaklara dökülmüştü. Balıkesir çıkışlı haber: Akşam vakti, saat 19.50 civarında, gökyüzünde parlayan bir ışık, hem Balıkesir kentinde, hem de 45 km. ötedeki Susurluk, 30 km. ötedeki Kepsüt ilçeleri ile Balıkesir'in kazalarında ve köylerinde gözlemlenmişti. Olayın tanıkları, ışığın, kuzeye doğru bir yere düştüğünü görmüşlerdi. Nihai haber, 22 Nisan 1959 tarihli gazetelerde çıkmıştır :

«Önceki akşam inişi görülen ışıklı büyük cismin, Gönen'le Tahirova arasına düştüğü sanılmaktadır. Köylülere göre, toprağı 40 - 50 metre kadar delen cisim, 1000 metre çapında bir alanı altüst etmiştir. Düşüşten sonra yerden sular fışkırmaya başlamış, yakınlarındaki hayvanlar saatlerce acayip sesler çıkarmışlardır. Cismin düştüğü sanılan bölgedeki köpeklerin çoğu kaybolmuştur. Köylüler, düşüş sırasında, cis-

min, 20 kilometre çapındaki bir alanı gündüz gibi aydınlat-
tığını, kuvvetli bir ışığın saatlerce sürdüğünü söylemişler-
dir. Kandilli Rasathanesi Müdürü, bu olay hakkındaki gö-
rüşlerini belirterek, şöyle söylemiştir : 'Aklımıza ilk gelen
ihtimal, bir meteoritin düşmüş olmasıdır. Fakat, cismin, bir
meteoritinkine uymayan tarifleri, ve yaklaşık 2000 metrelik
bir irtifada izlediği yörüngesi, bu ihtimali çürütmekte-
dir... »

Görgü tanıklarının ifadeleri analiz edildiğinde, bu olay
ile 1908 yılında Sibirya'da meydana gelen Tunguska olayı
arasında birçok benzerliğin bulunduğu anlaşılmaktadır :

a) Objelerin tanımları : Her ikisi de, mavimsi bir ışık
çıkarak parlayan, silindir biçiminde objeler olarak tanım-
lanmıştır. Silindir şekli, bu objelerin Anagemiler oldukla-
rını belirlemektedir.

b) Balistik etkiler : Hem Tunguska hem de Marmara
olaylarındaki objelerin önünde oluşan şok dalgası, inişleri-
nin nihai kademesinde yere ulaştığında, bir sonik patlama
meydana gelmişti (—bu, tüm Çanakkale yöresinde duyul-
muş ve bir infilâk sesi olarak yorumlanmıştı—) ve bunun
yanısıra, Biga'da hissedildiği gibi, yer sarsıntısına yol aç-
mıştı.

c) Hız : Tunguska olayının görgü tanıkları, objeyi gör-
dükleri anda, gökgürültüsüne benzer sesini de işitmişlerdi;
Mürefte ahalisi de sonik patlamayı, gözlemlerle aynı anda
duymuşlardı. Tunguska olayının gizemini çözmeye çalışan
Sovyet bilim adamlarından Profesör Ziegel'e göre, bu eşza-
manlılık, Tunguska'daki objenin hızının, saniyede 0,3 km.
kadar olduğunu göstermektedir. Anlaşıldığına göre, aynı
husus, Marmara olayı için de geçerli olmaktadır.

d) Uçuş yörüngesindeki değişim : Tanıkların ifadele-
rine dayanarak, Marmara'daki objenin uçuş yörüngesini
tespit ettiğimizde, objenin, batı yönünde alçaldıktan sonra
manevra yaptığı ve Gelibolu Yarımadasının üzerinde bir
yerde doğuya yöneldiği açıkça anlaşılmaktadır. Objenin, İs-
tambul'da ve Marmara'nın batı ucunda gözlemlendiği üzere,
kuzeydoğu - batı yönünde izlediği yörünge, ancak böyle bir

manevra sonucunda Gönen yakınlarındaki düşüş sahasında son bulabilirdi.

Aynı şekilde, Tunguska'daki objenin de, patlamasından az önce yönünü değiştirdiği söylenmektedir. Profesör Ziegel, obje manevra yaptığına göre, doğal bir cisim değil de, yapay bir araç yani bir Ufo olması gerektiğini belirtmiştir.

e) Düşüş noktalarının yakınında su kütlelerinin bulunması: Güney Sibiry'a'daki Baykal Gölü, Tunguska'dan pek uzakta değildir. Ve, tabii, Marmara'daki Ufo da Marmara Denizi üzerinde inişe geçmiştir. Aslında, düşüş noktasının kuzey - doğusunda bir de ufak bir göl, Manyas Gölü vardır. Her iki olayda da sözkonusu objelerin bu su kütlelerine doğru yönelmiş olmaları mümkündür. Ufoların Marmara'ya dalış yaparken görüldükleri çeşitli vakalar da bu ihtimali güçlendirmektedir. Sonuç olarak, insanın aklına Marmara Denizinin altında bir Ufo üssünün bulunup bulunmadığı sorusu gelmektedir.

63) 1959 — 25 Nisan, Eskişehir: Geceyarısına doğru, kentin üzerinde, çok yüksekten, doğu - batı yönünde büyük bir hızla seyreden parlak bir obje gözlemlenmişti (Gazeteler).

64) 1959 — 14 Mayıs, Yerkesik, Muğla: Yerkesik nahiyesinin güneyinde, saat 15.05'te tahminen 2000 - 3000 metre yükseklikte parlak bir cismin seyretmekte olduğu görülmüştü. Halk bu gizemli objenin göğü katedişini hayretler içinde izlerken, birdenbire bir patlama duyulmuş ve obje, üç parçaya ayrılmıştı. Bu üç parça da, bir süre ayrı yönlerde uçtuktan sonra, tekrar birleşip bir küre biçimini almış ve gözlem mahallinden uzaklaşarak, yavaş yavaş gözden kaybolmuştu. Patlama sesi, civardaki ilçe ve köylerden de duyulmuştu (Gazeteler).

65) 1959 — 2 Ağustos, İstanbul: Gökyüzünden geçen mavi renkte bir gece ışığı, birçok kişi tarafından gözlemlenmiştir (Gazeteler).

66) 1959 — 10 Aralık, Denizli: Geceleyin, tren istasyonu yakınına, görgü tanıklarının ifadesine göre bir otomobil büyüklüğünde olan, parlak bir Ufo inmişti. Objenin çevresi-

ne neşrettiği yüksek ısıdan dolayı, 3 metreden fazla yaklaşamamış, ertesi sabah da ortadan kaybolduğu görülmüştü (Gazeteler).

67) 1960 — 16 Mart, Malatya: Öğleden sonra, çok yüksekten göğü kateden, son derece parlak ve şeffaf bir obje, kent halkı tarafından ilgiyle izlenmiştir. Tanıkların, kuzeyden gelerek batı yönünde gözden kaybolan objenin bir füzeyi andırdığını söylemeleri, bunun bir Anagemi olduğunu belirlemektedir (Gazeteler).

68) 1962 — 8 Nisan, Nusaybin, Mardin: Uzaktan görüldüğü kadarıyla uzunluğu 3-5 metreyi bulan bir Anagemi'nin saat 18.30'da kuzey-batı yönünde göğü katedişi, Ceylânpınar mevkiinden net bir şekilde gözlemlenmişti (Gazeteler).

69) 1962 — 5 Mayıs, Kayseri: İncesu ve Yeşilhisar ilçeleri arasında yer alan Karasaz bataklığına, saat 08.00'de kırmızı ışıklar saçan bir Ufonun daldığı görülmüştü. Ufonun inişi sırasında duyulan müthiş gürültü, halkı heyecanlandırmıştı (Gazeteler).

70) 1962 — 15 Eylül, Söke, Aydın: Parlak bir objenin, saat 05.30'da belli belirsiz bir ses çıkararak ilçe semalarından geçişi gözlemlenmiştir (Gazeteler).

71) 1964 — 1 Ocak, Artvin: Kırmızı, yeşil ışıklar saçan bir Ufo, saat 04.00'te güneyden doğuya doğru alçak bir irtifadan seyrederek, kent üzerinden geçmişti (Gazeteler).

72) 1965 — 30 Temmuz/2 Ağustos, Şişli, İstanbul: Şişli, Bomonti, Kâzım Orbay Caddesi'nde oturan, eski gazetecilerden Baha Özler, tanık olduğu bir dizi Ufo gözlemi hakkında şu açıklamayı yapmıştır: «*Dairemin batıya bakan penceresinde, birincisi 30 Temmuz, ikincisi 1 Ağustos, üçüncüsü de 2 Ağustos gecesi olmak üzere, üç gece ardarda gökyüzünde saatlerce çeşitli akrobatik hareketler yapan parlak bir cisim gördüm. İlk kez 30 Temmuz gecesi saat 22.00'de gördüğüm obje, çok parlak bir topaç biçimindeydi. Azıcık yukarısında, çok daha küçük ve parıltısı daha az olan, üçgen biçiminde bir obje daha vardı. Büyük cisim, adeta sinyal verircesine titreye titreye ışık çıkararak bir süre sabit*

durdu, sonra birden yukarısındaki üçgene doğru giderek, onunla birleşti. Sonra, gene bir süre sabit durdu, ve arkasında, sanki arkasında itici bir güç varmışçasına, bir ok gibi, aşağı-yukarı, ileri-geri, çok seri hareketler yaptı. Bu hareketler sırasında, arkasında, şerite benzer uzun ve ince bir iz bırakıyordu. Obje, bu hareketleri, o gece birkaç kez hemen hemen aynı şekilde tekrarladı. Bu fenomeni saat 01.00'e kadar pencereden seyrettim. 31 Temmuz gecesi gökyüzü yoğun bulutlarla kaplıydı. 1 Ağustos gecesi, aynı cismi, gene batı yönünde, ancak bu kez ufka daha yakın bir noktada, daha büyük ve daha parlak bir halde bir kez daha gözlemledim. Aynı akrobatik hareketleri tekrarladı. Sonra, saat 23.00 sıralarında, düz bir güney - kuzey yö-rüngesi boyunca hızla kaymaya başladı. Bu yöne doğru git-ti gitti, ve pencerenin karşısına düşen Neyir Mensucat Fabrikası'nın arkasına girerek artık görülmez oldu. Aynı objeyi, üçüncü kez, 2 Ağustos gecesi saat 24.00'ten sonra ge-ne gördüm. Bu sefer gene batıda, ama göğün daha yüksek bir yerindeydi; önceki iki gecedен daha küçük görünüyordu, bir topaç gibi değil de, tam bir yıldız gibiydi. Üstündeki üç-gen biçiminde küçük parıltı ise, pek net seçilemiyordu. Ön-ceki gecelerde yaptığı hareketleri aynen tekrarlardı ama, bu kez, yukarı - aşağı, ileri - geri hareketleri, daha sık, daha uzun, daha hızlı, daha akrobatik bir tarzda ve daha dınyıydı. Bir ok gibi sağa sola yaptığı kayma hareketleri daha uzun sürüyordu. Arkasında, izlediği yörünge boyunca, dumanlı, ince buluta benzer silik bir iz bırakıyordu. Önce, sanki yön arar gibi küçük bir kıvrılma hareketi yapıyor, sonra birden, yönünü bulmuşçasına, hızla yerinden fırlıyordu. Bir nok-tada çok kısa bir süre için durakladıktan sonra, sabahın saat 04.00'üne kadar aynı akrobatik hareket devam etti.» (Gazeteler).

73) 1965 — 1 Ağustos, Eskişehir: Tanıkların ifadesine göre, saat 20.00'de Tepebaşı semti yönünden yaklaşan yu-varlak bir obje, son derece şiddetli bir ışık neşrederek, Yıl-dıztepe üzerinden güneye doğru uçarak kaybolmuştur. Ufo-yu uzun süre gözlemleyebilen Eskişehirliiler arasında bulu-

nan bir astronomi öğretmeni, kişisel görüşünü şu şekilde açıklamıştır : *«Bu garip cisim, ne kuyruklu yıldıza ne de jet uçağına benziyordu. Görülmemiş derecede parlaktı ve hızlı seyrediyordu. 2-3 defa bulutlar arasına girdi ve gecenin karanlığı arasında kayboldu.»* (Gazeteler).

74) 1965 — 4 Ağustos, Bostancı, İstanbul: Bn. M. Özgüç, saat 22.55'te Bostancı üzerinde beliren, kâh havada asılı duran, kâh sağa - sola hareket eden çok parlak bir Ufo-yu, 10 dakika süreyle gözlemlemiştir (Gazeteler).

Güneydoğu Anadolu üzerinde bir Ufo akını :

75) 1965 — 4 Ağustos, Malatya: Gözlemle ilgili haberde şöyle denilmekteydi : *«Saat 20.00'de Diyarbakır yönünden geldiği sanılan ve baş tarafı geniş, dip kısmı dar şeklindeki parlak obje, bir jet uçağı hızıyla seyretmiş ve bir iz bırakmıştır. Doğu - batı yönünde uçan obje, halk tarafından bir süre ilgiyle izlenmiştir.»* (Gazeteler).

76) 1965 — 8 Ağustos, Ergani, Diyarbakır: Ergani ilçesinde, saat 00.30'da tanıklarca ısıık parçaları olarak tanımlanan ve arkalarında uzun izler bırakan birkaç parlak objenin, gene tanıkların ifadelerine göre Ay'dan ayrılarak ⁽¹⁸⁾ uçmaya başladığı ve sonra birleştiği görülmüştü. Yaklaşık iki dakika süren bu Ufolojik tezahür sırasında, ayrıca, duvar yıkılışını andıran bir gürültü de duyulmuştu (Gazeteler).

77) 1965 — 19 Ağustos, Urfa : Geceleyin, iki ayrı Ufo gözlemi yapılmıştı. İlk önce, saat 20.00'de, güneybatı - kuzeydoğu yönünde seyreden, yeşil ışıklı ve eksenini çevresinde dönen bir obje, 8 dakika süreyle gözlemlenmişti. Daha sonra, saat 21.30'da, birincisine benzeyen bir diğer Ufonun, güney - kuzey yönünde, daha alçaktan uçarak geçtiği görülmüştü. Bu kez, gözlem süresi, 13 dakikayı bulmuştu (Gazeteler).

78) 1965 — 21 Ağustos, Gaziantep: Gece yarısı, Gaziantep göklerinden, uçan daireye benzeyen ve saatte 2000 km'yi aşan bir hız yaptığı tahmin edilen parlak bir obje geçmiştir. 3 dakika süreyle izlenen Ufo, zaman zaman parlak ışıklar saçarak, Urfa yönünde gözden kaybolmuştur (Gazeteler).

Güneydoğu Anadolu'nun, Ağustos 1965 Ufo dalgasının tezahür ettiği bu yöresinde, Nemrud Dağı yer almaktadır. Dolayısıyla, bu Ufo akını ile Nemrud Dağı Mabedi arasında herhangi bir ilişkinin olup olmadığı sorusu akla gelmektedir. Çünkü, 1960'ların başlarında, Mabet, yetkililerce, zirveye çıkılması için gerekli olan zorlu tırmanışı göze alan herkese açık olan bir açık hava müzesi haline getirilmişti. Acaba, Ufolar, Kutsal Dağın çevresinde devriye uçuşu yaparak, aşırı meraklı ve düşüncesiz kimselerin akınına uğraması ihtimali karşısında höyüğün sırrının korunması için Yüce Güçler'e yardımcı mı oluyorlardı?

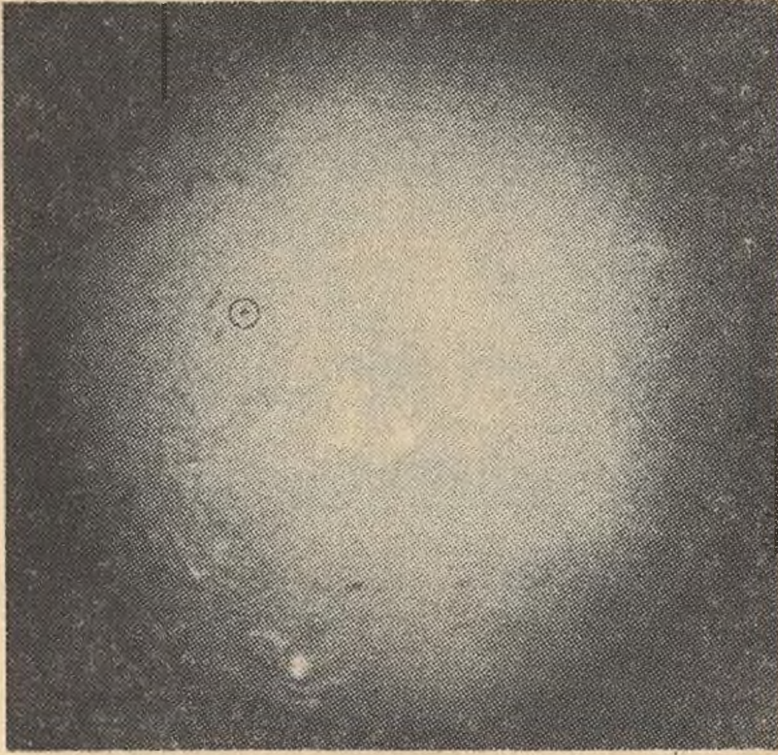
79) 1965 — 23 Ağustos, Ankara: Vural Can, saat 22.00' de dairesinin balkonunda otururken, gökyüzünde, değişik renklerde ışıklar saçan, sabit bir obje görmüş ve gözlemini derhal yetkililere bildirmişti. Kuzeydoğu yönünde ve ufuk çizgisinin hemen üzerinde hareket etmeksizin duran Ufo, bir saniye içinde, sırayla, mavi, beyaz, yeşil, sarı ve kırmızı renklere bürünmüş ve aynı renklerde ışıklar neşretmişti. Tanık tarafından dürbünle incelendiğinde, sadece renk değil, şekil değişikliğine de uğradığı tespit edilmişti. Ankara'nın sivil ve askerî hava alanlarında görevli olan yetkililer de bu gözlemi doğrulamışlardı (Gazeteler).

80) 1965 — Eylül, Bilecik: Bilecik ile Eskişehir kentleri arasındaki bölgede, birkaç gece üstüste saat 20.00'den sonra parlak bir uçan obje görülmüştür. Her gece batı yönünden ortaya çıkan Ufo, kuzeydoğuya doğru yönelerek gözden kaybolmaktaydı. Özellikle Sakarya Vadisinde yaşayan köylüler tarafından net bir şekilde gözlemlenen Ufo'nun, disk biçiminde olduğu ve çevresine çok kuvvetli bir ışık neşrettiği belirtilmiştir (Gazeteler).

81) 1966 — 9 Ağustos, Mersin: Binlerce Mersinli, saat 22.45'te gökyüzünde beliren parlak bir cismin, Toroslar'a doğru, yani kuzey yönünde ilerleyerek gözden kayboluşuna tanık olmuşlardır. Ufo, Mersin üzerindeyken, kent gündüz gibi aydınlanmıştır (Gazeteler).

82) 1966 — 23 Ağustos, Kandilli Gözlemevi, İstanbul Astronom Atilla Özgüç, mütat çalışmaları sırasında, kırmızı

filtre takılı olan 6 - inçlik bir aynalı teleskop ile Güneş üzerinde gözlemler yaparken, uzun bir objenin, belki de bir Anagemi'nin Güneş'in önünden geçtiğini görmüştü. Özgüç ve meslektaşı Erden Soytürk, hiç beklenmeyen böyle bir gözlem karşısında hazırlıksız olduklarından, objenin fotoğrafını çekememişlerdi (Bkz.: Resim — 3 ve Şekil — 2). Daha

Resim - 3 : 23 Ağustos 1966'da Kandilli Gözlemevi tarafından Güneşin önünden geçerken Güneşle birlikte resmi çekilen Ufonun resmi.

sonra, teleskopun başına Soytürk geçti, ve birinci gözlem-den tam onyededi dakika sonra, birincisinden daha küçük olan

Şekil _ 2 : Güneş önünden geçen Ufonun İzofotosu.

yuvarlak bir obje, muhtemelen bir Öncü - Ufo gördü. Bir önceki Ufonun geçtiği yönde seyrediyor ve düz bir yörünge izliyordu. Astronomlar, bu kez, 1/30 saniyelik bir pok vererek, objeyi gösteren tek bir kare çekmeyi başardılar. Söz konusu fotoğrafta, Güneş'in merkezi kısmının sağ üst köşesinde siyah ve yuvarlak bir leke görülmekteydi. Gözlemci yetkilileri, fotoğrafı Amerika'daki Harvard Gözlemci'nin çıkardığı *Sky and Telescope* dergisine gönderdiler. *Sky and Telescope*, bu resmi, Şubat 1967 tarihli sayısında, 'Güneş ve Beşer Yapısı Uydu' alt yazısıyla yayımladı. Ne var ki, Ohio, Cleveland'daki Case Teknoloji Enstitüsü'nden

bilim adamı Victor Slabinski, fotoğraftaki objenin dünya yapısı bir uydu olamayacağını belirtti ve bunun sebeplerini açıkladı. Aralarında, Belçika'dan Jean Mecus ile California'dan Allan Harris'in bulunduğu daha başka bilim adamları da, *Sky and Telescope* dergisine gönderdikleri mektuplarda, Slabinski'nin görüşünü paylaşıyorlardı. Ve nihayet bu tartışmaya NASA da katıldı ve fotoğrafın negatifini inceledikten sonra, fotoğrafı çekilmiş olan objenin dünya yapısı bir uydu olmadığını bildirdi. O günlerde, en büyük yapay uydu, Echo II'ydi. Ancak Echo II'nin günün o saatinde Türkiye üzerinden geçmiş olması imkânsızdı. Sovyet yapısı olan Polyot ile Proton III, gözlemlenebilecek büyüklükteydiler ama, Polyot'un yörüngesinin İstanbul yakınından geçmemesinin yanısıra, Proton III de gözlem saatinde Dünyanın öteki tarafında bulunuyordu. Üstelik, bazı bilim adamlarına göre, obje, bir yapay uydu olamayacak kadar yavaş hareket etmiş olmalıydı. Slabinski'nin de dahil olduğu bir grup bilim adamı ise, objenin resimde görülen şekli ile, 1/30 saniyelik bir poz süresiyle çekilmiş olan bir fotoğraf üzerinde bir uydunun imajının alacağı şekil arasında tutarsızlık olduğunu ortaya koymuşlardı. Ayrıca, Dünyadan tahminen maksimum 610 kilometrelik bir uzaklıkta, Güneş ile Kandilli Gözlemevi arasında birbiri ardına göğü kateden bu iki objenin, ne bir doğal cisim ne de atmosferik bir fenomen olamayacağı hususu da kanıtlanmıştı. Dolayısıyla, gizemli olayları ve Ufolojik tezahürleri araştırmakla ün yapan Frank Edwards'ın da belirttiği üzere, Türk astronomları, son derece önemli bir Ufo gözlemi yapmış ve sonuçları dünya çapında yankılar uyandıran bir Ufo fotoğrafı çekmiş oluyorlardı (Gazeteler).

83) 1967 — 9 Temmuz, Akçakoca, Bolu : «Yanlış hatırlamıyorsam gün batımına doğru, gözlerim ufukta parlak bir cisme ilişti. Çok yükseklerde seyretmekte ve parlak ışıklar saçmaktaydı. Çok heyecanlandım ve yanımdaki arkadaşlarıma bu yabancı cismi işaret ettim. Tanık ve Tülay Demir isimli iki kardeş olan arkadaşlarımla birlikte uzunca bir zaman bu cismi seyrettik. Parlak ışıklar saçan cisim,

uzaklığına rağmen bir hayli büyük ve bir tencere kapağı görünümündeydi. 3 veya 4 dakika sonra gözden kayboldu.»
Kaynak: Ziya Tokaliç.

84) 1968 — 12 Haziran ve 1969 — 17 Kasım, Karaman, Konya : 12 Haziran 1968 tarihinde, ilçe doktorlarından biri, görünen çapı 15-20 cm. kadar olan, tersine dönmüş tabak biçiminde, parlak bir uçan obje gördükten sonra, ilgili haberin çıktığı 17 Kasım 1969 tarihine kadar Karaman'da 24 Ufo gözlemi daha yapılmıştı. Bu gözlemler, hızla uçarak geçen, ya da hareketsiz duran, yahut da yön değiştiren çeşitli Ufolarla ilgiliydi.

85) 1969, Ataköy, İstanbul: Karaköy Başkomserliği'nde görevli polis memuru Suha Şener, geceleyin gökyüzünü seyrederken tanık olduğu ilginç bir Ufolojik fenomeni, şöyle anlatıyordu : *«O gece gökyüzü pırıl pırıldı. Böyle gecelerde yıldızları seyretmek çok hoşuma gider. Bir ara gökyüzünü seyrederken gördüğüm manzara karşısında şaşırıp kaldım. Bu 40 metre kadar ötede gibi boşlukta duran, futbol topu büyüklüğünde, kavuniçi renkli, ışıklı bir cisimdi. Üzerinde, kırmızı renkli bir kısım da görünüyordu. İşte ben cismi gördüğüm anda, bu kırmızı kısım birden ışıklı küçük parçalara ayrıldı ve cisim de hızla uzaklaşarak kayboldu.»* Şener, gördüğü cismin kesinlikle bir uçan daire olduğunu belirtmişti (Gazeteler).

86) 1969 — Nisan, Trabzon : İki kişinin kentin iki ayrı yerinden aynı anda gördükleri, turuncu renkli, oval biçimdeki Anagemi ile dairevi Öncü-Ufolar hakkında gazetelerde 'İnsanoğlunun Ay'a ayak basacağı şu günlerde yurdumuzda da uçan daireler görülmeye başlamıştır,' başlığıyla çıkan haberlerde ayrıntılı bilgi veriliyordu. Trabzon'daki Amerikan Boztepe Radar Üssü Radyosu spikeri çavuş Tom Hair ve Trabzonlu berber Osman Özçelik, birbirlerinden kilometrelerce uzakta olmalarına rağmen, aynı uçan daireyi gözlemlemişlerdi. Bu iki tanığın söylediklerini, Trabzon'a bağlı sahil kasabalarının halkı da doğrulamaktaydı. Tom Hair, Karadeniz üzerinde, deniz seviyesinden tahminen 20 m. yükseklikte havada asılı duran, turuncu renkte, oval bi-

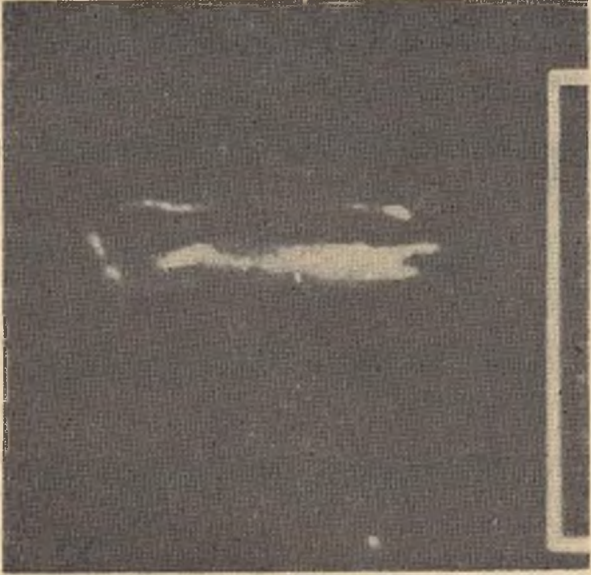
çimde, son derece parlak bir cismin, kısa bir süre sonra yükselmeye başladığını, ve gövdesinden ayrılan, aynı renkteki, daha küçük ve dairevi biçimdeki Öncü-Ufolar'ın ise deniz üzerinde 15 dakika kadar dolaştıktan sonra tekrar Anagemiye dönerek oval gövdesi içinde kaybolduklarını kesin bir dille ifade etmişti. Berber Özçelik de, Amerikalı çavuşun belirttiği gün ve saatte balığa çıktığını ve az sonra sözkonusu Anagemiye gördüğünü söylemekteydi. Özçelik, Anagemi hakkında şu açıklamayı yapmıştı: *'Koskocaman bir şeydi. Alt yanı kırmızı, üstü de sarı renkliydi. Tahminen denizden 30 - 35 metre yükseklikte, sağa - sola sallanıp duruyordu. Yaklaşık yarım saat kadar dolaştıktan sonra aniden hızlanarak kaybolup gitti.'* (Gazeteler).

87) 1969 — 20 Temmuz, Güneydoğu Anadolu: 22 Temmuz 1969 tarihli gazetelerde, ilginç bir Ufo inişi hakkında ayrıntılı bir haber çıkmıştı: *«Mardin, Siirt, Diyarbakır illeri ile Oymataş köyünün çevrelediği yöreye, Cumartesi gecesi saat 01.00'de, gökten, çok kuvvetli ışıklar saçan bir cisim inmiştir. En büyük elektrik santralının tüm elektrik gücünü birleştiren kuvvetten kat kat güçlü ve uzaktan görüldüğü kadarıyla çapı 20 cm. kadar olan bu ışıklı cisim, bölgeye inmiş ve Batman'ın Batı Raman petrol kuyularında vardiyada bulunan işçileri tarafından da görülmüştür. Işıklı cisim yere yakın bir mesafeye indiğinde, kulakları sağır edercesine bir ses meydana gelmiştir. Gece olduğundan, ışığı ve korkunç gürültüyü yapan, araç aranmamıştır. Sabahleyin, köylülerin çoğunluğu korkmuşlarsa da, bazı meraklı kimseler olayın, meydana geldiği yere gitmişlerdir. Ancak burada hiç bir ize rastlanamamıştır. Silvan kasabasının Malabadi nahiyesi civarında, Diyarbakır'dan Batman'a giden kamyonet ve tankerlerin şoförleri, aynı gece saat 02.00 dolaylarında, aynı kuvvette bir ışığın gökyüzüne son hızla çıktığını, çevrenin gündüz gibi aydınlandığını ve hızla yükselen ışığın yavaş yavaş tabak biçimini alarak gökyüzünde kaybolduğunu anlatmışlardır.»* (Gazeteler).

88) 1969 Eylül ayı sonlarında Ankara semalarında ısrarla dolaşan bir Ufonun mahiyetini belirlemek üzere Es-

kişehir ve Ankara'dan jetler havalanmıştı. Ancak, 12 kilometreye kadar tırmanan pilotlar, herhangi bir sonuç elde edemedi. dönmüşler ve, «*Bu cisme erişmek için 12 km. daha gerekiyordu,*» demişlerdi. Tanıkların ifadelerine göre, Ufo, huni biçiminde parlak bir objeydi. 1 Ekim 1969 tarihli gazetelerde bu olay ayrıntılı olarak şöyle anlatılıyordu: Ankara semalarının davetsiz misafiri heyecan uyandırdı. Meçhul cismi yakalamak için jetler uçuruldu. Şehrimiz semalarına dadanan meçhul cisim, Ankara'daki meteoroloji ilgilerini, Hava Kuvvetleri mensuplarını ve bir kısım halkı, geçen Cumartesi gününden beri meraktan meraka sürüklemektedir. Meteoroloji Genel Müdürü Ümran Çölaşan bu cismin '*Başka dünyalardan gelmiş olabileceğini ve içinde meselâ Merihlilerin bulunabileceğini*' ifade etmiştir. Gerek Çölaşan, gerek öteki yetkililer, Ankara semalarındaki cismin bir meteoroloji balonu olmadığından emin bulunduklarını söylemişlerdir. Ankara semalarındaki cisim ilk olarak 24 Eylül Çarşamba günü sabah saat 5 sularında görülmüştür. Bir vatandaş, telefonla meteoroloji yetkililerini ikaz etmiş ve bu cismin ne olduğunu sormuştur. Ancak meteoroloji yetkilileri o saniyeye kadar mevcudiyetinden haberdar olmadıkları cismi tespit edinceye kadar cisim kaybolmuştur. Gökyüzündeki meçhul cisim ikinci defa, 27 Eylül Cumartesi günü akşam üzere Ankara'nın batısında denecek bir istikamette görülmüştür. Meteoroloji yetkilileri bu defa cismi müşahade etmişler, fakat mahiyeti hakkında bir sonuca varamamışlardır. O gün Eskişehir'deki meteoroloji istasyonu ile yapılan görüşmede, cismin orada da müşahade edildiği ortaya çıkmıştır. Keza o gün Eskişehir'deki hava üssünden kalkan jet uçaklarının 35 bin feet (takriben 12 km.) yükseğe çıkarak bu cisme yaklaşmak istedikleri, fakat uçağın tavan noktaya varması sebebiyle, geri dönmek zorunda kaldıkları bildirilmiştir. Cismin mahiyeti hakkında keşif yapmak isteyen pilotlar, «*Bu cisme erişebilmek için daha 35 bin feet kadar çıkmak gerekiyordu,*» demişlerdir. Ankara semalarında Cumartesi akşam üzeri görülen cismin şekli ise, bazılarının göre uzunca bir topaca benzemektedir. Bun-

dan, Eskişehir'de görülenle Ankara'dan müşahede edilenin aynı olduğu kanaatine varılmıştır. Hürriyet Foto Muhabiri Cengiz Kapkın tarafından çekilen fotoğraflar da, Eskişehir'de yapılan müşahedeleri teyid etmiştir. Hürriyet ve Yeni Gazete fotoğraf servisi, Pazartesi günü de cismin fotoğrafını çekmeye muvaffak olmuş, böylece Cumartesi günü görülenle Pazartesi günü görülen cisimlerin birbirine çok benzediği tespit edilmiştir (Bkz.: Resim — 4). Öte yandan, An-

Resim _ 4 : Eylül 1969'da Ankara üzerinde görülen Ufo.

kara çevresindeki Mürted Hava Üssü'ne mensup uçaklar da, meçhul cismin mahiyetini tespit için Pazartesi günü havalandırılmışlardır. Üs Komutanı Tuğgeneral Ercüment Gökaydın, bu uçuşlardan birine bizzat katılmış, fakat takriben 50 bin feet yükseklikte olduğu sanılan cisme yaklaşmanın mümkün olmadığını anlayınca 40 bin feet'ten geri dönmüştür.

[1959'larda, Diyarbakır, 3. H.K.'nin de üzerinde ve akşama doğru, güçlü ışıklar çıkaran bir obje belirmişti. Bir

kaç saat aynı yerde duran ışıklı objeyi incelemek üzere, Tuğgeneral Suat Eraybay bir jetle havalanıp objeye yaklaşmak istemişse de, jetin üst tavan sınırına ulaşması sonucunu tekrar iniş yapmış ve kendisi, objenin bir o kadar daha yukarıda olduğunu belirtmişti. Orada bulunan Halûk Egemen'in anne ve babası objeyi güçlü bir dürbünle izlemişlerdi ve her ikisi de objenin, ışıklar içerisindeki kütlesinin bir armuda benzediğini tespit etmişlerdi ki bu şekil, standart bir Ufo tipine örnektir. Üstteki tanımda da objenin bir topaca benzetildiğine dikkat ediniz.1

Meteoroloji Genel Müdürü Ümran Çölaşan Ankara'ya dadanan ışıklı cismin ne olduğu hakkında kesin bir ifade kullanmaya imkân olmadığını söylemiştir. Bununla beraber Çölaşan, Hürriyet Foto Servisi tarafından çekilen fotoğrafı, uzmanlarla birlikte inceledikten sonra şunları söylemiştir: *«Görülen cismin rasat balonu olmadığından eminiz. Askeri makamların da bunun mahiyetini çözmek için uğraşmaları göstermektedir ki, bu bizim askeri birliklerimiz tarafından bırakılmış bir balon da değildir. Bunun yabancı memleketlerde yeni denenilen bir cihaz olması ihtimal dışı değildir. Şimdilik gizli tutulması mümkün. böyle bir cihazın mahiyetini çözmek gerçekten kolay değildir. Bununla beraber, görülen cismin başka dünyalardan, meselâ Merih'ten gelmiş olmasını ihtimal dışı saymıyorum. Gerçi uçan dairelerin görüldüğünü iddia edenlerin varlığı bilinmektedir. Bunların sözlerini tekzip eden de yoktur. Bizzat müşahede etmedikçe inanması zor olmakla beraber, uçan daireler yahut uçan puroların bir hayal olduğunu söylemek de mümkün değildir. Nasıl biz artık Ay'a gitmişsek, Ankara semalarında görülen cisimle yahut da uçan daire ve uçan purolarla başka dünyalardaki mahlûkların da dünyamızı müşahade etmeye gelmiş olması mümkündür. Biz kendi medenî seviyemize bakarak hükümler vermekteyiz. İhtimal onlar bizden binlerce yıl ileride bir medeniyet seviyesine sahip haldeler ve bizim henüz çözmeyi hayal dahi edemediğimiz problemleri çözmüş durumdadılar. Sizin fotoğraf servisinizce çekilen fotoğraf da bu düşünceleri tekzip eder gibi değildir.*

Çünkü fotoğrafın üst tarafında, yuvarlak kısımların üç adet olması ve birinin arkada bulunması akla yatkındır. Bu üç yuvarlak içinde başka dünyaların insanların bulunması, bizce ihtimal dışı değildir. Bu cisim Ankara semalarında ilk defa görülmektedir. Türkiye'deki Amerikan tesislerinden de bir balon bırakılmadığı bildirilmektedir. Keza, gökyüzüne fırlatılmış suni peyklerin hiçbirisiyle bu cismin ilgisi olmadığı bellidir. İşte bu sebeple, Ankara semalarında görülen cismin başka dünyalara ait olması ihtimali vardır.» (Gazeteler).

89) 1971 — 24 Aralık, Marmara Bölgesi: İstanbullular, arkasında alev görünümünde ışıklar çıkaran, parlak, uzun bir objenin, yani bir Anageminin, önce kuzeybatı-güneydoğu yönünde gökyüzünü hızla katedişine ve sonra Marmara'nın üzerinde kayboluşuna tanık olmuşlardır. Önce saat 19.05'te Laleli semtinin üzerinden sessizce geçen obje, daha sonra 19.10 sıralarında Moda - Fenerbahçe'den izlenmiş, ve en son, Adalar açıklarından Marmara'nın güneyine doğru hızla seyrettiği görülmüştür. Ufonun Ambarlı üzerinden geçişini gözlemleyen Ambarlı Santralı şoförü, tahminen boyunun 100, eninin de 30 metre olduğunu belirtmiştir. Parlak objeyi gören Yeşilköy Havalimanı yetkilileri, mahiyetini belirleyemediklerini açıklamışlardır. Bir süre sonra Mudanya üzerinden Uludağ yöresine doğru seyrederken görülen obje hakkında, Mudanya Jandarma Karakol Komutanı, muazzam büyüklükteki bir uçağa benzediğine ve 2500 - 3000 metrelik bir yükseklikte uçtuğuna dair açıklama yapmıştır. Jandarma Komutanı, Ufonun arkasından çıkan alev halindeki izin tahminen 200×50 metrelik bir sahayı kapladığını belirtmiştir. Objenin geçişi, daha sonra, Bursa'nın güneyinde yer alan Keles ilçesi semalarında izlenmiş ve arkasından, hem ilçe merkezinde hem de 15 km. ötedeki Baraklı köyü ile 8 km. ötedeki Belenören köyünde duyulan müthiş bir patlama sesi gelmiştir. 1948 İzmit ve 1959 Marmara olaylarında olduğu gibi, bu vakada da söz konusu patlama sesinin, bir sonik patlamayla ilgili olması kuvvetle muhtemeldir (Gazeteler).

90) 1973 — 31 Temmuz, Yenikapı, İstanbul: Havanın kararmakta olduğu saatlerde, arkasında yoğun bir iz bırakan Yenikapı açıklarında Marmara'ya dalış yapan bir Ufoyu görenler, heyecana kapılmışlardı (Gazeteler).

91) 1975 — 20 Temmuz, Yalova: Kişisel Ufo gözlemlerine güzel bir örnek T. Erman ve bir arkadaşının başından geçmiştir. T. Erman olayı şöyle anlatmaktadır: *«Saat 20.30 - 21.00 sularındaydı. Bir arkadaşım ile deniz kıyısında oturuyorduk. Fen Fakültesi Astronomi Bölümü öğrencisi olan arkadaşım da spiritüel konularla yakından ilgileniyordu. Zaten olay sırasında konuşulan mevzu da yine spiritüel konularla ilgiliydi. Yüzümüz denize dönük bir halde tartışırken, İstanbul üzerinde kırmızı, turuncu ve sarı renkte patlamalar gördük. Renginden başka herşeyi ile çakan şimşeg'e benziyordu. Uzun bir süre bunları izledik. Dikkati çeken başka bir nokta da, hiç ses çıkarmamalarıydı ve ses duymuyorduk. Gözleme devam ederken birden içimden gelen bir sese uyarak başımı tam kendi hizama doğru kaldırdım. Ne olduysa 5 saniye gibi kısa bir müddet içinde vuku buldu. Koyu gri bir çarşafı andıran gökyüzünün tam ortasından tabak büyüklüğünde bembeyaz, kesin olarak görmediğim fakat kendi etrafında büyük bir süratle döndüğünü hissettiğim bir cisim fırlamıştı. Kısa bir süre sonra da bir çemberin dörtte biri kadar bir yay çizdikten sonra çıktığı gibi kayboldu. Tam anlamıyla bir diske benziyordu. Alt kısım hafifçe bombeliydi. Görüntü gayet net idi ve kısa bir zaman süresi içinde gördüklerim, en ince teferruatına kadar arkadaşımınki ile uyuşuyordu.»*

92) 1975 — Eylül, Diyarbakır: 1 - 5 Eylül tarihleri arasında, her gece, son derece büyük bir hızla gökyüzünü kateden parlak bir cisim görülmüş, tanık Mimar İlder Tokcan'ın belirttiğine göre halk bu cisme Devriye Yıldız adını takmıştı. 5 Eylül günü Lice depremi meydana geldi. Ayrıca, depremden bir gece önce, yaklaşık 20.15 - 20.30 arasında, Keleş Dağlarının arkasından, bir ark şeklinde göğe yayılan ve yarı göğü kaplayan bir ışık belirmiş ve sonradan tedricen kaybolmuştu.

93) 1975 — 9 Eylül, İstanbul: Gece vakti İstanbul üzerinden, güneybatı - kuzeydoğu yönünde düşük bir hızla geçen parlak bir obje, kentin hemen hemen her semtinden görülmüştür. Görgü tanıklarına göre, uçuşu sırasında aniden duran obje, sağa-sola doğru zigzaglar çizmeye başlamış, ve en sonunda, gittikçe artan bir hızla güney yönünde uzaklaşarak gözden kaybolmuştur.

94) 1975 — 20 Eylül, Suadiye, İstanbul: Bostancı - Suadiye göklerinde, gene kuzeybatı - güneydoğu yönünde bir yörünge çizerek Marmara üzerinden Adalar'a doğru ilerleyip kaybolan, kor halinde alev alev parlayan bir Ufo gözlemlenmiştir. Ufonun ortaya çıkışı, neşrettiği kor halindeki şiddetli ışıkla gök kıpkırmızı kesildiğinden, semt ahalisini telâşlandırmıştır ⁽²⁰⁾ (Gazeteler).

95) 1975 — Eylül, Ankara: Ankara semâlarında, dört gece üstüste, son derece parlak, sabit bir obje görülmüştür. Meteoroloji yetkilileri, zaman zaman renk değiştiren bu objenin bir gözlem balonu olamayacağını belirtmişlerdir. Bu Ufolojik olay ile, yukarıda kaydedilmiş ve gene Ankara'da yapılmış olan 23 Ağustos 1965 tarihli gözlem arasında, dikkate değer bir benzerlik vardır (Gazeteler).

96) 1977 — 5 Mart, Yuva, Elmalı, Antalya: Elmalı ilçesine 16 km. uzaklıkta bulunan Yuva köyünde, saat 18.30'da, göz kamaştırıcı bir ışık saçarak gökyüzünde seyreden bir obje görülmüştür. Ufo, dağların arkasında kaybolmazdan önce, köye ulaşan balistik dalgası, halkı korkutan bir sonik patlama oluşturmıştır. Elmalı'da dahi duyulan müthiş patlama sesi, köydeki evlerin camlarını sarsmıştır (Gazeteler).

97) 1977 — 15 Nisan, Marmara Denizi: 29 yaşındaki Gökalp Çelikiz, Ankara'dan İstanbul'a doğru uçmakta olan Türk Hava Yolları'nın 905 sefer sayılı DC - 10 jet yolcu uçağının penceresinden, saat 08.00'de kendisinden başka üç yolcuyla birlikte, 4 dakika süreyle bir UFO'yu gözlemlediğini açıklamıştır. Söz konusu gözlem sırasında, uçak, Marmara'nın güney kıyılarında Bandırma ile Yalova arasında kalan sahanın üzerinden uçmaktaydı. Çelikiz'in ifadesine gö-

re, Ufo bir disk biçiminde olup, tam ortasında bir kubbe yer alıyor ve bu kubbenin tepesinden parlak ışınlar çıkıyordu (Bkz.: Resim — 5). Teknik ressam olan Çelikiz, Ufo-

Resim _ 5 : 15 Nisan 1977 Marmara Ufo gözleminin klibürü.

nun bir de eskizini çizmiştir. Çelikiz, «...Uçan dairenin sabit durduğunu, daha sonra uçakla beraber seyrettiğini, faltaşı gibi açılan gözlerimizle seyrettik,» demiştir (Gazeteler).

98) 1977 — Temmuz, Bodrum: Yıllardır çok belirgin Ufo olaylarının cereyan ettiği Ege havalisinin Ufo trafik bölgelerinden birisi olması muhtemeldir. Basına yansıyan Ufo olaylarının dışında daha pek çok olay da kişisel gözlemler olarak kalmaktadır. Bunlara ilişkin olarak Tonguç Bircan'ın tanık olduğu olaylar da gayet tipik Ufo fenomenleridir. Şöyle anlatmaktadır: «1977-79 yıllarının Nisan'dan Kasım sonuna kadar süren uzun yaz dönemlerini Bodrum'da geçirdim. Girişmiş olduğumuz turistik bir projenin yapımı ile ilgili olduğumdan, kış aylarında da mecburen gidip geliyordum. Bu meyanda, 1970 yıllarında uzay ve Ufo'lar babında başlayan merakım şimdi bir hobiye dönüşmüştü. Bodrum'da günlerimiz sabahları erken başlayan yoğun çalışmayla geçiyor, akşamları da ekseriya sahilde Maça Kızı pansiyonunda, arkadaşlarla sohbet ederek, zaman zaman

çok berrak olan gökyüzünü seyrederek aynı zamanda serinliyerek geçiyorduk. 1977 yılının ortalarında, bir akşam gene böyle deniz kenarında otururken, alçak irtifadan uçan parlak bir cisim gözümüze çarptı. Cisim, uçarken durur gibi oldu, tekrar hareketlendi ve muayyen bir irtifadan kayboldu. Cisimle ilk tanışmamızda bir fevkalâdelik göze çarpmamıştı. Göz yanılması da olabilirdi. Ancak, aynı gece 5-10 dakikalık fasılalarla aynı açı ve yönden gelen benzer diğer cisimler tek tek geçmeye, durmaya, zigzag çizmeye başlayınca, alâkamız ve heyecanımız çok arttı. Artık her akşam merakla ve sabırla geç vakitlere kadar kalıyor ve sahildeki yerimizden bu nesnelerin geçmesini bekliyorduk. Üç yıl zarfında aynı kabil birçok gözlemler yaptık. Ancak bunlardan bazıları değişik ve akıldan çıkmayacak kadar enteresandı. Bir akşam bir filo halinde ve bir dörtlü diziliş halinde geçtiler.. Diğer bir akşam, havâ çok kapalı, bulutlar alçak ve zifiri karanlıktı. Tek bir obje aynı açıdan fakat bu defa daha yakından geçti. Normal olarak bazen parlak bazen mat, beyazla sarı arası ışık saçan nesne, bu sefer kaynak makinesinin alevine eşit, gözleri etkileyecek ışık hüzmelerini çaka çaka yakın bir plândan ve gürültü çıkarmadan kaydı ve kayboldu. Ve kısa bir süre içinde de çürük yumurta kokusunu andırır bir koku burnuma geldi. Diğer bir gün, hava tam kararmaya yüz tuttuğu sırada, gözlemlerimi bir dosta aktarıırken, ve muhtemel çıkış noktalarını parmağımla işaret ederken biri karşımızda bulunan Karaadanın diğeri ise Bodrum kalesinin burçları üzerinde, aynı anda iki obje belirdi. Herzamanki 25-30 derecelik açıdan, yatık yay biçimindeki rotalarını takip ederek birbirlerini geçtiler, aynı yol ve aynı açıdan kayboldular.» (Bay Tonguç Bircan'ın diğer gözlemleri Olay - 100'de anlatılmıştır).

99) 1977 — 26 Ekim, Diyarbakır: Diyarbakır'da, saat 21.05 sıralarında bir Uzaylı olabileceği belirtilen, beşer benzeri bir varlık, yani bir humanoid görülmüştü. TRT Diyarbakır Radyosu Verici İstasyonu Yayın ve Bakım Şefi Teoman Falay, Atölye Teknisyeni Musa Öner, Montajcı Tefvik Özbüğdaycı ile Nezih Eroğlu, hanımları ve çocuklarıyla İs-

tasyonun bahçesinde otururlarken, aynen bilimkurgu filmlerindeki gibi, yavaş hareketlerle uzun adımlar atarak havada yürüyen, parlak bir humanoid görmüşlerdi. Görgü tanıklarının ifadelerine göre, sırtında bir tüp, ayağında plastik bot bulunan humanoid, İstasyon lojmanlarının birinden havalanarak bir diğerinin çatısına konmuş, 20-30 saniye kadar orada kaldıktan sonra Çınar yönüne doğru havada bir süre dolaşmış ve gözden kaybolmuştu (Gazeteler).

100) 1978 — Ağustos, Bodrum: Tipik bir Ufo fenomeninde kaydedilmesi gereken belirli ayrıntılara çok iyi dikkat ederek gözlemlerini yapan Tonguç Bircan, Olay - 98'de anlatılan gözlemlerinin yanısıra, tanık olduğu diğer Ufo fenomenlerini şöyle anlatmaktadır: «1978 yılının bir Ağustos gecesi idi. Birçok obje herrak, yıldızlı bir gökte adeta bir gösteri yaptılar. ...Muhtelif istikametlerde yavaş - hızlı olarak değişik şekiller çizdiler. Muayyen müddet havada asılı kaldılar. Aniden yıldırım hızıyla manevralar yaptılar. Oldukça uzun süren ve heyecan uyandıran alışılmamış türde hareketleri kapsayan bir gam içinde tezahür ettiler ve peyderpey yok oldular. Şahit olduğumuz işbu gözlemleri biz daima aynı yerde yaptığımız için, nesnelerin yaklaşma açılarını, takip ettikleri genel rotayı, göründükleri ve kayboldukları mevkileri, önümüzdeki mevcut ve değişmeyen tabii tabloya göre kolaylıkla belirleyebiliyorduk. Bulunduğumuz Maça Kızı pansiyonu, bir taraftan Bodrum Kalesinin, diğer taraftan Halikarnas Motelinin uç noktalarını teşkil ettiği ve çerçevelediği koyun orta kısımlarında bulunuyor. Sol tarafında 2 mil ötede Karaada, sağ tarafı ise 12 mil ilerisinde İstanköy adası ile bütünleniyordu. Objeler ekseriya Kale burçlarının ve Karaada üzerinde beliriyor, pek fazla parlak olmayan bir ışık sanki alt taraflarında çıkar bir şekilde muayyen bir rotayı takiben Karaada istikametinde kayboluyordu. Veya bu görüntü tam ters istikamette vukubuluyordu. Bulunduğumuz yerden, genellikle yumruk büyüklüğünde görünüyordular. Mesafe tayini fevkalade güçtü, ortalama 4-5 km. olarak gözüküyordu. Gece olduğu ve ışık saçıkları için şekilleri hakkında tam bir fikir sahibi olmak

zordu. Gürültü çıkarmıyorlardı. Bazen muayyen üniform bir süratte, bazen hızlı ve fakat kaybolurlarken müthiş bir hızla uzaklaşıyorlardı. Kayboldukları kulvar, gözle kerteriz alındığında aşağı yukarı daima aynı kısma tesadüf ediyordu. «Bu Ufo olaylarından bazılarının belgesel slayt resimleri halen Ankara'da bir ajansta çalışan bir gözlemci tarafından çekilmiştir ve objeler slayt üzerinde gayet belirgindir » Bu arada, Rodos charter hattı da aynı bölgeden geçmekteydi. Uçakların geçtiği hat objelere göre daha yüksek, çok değişik bir istikamette belirli bir rotaydı. Gece ve gündüz geçen uçaklar gözle seçiliyor, motor gürültüleri rahatlıkla duyuluyor gece sinyal ışıkları da gözüküyordu. Diğer yandan Bodrum, bilindiği gibi dünyanın yedi harikasıından Mozole'yi barındıran kadim Halicarnassus şehri idi. Yakınında bulunan diğer kadim merkezlerden olan, bugünün batık şehri Myndos - Gümüşlük ve Datça yarım adasının en uç noktasındaki kadim Cnidus - Tekir Burnu, yüksek düzeydeki medeniyetleri ile, çok ileri bir üçgen oluşturunyorlardı. Aynı zamanda Cnidus bir gökbilim merkezi ve kompütörün rasat işlerinde ilk kullanıldığı mahal, aynı civarda bulunan Triopium ise 6 kenti (Cnidus - Halicarnassus - Cos - Lindos - Lalyos - Kamairos) birleştiren kadim Dor başkenti idi... Objeleri ilk gördüğüm zaman bunların uçan daire olduklarına dair kati bir fikrim vardı. Ancak, üç senelik muhtelif gözlemler sonucu ve bu müddet zarfında edindiğim bilgilere dayanarak, bu nesnelerin bir Ana Gemi'den veya benzeri bir kaynaktan uzaktan kumanda edilen ve belirli fenomenler meydana getirmek ve gözlem yapmak amacıyla olan gözlem diskleri olduklarına kanaat getirmiş bulunuyorum.» (Uzaylıların kullandıkları ve çapı 10 cm'den 2 metreye kadar varan küresel veya yassı ve insansız gözlem diskleri kastedilmektedir.)

101) 1979 — 12 Ocak, Trabzon : Rize Pazar'daki radar istasyonu, önceki gece Akçaalan'a 40 kilometre uzaklıktaki Kasırga Yaylası semalarında yabancı bir cisim algılamış, bunun üzerine askeri ve sivil güvenlik kuvvetleri alarma geçirilmiştir. Merzifon askeri Üssünden uçak ve helikopterler olay yerinde bir keşif uçuşu yapmışlardır (Gazeteler).

102) 1981 — 5 Ocak, Safranbolu, Zonguldak: Safranbolu Kız Meslek Lisesi 3/A sınıfı öğretmen ve öğrencileri, bir tepeye konan ve sonra havalanan, parlak, oval biçimde bir Ufo görmüşlerdir. Öğrencilerden üçü, Neriman Küpçü, Fikriye Demir ve Hatice İnci, sabahleyin derse girecekleri sırada, saat 18.30'da gökyüzünde parlak bir obje görmüşler ve bağırarak, sınıftaki öteki öğrencilerin dikkatini çekmişlerdir (Bkz.: Resim - 6). Pencereye koşan öğrenciler de, hay-

Resim - 6 : 5 Ocak 1981 Safranbolu Ufo olayının ilk tanıkları.

retler içinde, sözkonusu objeyi izlemeye başlamışlardır. Bayan öğretmen Güler Koçak, öğrencilerin gözlem hakkındaki açıklamalarını doğrulamıştır: *«Oval şeklindeki cisim, çok parlaktı. Ormanlıktepe'ye kondu. 15 saniye sonra havalandı ve ışık şeklinde uzayarak kayboldu.»* (Gazeteler).

103) 1981 — 16 Şubat, İzmir: Akşam saatlerinde, mavi ışıklar çıkararak ve kendi eksenleri çevresinde dönerek Karşıyaka üzerinden geçen birkaç Ufonun Yamanlar Dağı sırtlarında gözden kaybolduğu görülmüştü. (Gazeteler).

104) 1981 — 20 Ekim, Andırın, Maraş: *«Tanımlanamayan uçan nesneyi, Bayram Kırık'ların evine gittiğimizde, saat 19.15'de, dışarda otururken gördük. Tam güneye düşü-*

yordu. Çok parlak bir şekilde, 10 dakika süreyle havada asılı şekilde görüldü. Daha sonra, küçülerek ve aynı hızda giderek, 19.35'te dağların arkasında kayboldu. Kesinlikle yıldız değildi. Enine yaydığı ışık, boyuna yaydığı ışıktan daha fazlaydı. Olaya, Bayram Kırık, hanımı, yardımcı öğretmen Yunus Tor tanık oldular. Ertesi gün araştırdığımda, Mümineli köyünden öğrencim Yasemin Avcı'nın da gördüğünü öğrendim; Kerimli köyünden Ömer Kadı ve İmam Mustafa Sakin de tanık olmuşlardı. Ayrıca, iki öğrencim, bayramın ikinci günü, ayrı ayrı yerlerde hemen hemen aynı zaman dilimlerinde, ses çıkarmayan, ışık saçan, puro şeklinde uçan nesne gördüklerini ayrı ayrı söylediler.» Kaynak: Bayramlı Obası, Ayşepınar ilkokul öğretmeni İlhami Mithat.

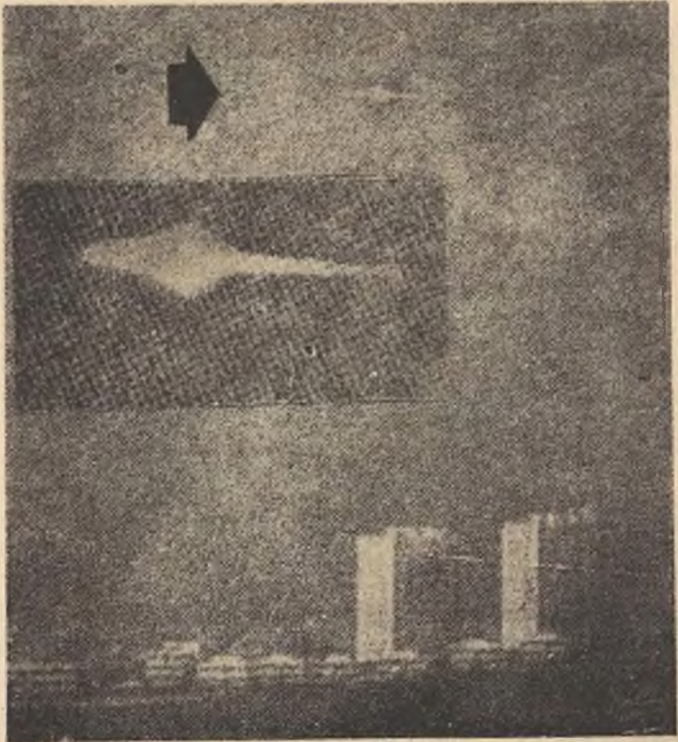
105) 1981 — 28 Ekim, Gölcük, İzmit: Gölcük'te bir rastlantı sonucu çekilen fotoğraf tüm dünyada 40 yıldır tartışılan «uçan daireler» konusuna yepyeni boyutlar getirdi. Bu güne kadar «uçan daire» olduğu iddia edilen birçok fotoğrafın dünya basınında yer aldığını ve bunlardan büyük bir bölümünün sahte olduğu gerçeğini gözönünde tutan Hürriyet gazetesi bu fotoğrafı çeşitli bilimsel kuruluşların incelemesinden geçirdi. Tam 1,5 yıl süren, incelemelerden sonra bu fotoğrafın bir «fotoğraf hilesi» olmadığı belgesel olarak saptandı. Deniz Kuvvetlerinden malulen emekli Yüzbaşı Doğan Sum'un çektiği fotoğraf, Hürriyet'e getirildikten sonra, bu görüntünün gerçekten bir «uçan daire»ye mi ait olduğu, yoksa filmdeki bir hatanın mı bu görüntüye yol açtığı, meteorolojik koşulların filmde böyle bir yabancı cisim görüntüsü meydana getirip getiremeyeceği ve çekim günü böyle bir durumun var olup olmadığı Hürriyet tarafından tek tek araştırıldı. Önce Gölcük semalarında tespit edilen bu parlak cismin fotoğraf hilesi olup olmadığı incelendi. Filmin orijinal olduğu, yani aynı kare üzerine önce manzaranın, daha sonra da ışıklı bir cismin çekilmediği saptandı. Bundan sonra, Viyana'da banyo edilmiş renkli diapositif film, Londra, Frankfurt ve New York'a, filmi imâl eden firmanın laboratuvarlarına gönderildi. Buralardan da film-

de herhangi bir malzeme hatası saptanmadığı, yıkanma sırasında da böyle bir görüntünün oluşmayacağı öğrenildi. Bu kez fotoğrafın çekildiği günde, Gölcük ve çevresinde fotoğraf çekimini etkileyecek bir meteorolojik durumun olup olmadığı soruşturuldu. Gölcük Meteoroloji Müdürlüğü, 28 Ekim 1981 günü saat 13.15 itibariyle bölgenin hava durumunu resmi bir belgeyle Hürriyet'e bildirdi. Meteorolojiye göre 28 Ekim 1981 Çarşamba günü öğle saatlerinde Gölcük'te hava tam açık, görüş mesafesi 20 kilometreydi. Rüzgarın 280 dereceden 4 deniz mili hızla estiği, basıncın 1021 milibar olduğu, 1200 metrede 2/8 kümülüs bulutlarının bulunduğu ve hava sıcaklığının da 22,8 derecede olduğu belirtiliyordu. Şimdi iş uzmanların görüşüne kalmıştı. Bu aşamada Hürriyet'in İstanbul'daki merkezine Türkiye'nin çeşitli üniversitelerinden uzmanlar davet edildi. Çukurova Üniversitesi Temel Bilimler Fakültesi Uzay Fiziği Profesörü Hakkı Ögelman, Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi Dekanı Gök Mekaniği Profesörü Dr. Zeki Tüfekçioğlu, İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Astronomi Bölümü Profesörü Dr. Metin Hotinli, Prof. Dr. Adnan Kural, Fen Fakültesi Fizik Profesörü Dr. Sait Akpınar, Astronomi Bölümünden Doçent Dr. Abdüssamet Maraşoğlu ve Kandilli Rasathanesi Müdürü Doçent Dr. Muammer Dizer, Hürriyet'te bir araya geldiler. Bilim adamları, Türkiye'nin değişik yörelerinde gökte yabancı cisimler gördüklerini söyleyen bazı görgü tanıklarının dinlediler. 3,5 saat süren tartışmaların can alıcı noktasını emekli Yüzbaşı Doğan Sum'un çektiği fotoğrafın projeksiyonla yansıtılıp incelenmesi oluşturdu. Görülen şey şaşırtıcıydı. Bunda şekiller ve ışıklar, pencere izlenimini veren dikey ışık çizgileri, bunları ayıran koyu renk çizgiler ve benzeri hiçbir vakit ve yerde görülmemiş kuyruk hunileri izlenmekteydi (Bkz.: Resim — 7).

106) 1981 — 13 Kasım, Harbiye, İstanbul : «*Notre Dame De Sion Fransız Kız Lisesi'nde ders yaptığımız sırada, saat 11.00'de gökyüzünde, çok parlak ve bir üçgen oluşturacak şekilde duran üç ayrı obje gördük. Sınıfça pencerelere koşarak, hepimiz hayretler içersinde objelere baktık. Bir za-*

Gölcük'te uçan daire

- "Uçan daire" diyoruz... Çünkü, 1,5 yıldır Türkiye'nin ve dünyanın sayılı bilim adamları, size su dediğimiz fotoğraf üzerinde laboratuvar araştırması yapan uzmanlar, bu cismin "uçan daire olmadığını" söyleyemediler.
- Bu fotoğraf, 28 Ekim 1981 günü Gölcük'te emekli yüzbaşı Doğan Sum tarafından çekildi.
- Viyana'da banyo ettirilen renkli diapositif film, daha sonra Londra, Frankfurt ve New York'ta bu filmi incele eden firmaların laboratuvarlarında incelendi. Hiçbir malzeme hatası yoktu. Montaj yoktu. Filme el değmemişti.

Resim _ 7 : Olay 105 teki Ufonun Resmi.

man sonra objeler aniden kayboldular, uzun süre gökyüzünde kalmışlardı.» Kaynak: Notre Dame De Sion öğrencileri.

107) 1981 — Aralık, Muğla: Cengiz Salt ve ailesi, akşama doğru gökyüzünde birkaç yıldız büyüklüğünde parlak bir objenin durmakta olduğunu görüyorlar. Cismin çevresinde Ay'ın hâlesine benzer bir hâle mevcuttur. Bu hâle birkaç kez hafifçe parladıktan sonra, obje ortadan kayboluyor. Salt ailesinin oturduğu apartmanda ikâmet eden başka kişilerde aynı objeyi gözlemliyorlar.

108) 1981 — Aralık, Bursa: Şehir stadyumu yakınında, 21.15'te sarı - kırmızı ışıklar saçarak gökyüzünden geçen parlak bir obje gözlemlenmiştir.

109) 1981 — 15 Aralık, N. Aksaray: M.A. Özel, güneş battıktan bir süre sonra, Renault arabasıyla Renault Servisi binalarının bulunduğu yerdeyken, arabanın 200-300 m. kadar yukarısında, gözlerini kamaştıran, son derece parlak bir beyaz ışık görüyor (Bkz.: Şekil - 3). İlk anda şaşkınlığa

Şekil 3 : 15 Aralık 1981 Aksaray gözlemi sırasında, araç üzerinde ışık neşreden Ufo.

uğrayan Özel, kendini toparlayınca meçhul ışığa sinyal vermişçesine arabasının farlarını söndürüp yakıyor. Bu arada o güne kadar dakik çalışan mekanik saatinin durmuş olduğunu görüyor. Çevresine kavuniçi renkte ışıklar neş-

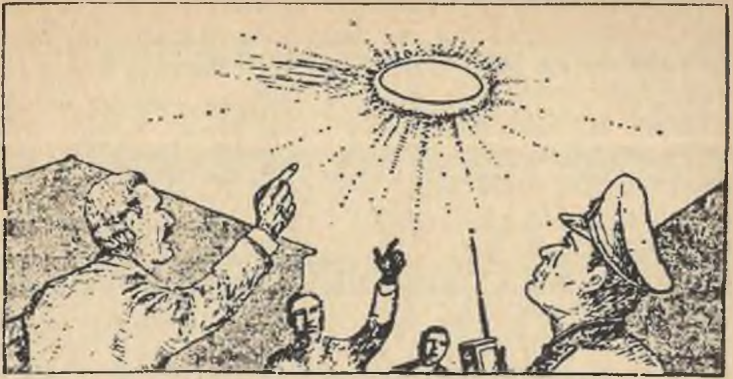
retmeye başlayan esrarengiz obje yola doğru bir dalış yapıyor, sanki yere konacakmış gibi iyice alçaldıktan sonra tekrar yükseliyor, ve havada asılı kalıyor. Eliptik biçimdeki parlak objenin görünen cesameti, bir karpuz büyüklüğündedir. Obje havada asılı dururken, süratle yakındaki ilçe merkezine giden Özel, yanına bazı yetkilileri de alarak tekrar gözlem yerine dönüyor. Olay yerine yetiştiklerinde, objenin Konya yönüne doğru yol aldığını görüyorlar. Obje, tamamiyle kavuniçi bir renk almıştır; giderek ufalıyor ve parlak bir nokta haline geliyor. Objenin bulunduğu yöne doğru arabayla gidince, bu kez objenin büyüyerek önceki cesametine ulaştığı görülüyor. Obje, arabanın ilerisinde bir süre daha Konya yönünde ilerleyip daha sonra gözden kayboluyor. Önemli bir husus, arabada bulunan tanıklardan birinin dikkatini çektiği üzre, gözlem sırasında Aksaray yönünde kuvvetli bir rüzgâr esmesine rağmen, Ufonun Konya yönünde, yani rüzgârın ters istikametinde uçmuş olmasıdır.

110) 1981 — 16 Aralık, N. Aksaray: BP Servis görevlilerinden Mesut Torlak, saat 20.00 - 23.00 arasında, tam 3 saat süreyle, UFO gözlemi yapıyor. Güney yönünden ortaya çıkan obje, iri bir karpuz büyüklüğünde ve bir tepsi biçimindedir. Önce kırmızı renkte görülüyor, daha sonra değişik renklere bürünüyor — renkler devamlı titreme yapıyor. Torlak'ın ifadesine göre, obje, üç saatlik gözlem süresi boyunca çok yavaş bir şekilde, BP İstasyonu'nun arkasındaki binaların üzerine, yani güney - batı yönüne doğru kayıyor ve en sonunda yere iyice yaklaşarak ortadan kayboluyor. Aynı istasyondan Şenol Yeşildal ve diğerleri de Torlak'la birlikte UFO'yu gözlemlediklerini belirtmişlerdir. Ayrıca, Aksaray UFO akınının bu ilk günlerinde, BP İstasyonu yanındaki Gaziantep Saray Lokantası'nda çalışan, 14-15 yaşlarındaki bir gencin başından geçenler de son derece ilginçtir. Saat 01.30 dolaylarında dışarıdaki tuvalete gitmek için lokanta binasından çıkan Aytekin adlı genç, tam tuvaletin kapısını açmak üzereyken, birden üzerinde, çok alçakta havada asılı duran büyük bir ışık görüyor. Yeşil renkteki bu ışığın, bütün gücüyle, aynen bir projektör gibi, kendisinin

bulundugu yeri aydınlattığını farkedenden genç, büyük bir korku geçiriyor, dişleri kenetleniyor (Gazeteler).

111) 1981 — 16 Aralık, N. Aksaray: V. Karalar adlı yurttaş, geceleyin gördüğü objeyi şöyle tanımlamıştır: «*Kurtuluş mahallesinden, göğün Çeltek köyü üzerine rastlayan kısmında, iki tane kırmızı ışığı olan ve bunların üstünde yer alan açık sarı renkteki parlak bir ışıkla adeta sinyal veren bir cisim gördüm. Cismi arkadaşım İbrahim Atar'la birlikte izlemeye başladım. 15 dakika sonra hareket etti ve Kalanlar üzerine giderek, 5 dakika da orada durdu. Daha sonra Şereflikoçhisar yönüne doğru kayarak, gözden kayboldu. Bunun ne bir yıldız ne de bir uçak olmasına imkân yoktu.*» İsmi belirlenemeyen bir görgü tanığı: «*16 Aralık gecesi saat 19.30'da, Kurtuluş mahallesi, Çetin sokakta olan evimizin önünde, ben, ailem, annem ve üç kişilik bir komşu grubu vardı. Gökte, yuvarlak, tabağa benzeyen, üzerinde mavi, etrafında da sarı - kırmızı ışıklar saçan bir cisim gördüm. 20 dakika sonra gözden kayboldu. Bunun bir uçan daire olduğu söylenmiş. Gözlerimle gördükten sonra bunun ne Ay'a ne de bir yıldız benzemediğini söyleyebilirim.*»

112) 1981 — 25 Aralık, Aksaray Gözlemi: Pazartesi akşamı (yirmibir - Aralık akşamı), Tümesan inşaatı yakınında bulunan Aksaraylılar, inşaat alanı üzerinde, 800 - 1000 m. yükseklikte havada asılı duran ve çevreye yeşil bir ışık saçan, elips şeklinde, gözkaşıtırmacı parlaklıkta bir obje gördüler (Bkz.: Şekil - 4). Olaydan derhal haberdar edilen İlçe Jandarma Komutanı Yzb. Orhan Çelen, elinde telsiziyle hemen olay yerine geldi. Yzb. Çelen, büyükçe bir oda cesametinde olduğunu tahmin ettiği parlak objeyi ilgiyle izlerken, bir yandan da Kaymakama bilgi vermek için telsizine davrandı. Ne varki, sadece hafif cızırtıların duyulduğu telsiz cihazı, çalışmıyordu! Yzb. Çelen, daha sonradan, bunun bir manyetik alan etkisi olabileceğini düşünecekti. Objeye, bir süre sonra, hızla uzaklaşarak gözden kayboldu. Görgü tanıklarından bakkal Memduh Dağ, gördüklerini şöyle anlatıyordu: «*Saat 19.00 sıralarında, Tümesan civarı aniden yeşil, bir ışıkla aydınlanıverdi. Gökyüzünde, kocaman,*

Şekil _ 4 : 25 Aralık, 19.00. Aksaray Niğde, Tümesan inşaatı yakınında, Yzb. Orhan Çelen ve diğer birçok kimse tarafından ortalama 900 m. yükseklikte iken gözlemlenen Uçan Daire olayının temsili resmi.

parlak, sessiz bir obje duruyordu. Sonra, bir yıldız kayması gibi, Konya yönüne doğru çok büyük bir hızla uzaklaştı ve ortadan kayboldu. Parlak objenin Aksaray - Konya yolu üzerinden geçişini izleyenler ise, 150 m. çapında olduğunu sandıkları bir ışık kümesinin yere dikey olarak ışık saçtığını ve o anda yol üzerinde bulunan arabaların stop ettiğini ifade ettiler (Gazeteler). (Aksaray gözlemleriyle ilgili olarak, Aksaray ve civarını gösteren Şekil - 8. Türkiye Ufo Akınıyla ilgili olarak da Harita - 5'e bakınız).

Harita _ 5 : 81Aralık, 82 Ocak Türkiye Ufo Akını.

Güner Orbay : «15 Aralık 1981 tarihinden bu yana ilçemiz semalarında meçhul bir cisim dolaşmaktadır. Bu meçhul cisim bazan 800 metre, bazan 1000 metreye kadar inmekte, halk tarafından ilgiyle ve merakla izlenmiş bulunmaktadır. Meçhul cisim zaman zaman mavi, kırmızı, sarı ve beyaz ışıklar saçmak suretiyle gökte bir müddet asılı kalmakta ve daha sonra nokta halinde kaybolmaktadır. Meçhul cismin ne olduğu hakkında bir şey söylemek benim için mümkün değildir. Bunun aydınlatılmasının ancak bilim adamları tarafından yapılmasının uygun olacağı kanısındayım. Aksaray halkı uzun zamandan beri bu meçhul cismi devamlı, ısrarlı ve merakla izlemektedir.» N. Aksaray Kaymakamı (14.1.1982 TV konuşması).

113) 1981 — 26 Aralık, Taksim, İstanbul: Sheraton Otel'i'nin üst katında çalışan görevliler ile o sırada orada oturmakta olan yerli ve yabancı müşteriler, kırmızı ve tonlarındaki renklerde, puro biçiminde devasa bir 'bulut'un, arkasında bir iz bırakarak, o sırada apaçık ve masmavi olan gökyüzünü katederek 10 dakika içinde gözden kaybolduğuna tanık olmuşlardır. Otel görevlisi Mehmet Özerman, o sırada gizemli 'bulut'un altından geçmekte olan bir uçağın açık renginin karardığını ve objenin yanında küçücük kaldığını ifade etmiş, dolayısıyla da objenin 900 - 1000 m. uzunlukta olabileceğini belirtmiştir. Tanıklar, olay sırasında Güneş'te herhangi bir kızılığın olmadığını da sözlerine ilâve etmişlerdir ⁽²¹⁾. Bu gözlem, Ercümen Ekrem Talû'nun olay 39'daki 1954 yılı gözlemine benzemektedir.

114) 1982 — 1 Ocak, N. Aksaray: 109 no'da anlatılan gözlemini yapan Mesut Torlak, saat 15.00 - 15.30 dolaylarında, Aksaray'ın Atatürk Caddesi üzerindeki Büyükbölücek Mahallesi'nden, 3 Ufo'nun gökyüzünde yaptıkları bir 'gösteriyi' izlemiştir. Güney yönünde, çok parlak yıldız büyüklüğünde görünen Ufoların biri sabit duruyor, bir diğeri bunun çevresinde çeşitli hareketler yapıyor, üçüncüsü ise dikey olarak yukarıdan aşağıya doğru kaydıktan sonra kayboluyor ve sonra tekrar yükseklerde ortaya çıkıp aynı dikey kayma hareketini tekrarlıyordu. Aynı günün gecesi, Aksa-

raylıların artık hemen her gece görmeye alıştıkları, yumurta biçimindeki parlak objenin geçişi sırasında İhlara Oteli'nin yemek salonunda elektronik org çalmakta olan müzisyen, orgdan, çaldığından daha değişik notaların çıktığını farkediyor; orgu akort etmeye çalışmasına rağmen, ancak dördüncü denemesinde başarılı olabiliyor. Bu ilginç elektromanyetik etkiye, otel müdürü Mehmet Eren de tanık oluyor.

Bn. Mübeccel Devrim, Avukat: «Ocak'ın ilk günüydü. Saat 17.00 sıralarında, evin balkonunda, futbol topu büyüklüğünde, yeşil, sarı ve portakal renklerine bürünen, oldukça parlak, yuvarlak bir objenin geçişini izledim. Diğer gök cisimlerinden tamamıyla farklıydı. Ne yıldızdı, ne de hayâldi. Çok net görmüştüm. Önce yeşil renk hâkimdi, sonra sarı ve portakal renklerine dönüştü. İnsanı büyüleyici bir renk tonu vardı. Ortasında grimsi bir kütle olduğu hissediliyordu. Daha sonra, bir yörünge izleyerek, hızla Konya yönüne doğru uzaklaştı ve ortadan kayboldu. Başka bir arkadaş da, dürbünle baktığında, altından ışın demetleri neşrettiğini görmüş.»

Enver Altınok, Nakliyatçı: «O cismi, Ocak'ın ilk günlerinde, Hasan Dağı yönünde gördüm. O sırada gökyüzünde Güneş de vardı. Çok parlaktı, yavaş yavaş hareket ediyordu. Aynı akşam, evimin balkonundan dürbünle baktığımda, Konya yönünde yer alan cismin yeşil - mavi renklere büründüğünü gördüm. Bazan da halter aleti biçimini alıyordu. Altından, iki yandan, sanki araba egzosu gibi, alevler çıkıyordu. Saat 19.30'a doğru, Konya yönüne giderek gözden kayboldu. Ertesi gece, saat gene 19.30 civarında, Konya yönünde ilerlerken gördüm.»

115) 1982 — 2 Ocak, N. Aksaray: Orhan Berksoy, Eczacı: «Gündüz vakti, tüm N. Aksaray'ın gördüğü parlak obje, yumurta biçiminde, [görünen] çapı 10 - 15 cm. kadardı. Güneybatı yönünde, havada asılı duruyordu. Gökyüzünün gözükmediği puslu bir havada, bulutların önünde, sanki semadaki beyaz bir delikmiş gibi görünüyordu. Büyüklüğü zamanla değişti ve küçüldü. Sonra hava karardı.

4 Ocak gecesi de, Karasu mevkiinde, gene yumurta biçiminde, yatay ve hareket halinde olan, devamlı ışıklar saçan bir obje gördüm.»

116) 1982 — 2 Ocak, N. Aksaray: Önceki akşam, 19.05 sıralarında, Kurtuluş ve Dağılgan mahallelerinin üzerinden geçen parlak obje, gene Tümesan üzerinden ilerleyerek, orada bir süre asılı kaldı ve 20.05 civarında hızla Konya'ya doğru uçarak gözden kayboldu. Kurtuluş mahallesinde oturan Zekeriya Baş ve eşi, objenin geçişi sırasında TV ekranının önce beyazlandığını ve sonra da görüntünün kaybolduğunu söylediler. Gizemli objenin, 2 gece önce de ilçeye 15 km. uzaklıktaki Tokariş köyü üzerinde görüldüğü bildirildi. Köylüler, geceleyin ortalığın birden gündüz gibi aydınlandığını, objenin geçişi sırasında TV cihazlarıyla radyoların arıza yaptığını ifade ettiler. Aksaraylılar, objenin, parlak bir yıldızdan en az on kez daha büyük olduğunu ve bir 'yumurta' biçiminde görüldüğünü söylediler (Gazeteler).

Mustafa Pehlivan : *«2 Ocak akşamı saat 19.00'da, 1000 metre yükseklikte, takriben 100 m² büyüklüğünde, devamlı hareket halinde olan, tepsi şeklindeki parlak bir cisim, ortasında boz, çevresinde de yeşil, kırmızı ve sarı renkte ışıklar saçıyordu. Uzaklaşarak gözden kayboldu, ve kaybolduğu yerde bir bulut oluştu.»* Ufuyu, 2 Ocak gecesi saat 20.30'da dürbünle izleyen H. Ali Aktaş ise, gözlemini şöyle anlatıyor: *«Portakal sarısı bir ışık, karanlık havada belirgin bir şekilde görülüyordu. Dürbünle bakınca, yarım aya benzediğini gördüm. Yarım ayın arkaya dönük iki ucu, jet uçaklarının saldığı dumana benzer bir şey salıyordu. Olağanüstü bir hızla yol alan cisim, 5 dakika sonra gözden kayboldu. Arada sırada kendi etrafında döndükten sonra tekrar aynı vaziyette yol alıyordu. Bir yıldız olmadığı kesin olan bu cismin ne olduğu, sade Aksaray için değil, bütün Türkiye için çok önemli bir konudur.»*

Abdullah Devrim, İktisatçı : *«2 Ocak gecesi, sözkonusu obje, Adana - Ankara yolu üzerinde, Trafik Bürosu kesiminde çok belirgin bir şekilde görünüyordu. Gündüz çok*

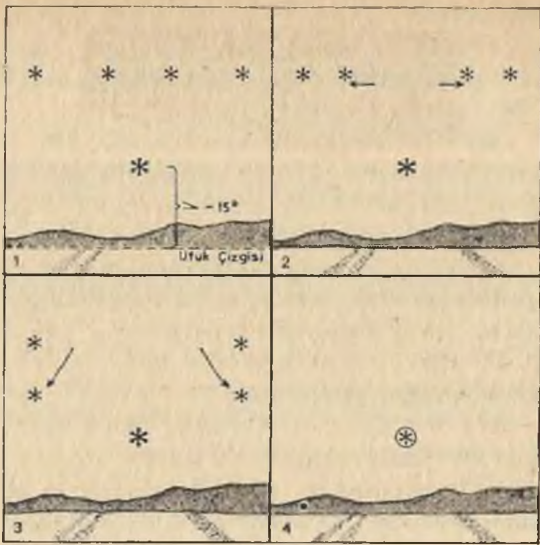
yüksek irtifadaydı. Ancak, geceleyin dikey olarak aynı hizada aşağı kaymış ve bayağı yakına inmişti. Mavi ile yeşil tonları arasında renkleri vardı. Bünyesinden, hareketli ışınlar neşrediyordu [resim çiziyor].»

117) 1982 — 3 Ocak, Adana: Adanalı Akil Şendağ, 1 Ocak akşamı Adana Havalimanı çevresinde gördüğü parlak gök cismiyle ilgili olarak şunları söylemiştir: «Saat 18.30 civarında Gazipaşa Bulvarı'ndan geçerken, havalimanının üzerinde büyük bir objenin parladığını gördük. Basık bir tabak biçimindeki obje, sarı ve yeşil ışıklar saçıyordu. Bir an için Emek Sitesi binalarına çarpacakmış gibi oldu, ama çarpmadı. Bir süre havada asılı kaldıktan sonra büyük bir hızla uçarak gözden kayboldu.»

118) 1982 — 3 Ocak, N. Aksaray : Şahin Berk : «3 Ocak gecesi 21.00 civarında, Konya'dan gelmiş, Karasu mevkiindeki benzin istasyonundan mazot alıyordum ki, aniden, gökyüzünde parlayan bir cisim gördüm. Bir süre havada asılı durduktan sonra, titreyerek yukarı aşağı hareket etti ve yükselerek gözden kayboldu. Daha önce de Konya yolunda, tepsi biçiminde, çok parlak bir gök cismi görmüştüm.»

119) 1982 — 4 Ocak, N. Aksaray : Bir gazetenin Aksaray muhabiri Ali Genç, çeşitli gazete muhabirleri ve bölge yetkilileri, saat 19.50 civarında, Tümesan'dan önce çıplak gözle, akabinde de dürbünle, bir 'UFO gösterisi' gözlemi yapmışlardır. Kuzeydoğu yönünde, ufka oldukça yakın bir yükseklikte, gökyüzündeki yıldızlardan tamamiyle farklı bir görünümde olan 5 parlak objenin mevcudiyetini tesbit ediyorlar. Değişik renklerde parlayıp sönerek, nabız gibi büzülüp açılan objelerden dördünün, görünen çapları 10 - 15 cm., diğerlerinden daha aşağıda yer alan beşincisinin ise 20 - 25 cm. kadardır. Tanıklar birbirlerine göre konumlarını değiştirerek geometrik düzenler (Bkz.: Şekil 5) oluşturan objeleri 40 dakika süreyle izledikten sonra gözlem alanını terketmişlerdir. Daha sonra, 22.15 dolaylarında tekrar gözlem yapıldığında, çok uzaklarda, çevresi hâleli tek bir parlak obje görülmüştür.

120) 1982 — 5 Ocak, N. Aksaray : N. Aksaray'a bağlı

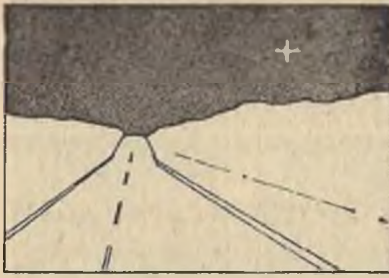

Şekil - 5 : 4 Ocak 1982'de Aksaray semalarında geometrik düzenler oluşturan 5 Ufo.

Cangıllı köyü muhtarı Ramazan Öztürk'ün ifadesine göre, geceleyin Ekecik Dağı üzerine yaklaşan Ufoyu tüm köylüler görüyor. Ufo, dağın üzerinde bir süre havada asılı kaldıktan sonra, köylülerin korkulu bakışları arasında son süratle uzaklaşıp gidiyor.

121) 1982 — 5 Ocak, Ankara asfaltı, İstanbul: Bilim Araştırma Merkezi üyelerinden bir grup, Aksaray'a Ufo olayını araştırmaya giderlerken, bindikleri otobüsün ön camından, saat 21.38'de, Maltepe - Küçükyalı kesiminde, sağ yanda, ufkun yaklaşık 15° yukarısında, görünen çapı 30 cm. kadar olan, parlak, sarı ve yeşil ışıklı bir obje gördüler. 5 saniye kadar gözlemlenen obje, daha sonra sağa doğru küçük bir eğri çizerek gözden kayboldu (Bkz.: Şekil - 6).

122) 1982 — 5 Ocak, İstanbul Gözlemi: Dün gece saat 23.30'da, Ankara asfaltında seyretmekte olan taşıtlardaki

Şekil _ 6 : 5 Ocak 1982 gecesi Bilim Araştırma Merkezi ekibinin
Maltepe _ İstanbul üzerinde gördüğü Ufo.

kişiler, 100 m. yükseklikten ve tahminen saatte 1000 km. hızla Maltepe - Küçükyalı yönünde, yeşil renkte ve çok parlak bir objenin yol aldığını görmüşlerdir. Araba sürücüleri, gök cismini izlemek için arabalarını yol kenarına çekmişlerdir. Görgü tanıkları arasında bulunan bir mimar, *«Gök cismi, üstümüzden geçerek hızla Küçükyalı'ya doğru uçu. Görülecek şeydi. Zira bu konudaki yayınları önemsemezdik, cismi görünce şaşırırdık diyebilirim.»* demiştir. O sırada Yalova istikametine gitmekte olan Şehir Hatları vapurundaki yolcular da aynı objeyi gözlemlemişlerdir.

123) 1982 — 5 Ocak, Adana : Cenk Tamer, Adana'da Ankara otobüsünün kalkmasını beklerken, içinden gelen bir dürtüyle, yanındaki arkadaşıyla birlikte saat 22.35'te terminalin arkasındaki sahaya gidiyor ve üstüste resimler çekiyor. Gökyüzünde, hareketsiz duran parlak bir obje vardır (Bkz.: Resim - 8). Ne bir yıldız, ne de bir gezegene benzemediğinden dikkati çekmektedir. Hava açıktır ve mehtap vardır. Resimlerin birinde, güçlü bir ışık neşreden son derece parlak bir obje çıkıyor. Kamera: Zenit - E... Film: Agfa, 80 Asa.

124) 1982 — 6 Ocak, N. Aksaray : Hamidiye mahallesinde oturan 15 yaşındaki Mehmet Sürücü, akşam saat 18.30 civarında, güneybatı yönünde, ufku 40 - 45° yukarısında duran Ufuyu görür görmez hemen 3000 Land Polaroid Sx80 kamerasını alıyor ve objeye yöneltiyor. Her zaman

Resim _ 8 : Adana üzerinde çekilen Ufo.

normal çalışan fotoğraf makinası, bu resim sırasında önce 3 kez basıldığı halde çalışmıyor ve ancak 3'ncü pozdan sonra kamera fotoğrafı kendiliğinden atıyor. Bu kitapta yer alan, Ufonun Polaroid fotoğrafı, Sürücü'nün çektiği bu resimdir (Bkz.: Resim _ 9). Bu arada, aynı akşam, Bilim

Resim _ 9 : N. Aksaray üzerindeki Ufonun polaroid resmi.

Araştırma Merkezi ekibinin Ufo'yu izlemek için bindiği bir taksinin şoförü, Adana yolu üzerinden Aksaray'a doğru gi-

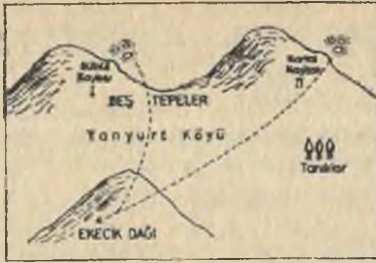
derken, saat 18.30 civarında, gökyüzünde seyreden parlak, oval biçimde bir obje gördüğünü, ancak kısa bir süre sonra gözden kaybolduğunu belirtmiştir. Geceleyin ise bu kez Hasas mahallesinin üzerine, gökten, her tarafı gündüz gibi aydınlatan bir obje iniyor. O anda mahalledeki televizyonlar çalışmıyor. Sonra yükselip, Konya yönüne kayarak gözden kayboluyor. Ayrıca, çeşitli tarihlerde dürbünle yapılan gözlemler sırasında, Karasu mevkiî üzerinde, saat 19.00 civarında, son derece parlak bir objeden bir başka parlak objenin ortaya çıktığı ve çeşitli renklerle yanıp söndüğü görülüyor.

125) 1982 — 8 Ocak, Eceabat: Önceki gün Eceabat'a 17 km. mesafede iki saat ara ile iki defa görülen parlak obje, balıkçıları şaşkına çevirdi. Çok parlak cismin uçan daire olabileceğini düşünen Eceabatlı balıkçılar, korkudan balık avlamaktan vazgeçip kıyıya döndüklerini söylediler.

Ramazan Öztürk, Cangılı köyü Muhtarı: «8 Ocak 1982 gecesi, saat 20.00 sıralarında, köydeki bir düğün merasimi sırasında, biri Taptuk Baba, biri de Ekecik Dağı üzerinde olmak üzere, iki tane uçan daire gördük. Büyüklükleri bir 'taksi' kadar vardı. Parlak cisimler, yeşil - sarı renkte ışıklar çıkarıyordu. Ekecik Dağı üzerindeki Konya, Taptuk üzerindeki ise Niğde yönünde uzaklaşarak, gözden kayboldular.»

TRT'deki röportaj sırasında, aynı düğünde bulunan bir başka olay tanığı da şunları söylemişti: «Cisimleri seyrederken, yuvarlak ve çeşitli renklerde, sarı, kırmızı, mavi; her döndüğünde bir renk veriyordu... İki taneydi... Oradaki Ekecik Dağı'ndakil daha büyüktü.»

126) 1982 — 8 Ocak, N. Aksaray: Ali Genç: «8.1.1982 Cuma gecesi, saat 23.40'ta, Aksaray'ın Yanyurt köyü semalarında, önce 3, sonra sırasıyla 5, 7, 9, 11, 13 ve 00.10'a kadar da tam 160 adet uçan daireyi, akrabalarım ile birlikte gözlemledik. Ayrıca, komşulardan bazıları da gördüler. Bu cisimlerin, hızlı bir şekilde, Beştepeler Dağı arkasından çıkıp, Ekecik Dağı arkasından kaybolduğuna hep birlikte tanık olduk. Saat 01.30'a kadar, çok daha fazla sayıda uçan daireler köyümüz semalarını katetti. 01.30'dan sonra yat-

Şekil - 7 : 8 Ocak 1982 Yanyurt köyü Aksaray gözlemi.

tım (Bkz. Şekil - 7). 8.1.1982 gecesi ise, hiç rüzgâr olmamasına rağmen, elektrik telleri koyun çanları gibi sesler çıkarıyordu.»

127] 1982 — 9 Ocak, N. Aksaray, Ali Genç: «9.1.1982 günü, Köy İlkokul Öğretmeni İbrahim Coşkun'la birlikte, saat 19'da gene bir uçan cisim gördük. Daha sonra, olay yerine gelen çoban, köylüler ve İlkokul Müdürü Zülfikâr Pelin de bu cisimi gördüler. Cismi dürbünle izledik: Cisim, kırmızı, yeşil ve mavi ışıklar saçıyordu. Üzerinde, kaplumbağa kabukları gibi kabuklar vardı. Tahminen, [görünen] çapı 95 cm - 1 m kadardı. 19.30'a kadar seyrettik. O saatte kıpırmızı kesildi, ve sönen bir mum gibi ortadan kayboldu.

128] 1982 — 9 Ocak, N. Aksaray: Ali Genç, «9.1.1982 akşamı, Beştepeler - Ekecik yönünde seyreden uçan daireyi ışıkla yere indirebilir miyiz düşüncesiyle, 1 - 2 - 3 diye saymak suretiyle verdiğimiz komutla, yanımızdaki el fenerini sürekli olarak yakıp söndürmeye başladık. 3 - 4 dakika sonra cisimden de bize, aralıklarla, dakik bir şekilde sinyal gelmeye başladı. Biz devam ettik. Cisim bize iyice yaklaştı. Fakat yere inmedi.

129] 1982 — 10 Ocak, N. Aksaray: Ali Genç: «10.1.1982 akşamı, 22.05'te, köy bekçisi Bekir Çankaya ve diğer bazı köylülerle birlikte köy semalarında 14 uçan cisim tespit ettik. Eve döndükten sonra, 22.50'de evdeki ışıkların hafif azalması üzerine dışarı fırladım, gök cisminin büyük bir hızla yol aldığını gördüm. 23.20'de gök cisimleri, gözle sa-

yılamayacak kadar çoğalarak, Ekecik Dağı ardında gözden kayboldular.

130) 1982 — 11 Ocak, N. Aksaray: Abdullah Devrim, 11 Ocak günü Ankara yolunda otobüsle giderken Şereflikoçhisar yakınlarında yaptığı bir gözlemi şöyle anlatmıştır: Saat 18.30 civarında, Tuz Gölü semalarında, aralarında belirli bir mesafe ve irtifa farkı bulunan, parlak beyaz ışınlar çıkaran iki obje görüyor. Objelerden yukarda olanı, daha büyüktür. Önce açık semada seyrediyor, daha sonra bulutların arkasına girip çıkarak ilerliyorlar. En sonunda da kesif bir bulutun arkasında gözden kayboluyorlar. Bay Devrim, ayrıca, objelerin alçak bir irtifada ve kuzeybatı yönünde seydettiklerini, ve uçuş sırasında, aralarındaki mesafe ile yükseklik farkının hiç bozulmadığını ifade etmiştir.

131) 1982 — 11 Ocak, N. Aksaray: Aksaray'ın güneybatısında ve tahminen 1000 m. yükseklikte yanıp yanıp sönen esrarengiz obje, saat 21.00 sıralarında Ankara - Adana, yolunda trafiğin aksamasına sebep oldu. Gerek Adana, gerek Ankara yönünde seyreden araçların sürücüleri, E5 Karayolunu pırıl pırıl aydınlatan objeyi, araçlarını durdurarak izlediler (Gazeteler).

Aksaray'da görülen Ufolar'ın dört ayrı yerde yere kondukları belirtilmektedir (Bkz.: Şekil - 8). Bilim Araştırma Merkezi'nin ilk araştırması sırasında, iniş mahalli olarak, Konya yolu üzerinde, Tümesan'ın karşısına rastlayan ve N. Aksaray'a 1 km. mesafede bulunan boş arazi ile E5 Ankara yolu üzerindeki Topakkaya mevki gösterilmiştir. Tümesan'ın karşısına inişini, sürekli olarak orada koyun otlatan çobanlar görmüşler; Toprakkaya'daki inişe ise, Ankara yolu üzerinde Koçaş Devlet Üretim Çiftliği'ne gitmekte olan bazı yetkililer tanık olmuşlardır. Tümesan inişi hakkında çobanlardan ayrıntılı bir bilgi edinilememiş olmasına rağmen, bu arazideki 'fiziki izler' bir Ufo inişini belirleyebilecek niteliktedir. Arazide yapılan araştırmalarda, çevreye yayılmış olan taşlara nazaran değişik yapıdaki gözenekli taş parçalarının, belirli bir yerde, 45° derecelik bir daire çemberi oluşturacak şekilde birarada toplandıkları tespit

Şekil _ 8 : Aksaray ve civarı genel konumu ve Ufo iniş yerleri,
(ölçeksiz olup, kroki mahiyetindedir.)

edilmiş, analizleri yapılmak üzere bazı taş örnekleri alınmıştır. İkinci olayda, tanıkların ifadesine göre, karayolunda arabayla ilerlerken, gene parlak bir yumurta şeklinde ortaya çıkan objeyi gayet net olarak izleme imkânını bulmuşlardır. Objenin bir ucu kırmızı, yanı yeşil, öteki ucu da beyaz ışıklar neşretmekte, üzerinden uçtuğu bölgeyi bir projektör gibi aydınlatmaktadır. Denildiğine göre, bir ara, yere objenin elips biçimindeki izdüşümünün düştüğü dahi görülmüştür. Ufo, arabanın ilerisinde, yolun üzerinden geçerek, yere doğru geniş bir kavis çizmek suretiyle, Ufolojik tabiriyle tam bir '*yaprak hareketi*' yapmıştır. (Bkz.: Şekil - 9). Tanıklar bu hareketten sonra Topakkaya civarında iyice alçalan Ufonun, sadece soluk bir sarı ışık şeklinde görüldüğünü, arkasından gitmeye çekindikleri için yollarına devam

Şekil _ 9 : Topakkaya'da inen Ufonun Yaprak Hareketi.

ederek, kısa bir süre sonra gözden kaybettiklerini ifade etmektedirler. Ancak, Topakkaya mevkiinde bulunan bir şahıs, objenin yere konduğunu, diğer tanıklar gibi, soluk bir sarı ışık neşrettiğini görmüştür. Bu kişi de Ufonun yanına gitmeye korktuğundan, herhangi bir yakın temas imkânı doğmamıştır.

132) 1982 — 13 Ocak, Havsa: Pazar gecesi saat 21.00 civarında, Edirne'nin Havsa ilçesinde yeni bir gök cismi görüldü. Havsa'ya bağlı Arpaç köyünün muhtarı İsa Kuzu, gözlemini şöyle anlattı: «*Önceki gece kahvede otururken, birden televizyon bozuldu ve aynı anda dışardan bağırtılar işittik. Dışarıya fırlamamızla birlikte, yaklaşık 500 - 600 m. yukarıdan yumurta biçiminde, sarı ve yeşil ışıklar saçan bir cismin geçtiğini gördük. Az sonra gözden kayboldu.*» Aynı objeyi Arpaç köyünden Havsa'ya kadar arabasıyla izleyen Mahir Avcı ise, şöyle dedi: «*Gök cismini 17 km. kadar takip ettim. Tahminen 120 km. kadar hız yapıyordu. Bazan arkasından sarımsı bir duman çıkartarak, dümdüz uçuyordu. Havsa'ya bir kilometre kala, un fabrikası önünde ani-den gözden kayboldu.*» (Gazeteler).

133) 1982 — 14 Ocak, İstanbul: Bayan Sultan Aydın, çocukları Aliye, Şeref ve Cengiz ile birlikte yaptıkları bir Ufo gözlemini şöyle anlatmaktadır: «*Perşembe gecesi 14 yaşındaki kızım Aliye ve 10 yaşındaki oğlum Şeref ile 8 yaşındaki Cengiz, pencerenin önüne oturmuş konuşuyorlardı. 'Yıldız kayarsa sınıflarımızı geçeceğiz' diyerek aralarında*

niyet tutuyorlardı. Bir ara, 'yıldız nasıl ısıldıyor!' dediklerini duydum. Kısa bir süre önce bir tanıdık, uçan dairelerin resimlerini göstermişti. Söylediklerine pek inanmamıştım. Akşama bu konuşmalar gelince hemen bahçeye çıktım ve gökyüzüne baktım. Birdenbire Doğu'dan beliren kıpkırmızı renkte, tepsi biçiminde bir cismin, Batı'ya doğru, arkasında duman gibi bir iz bırakarak süratle geçtiğini ve birdenbire kaybolduğunu gördüm. Gökyüzü açıktı ve saat 22.00 sıralarındaydı.»

134) 1982 — 16 Ocak, Havsa: Gök cismi bu kez de Havsa'ya bağlı Taptık köyünde görüldü. Perşembe gecesi saat 22.00 civarında iyice alçaktan geçerek radyoların tamamen susmasına sebep olan objeyi gören köy ilkokul öğretmeni Şevket Ayaz ve köylülerden Recep Varol, şöyle konuştular: «100 metre üzerimizden, yaklaşık 40-50 km. hızla geçen gök cismi, bir kaplumbağaya benziyor, sarı ve kırmızı ışıklar saçıyordu. Köyün 10 km. ötesindeki Kurapa köyü yamaçlarına kadar uçtu ve birden yusuvarlık olarak gözden kayboldu. İlk gördüğümüz anda ise 5 m. çapında bir küre büyüklüğündeydi.» (Gazeteler).

135) 1982 — 16 Ocak, Nevşehir: Ertuğrul Demirci, taksi şoförü: «16 Ocak gecesi, Nevşehir'den Aksay'a geliyordum ki, birden sağ tarafta, 500 metre kadar ilerde, çok parlak bir ışık gördüm. Önce bunun bir taksi olduğunu sandım, sonra yumurta biçiminde bir ışık kümesi olduğunu farkettim. Uçan daire olup olmadığını anlamak için, arabayı durdurdum ve farları söndürdüm. O anda o da söndü. Tekrar farları yakmamla birlikte, ışıklar saçarak yerden havalandı ve sağa sola yalpalamaya başladı. Yükseldikçe ışığı çoğalıyordu. Işığının şiddetinden bir an bakamaz oldum. Tekrar gözlerimi açtığımda, iyice yükseldiğini ve hızla uzaklaşarak gözden kaybolduğunu gördüm.»

136) 1982 — 16 Ocak, N. Aksaray: Murat Geçgel: «Hamidiye - Alaca köyünde, 16 Ocak gecesi, Muhsin İmik'le birlikte nöbet tutuyorduk. Saat 20.00 sıralarında, köy meydanına doğru yürürken, köy çıkışında çok kuvvetli bir ışık gördük. Işığın 500 metre kadar yakınına gittik. Yerde, iki

ucundan projektör ışığı gibi ışıklar çıkan, mavi renkli bir cisim duruyordu. Derhal, elimizdeki fenerleri yakıp söndürerek sinyal verdik. Havalandı ve bir sağa bir sola giderek uzaklaşmaya başladı. Sonra havada durdu ve arkasından uçmaya devam etti. Bunu birkaç kez tekrarladıktan sonra, hızla uzaklaşarak gözden kayboldu.»

137) 1982 — 17 Ocak, Niğde: Akşam saat 19.05 sıralarında Gümüşler kasabası üzerinde ortaya çıkan ve çevreye göz kamaştırıcı bir ışık saçan gök cismini gören Niğdeliler havanın soğuk olmasına rağmen heyecanla sokaklara döküldü. Bir tepsiyi andıran esrarengiz cisim, Niğde'nin kuzeydoğu kesimi üzerinde 7-10 dakika süreyle kaldıktan sonra etrafa beyaz ve açık yeşil renkli ışıklar saçarak Konya yönünde gözden kayboldu. Gök cismini görenler bunun bir uçan daireye benzediğini, ancak çok parlak bir ışık saçması yüzünden şeklini çıplak gözle tam olarak belirleyemediklerini söylediler (Gazeteler).

138) 1982 — 17 Ocak, Havsa: Gök cismi, saat 21.35'te Havsa'da çift olarak izlendi. Yaklaşık 600 - 1000 metre yükseklikte görülen ve yumurtaya benzediği öne sürülen gök cismi 5 dakika süreyle bulunduğu yerde kaldıktan sonra korkunç bir hızla hareket ederek gözlerden kayboldu. Gök cismini görenlerden emekli Başkomiser Osman Yalçın olayı şöyle anlattı: «Önceki gece saat 21.35'te televizyonda ses ve görüntü birden bozuldu. Daha sonra tamamen kesilince balkona çıktım. Yerden 1000 metre yükseklikte bir cisim mavi ve pembemsi ışıklar saçarak İstanbul yönüne doğru gidiyordu. 15 dakika kadar izledik. Daha sonra birden ortadan kayboldu. Bu cisim küre biçimindeydi.» Gök cismini dürbünle izleyen Havsa Gazeteler Başbayii İsmet Baş ise televizyon alıcısının bozulması üzerine dışarı çıktığını bildirdi ve şunları söyledi: «Gökyüzünde çok büyük bir hızla giden iki cisim gördüm. Kırmızı mavi ışık saçıyordu. Bir tanesi korkunç bir hızla ortadan kayboldu. Öbürü ise bir süre etrafa ışık saçtıktan sonra Uzunköprü yönünde uzaklaştı.» Yunanistan'dan Türkiye'ye mal getiren nakliyecisi Hayrettin Engin de kendisini hayret ve korkuya sevkeden olay hakkın-

da şöyle konuştu : «Saat 21.30 sıralarında Havsa'ya iki kilometre kala gökyüzünde aniden iki cisim belirdi. Bir tanesi izli mermi gibi geçerek gözden kayboldu. 1000 m. yükseklikte bulunan diğer cisim ağır ağır hareket ediyordu. Yumurtaya benzeyen bu cisim de 5 dakika sonra aniden gözden kayboluverdi.» (Gazeteler).

139) 1982 — 17 Ocak, İzmir: Dün gece saat 23.30 sıralarında İzmir'in en yüksek kesimi Belkahve üzerinde ışık saçarak ilerleyen bir gök cismi şehrin bazı kesimlerinden çıplak gözle izlendi. Belkahve üzerinde bir süre hareketsiz kalan gök cismi daha sonra birden hızlandı. Şehrin kuzeyinden güney yönüne geçti ve Buca orman depoları üzerinde hareketsiz kaldı. Rengi alev şeklini alan esrarengiz gök cisminin bu hareketleri panik yaratırken, Buca, Kadifekale, İzmir itfaiyeleri alarma geçirilerek olay yerine gönderildi. Gökcismi 45 dakika süreyle gökyüzünde kaldıktan sonra küçülerek aniden kayboldu (Gazeteler).

140) 1982 — 17 Ocak, N. Aksaray : Bn. Maide İleri, Eczacı : «17 Ocak gecesi, eczanede nöbetteyken, 20.00 - 20.30 civarında, çok parlak, şu büyüklükte lorta boy bir kavun büyüklüğünü gösteriyorl, uçuk mavi renkte, yuvarlak bir cismin çok yavaş bir şekilde gökyüzünde kaydığını gördüm. Büyüklük ve renk bakımından, tüm yıldızlardan farklıydı. Güneybatı yönünde, bir süre havada asılı kalıyor, sonra bariz bir şekilde, insanın gözünü alan ışıklar saçarak, yavaşça ilerliyordu. Önce büyüktü, cesameti sonra giderek küçüldü. Herhangi bir yıldız olmadığını kesinlikle söyleyebilirim.» Öte yandan, Bn. İleri'nin Ufo gözlemi yaptığı 17 Ocak gecesi, Ufo gözleminden yaklaşık bir saat sonra, 21.35 - 21.40 civarında, Aksaray'da, değişik türden ve mahiyeti meçhul kalan müthiş bir patlama duyuluyor. O sırada televizyon seyretmekte olan Bay A. Devrim de, TV cihazında muazzam bir cızırtının duyulduğunu belirtmiştir. Aynı patlama ve TV cızırtılarını ahalinin büyük bir kısmı doğrulamaktadır. Ayrıca, 5 Ocak gecesi Aksaray'da gene mahiyeti meçhul bir patlamanın duyulduğunu ilçe yetkilileri ifade etmiştir. Yedek subaylığını Muhabere sınıfında yapan ve dolayısıyla

elektronik konusunda bilgi sahibi olan Bay Devrim, Ufoların görüldüğü gecelerde televizyondaki görüntünün bulanıdığını ve giderek tamamen kaybolduğunu, TV cihazlarının parazit yaptığını açıklamış, ve böylece, Ufoların yol açtığı elektromanyetik etkiyi doğrulamıştır. Bay Devrim, *«Objeleri görmesek dahi, geldiklerini televizyondaki etkilerinden anlıyoruz.»* demiştir.

141) 1982 — 19 Ocak, N. Aksaray : Esrarengiz gök cismi önceki gün yine Niğde'nin Aksaray ilçesinde görüldü. Göz kamaştırıcı beyaz ışıkların yanısıra renkli ışıklar da saçan gök cismi halkı heyecan içinde bıraktı (Gazeteler).

142) 1982 — 19 Ocak, İzmit : Esrarengiz gök cismi dün de İzmit ve çevresinde görüldü. İzmit'e bağlı Gölcük ilçesinin Değirmendere yöresinde önceki sabah saat 05.00 sularında görülen *gök cisminin* ilgiyle izlendiği bildirildi. Gök cismini gören İpraş, koruma görevlilerinin verdiği bilgiye göre, ışıklı bir iz bırakarak uçan gök cismi, Yarımca tepelerine doğru yöneldi, sonra kayboldu (Gazeteler).

143) 1982 — 19 Ocak, İzmir : Aynı gün içinde üç ayrı yerde birden gözlemlenen esrarengiz *gök cismi*, bu defa İzmir'in Tire ilçesinde gözlemlendi. Yöredeki halkın korku ve heyecan içinde izledikleri cisim bir süre sonra gözden kayboldu (Gazeteler).

144) 1982 — 19 Ocak, Havsa : Bu arada Edirne'nin Havsa bucağında da önceki gece 03.00 sıralarında görülen *ışıklı cismin* halk arasında heyecan yarattığı bildirildi. Görgü tanıkları ışıklar nesreden cismin, şeklinin, aynen bir kaplumbağaya benzediğini söylediler (Gazeteler).

145) 1982 — 20 Ocak, Avanos, Derinkuyu : Esrarengiz gök cismi önceki gün de Avanos ve Derinkuyuda görüldü. Saat 16.55 sıralarında peribacaları ülkesi Çavuşlu köyü ile Avcılar'da ortaya çıkan gök cismi akşam 19.30 sıralarında Derinkuyu üzerinde izlendi. Avanos Endüstri Meslek Lisesinin bahçesinde, öğretmenleri Halis Esentürk'ün denetiminde basketbol oynayan öğrenciler, Göreme üzerinden gelerek hızla kaybolan gök cismini ilgi ve heyecanla izlediklerini anlattılar (Gazeteler).

146) 1982 — 20 Ocak, N. Aksaray : Saat 19.30 - 20.00 arasında yeniden Niğde Aksaray üzerine gelen gök cismi bu kez alçak mesafede zaman zaman durdu. Gök cismini halkla birlikte İlçe Emniyet Amiri Ahmet Saim Ertuğrul, Jandarma Komutanı Yzb. Orhan Çelen de izlediler. Bir oda iriliğinde görülen esrarengiz cisim, ilçe üzerinde 5 - 7 dakika kaldı. Etrafına yeşil, kırmızı ve turuncu ışıklar yaydı. Sonra da ilçenin güneydoğu kesiminde gözlerden uzaklaşarak kayboldu. Ayrıca, Tarsus'ta da bir gök cismi görüldü. Tanıklar, mavi, sarı ve yeşil ışık saçan cismin tahminen 1000 metreye kadar yaklaştığını belirttiler. Bir tanık da, *«O esnada elektriği yaktım. Cisim yaklaşınca ortada hiçbir şey yokken ampul kendiliğinden sönmüverdi,»* dedi. (Gazeteler).

148) 1982 — 20 Ocak, İstanbul : Kentin üzerinden geçen, devasa boyutlarda, kırmızı ve tonlarından oluşan bir Anagemi, aynı anda ayrı ayrı yerlerde bulunan iki kişi tarafından görülmüştür. Saat 10.30'da Bayan B.A., Taksim Meydanından dolmuşla geçerken, birden, gökyüzünde seyir halinde olan sözkonusu objeyi farkettiğini ve heyecandan şaşkına döndüğünü belirtmiş, olaydan yanındakileri de haberdar etmek istemesine rağmen, çekindiği için bunu yapamadığını ifade etmiştir. Olayın ikinci tanığı olan Bay Zeki Sütçü ise, arabasıyla Dolmabahçe'den Taksim'e doğru çıkarken, bir an için gökyüzünde, Marmara yönünde ilerleyen devasa bir obje gördüğünü, fakat sonra gözden kaybettiğini söylemiştir. Her iki gözlemcinin birbirine uyan tariflerine göre, obje, arkasındaki üç uzun çıkıntısıyla birlikte, ince uzun bir ok temrenini andırmaktaydı. Objenin boyut ve rengi, 26 Aralık Sheraton gözlemini akla getirmektedir.

149) 1982 — 22 Ocak, Yalova : Önceki akşam Yalova'da görülen meçhul gök cismi, televizyonlarda kulakları tırılmalayacak şekilde aşırı parazit ve görüntü kaymalarına sebep oldu. Sarı - kırmızı ışıklar saçan cismin, Yalova - Bursa yolu üzerindeki Süpürgelik mevkiinde yere indiği ileri sürüldü. İstanbul'da da aynı sıralarda televizyonlarda alışı-

mışın dışında bir gürültü duyuldu ve o anda Suadiye - Bostancı üzerinden bir Ufo geçtiği görüldü (Gazeteler).

150] 1982 — 25 Ocak, N. Aksaray : Gökbilimcileri şaşkına çeviren kameraman. Kameraman Halil Komanova'nın saptadığı görüntüleri ekranda izleyen astronomi uzmanları, bu olaya bir anlam veremediklerini belirttiler. Onlar, bu görüntülerin teleskopla bile saptanmasının çok zor olduğu görüşündeler. 'Yurttan Dünyadan' programının görevli kameramanı olarak Niğde'nin Aksaray ilçesine, gök cisminin görüntüsünü tespit etmek üzere giden Halil Komanova, bilim adamlarını da şaşırtan bir sonuç olarak, gök cisminin hareketlerini en ince detaylarına kadar tespit etmeyi başardı. TRT kameramanı Halil Komanova ve TRT Haber Merkezi muhabirlerinden Güntaş Aktan, görevli olarak gittikleri Aksaray'da ilk dört gün ve geceyi bekleme süresi olarak tanımlıyorlar. Çünkü bu süre içerisinde gök cismi hiç ortaya çıkmamış. Ancak beşinci gece Halil Komanova, birdenbire parlayan cismi, hazır bekleyen kamerasıyla hem de saçtığı ışık huzmeleriyle birlikte görüntülemeyi başarmış. İşte ilginç olan da bu! 'Yurttan Dünyadan' programına konuk olarak katılan iki gökbilimci, normal bir kameranın bu görüntüyü nasıl olup da tespit ettiğini anlayamadıklarını, üstelik bu işin bilimsel açıklamasının da yapılamayacağını belirtmekle yetinmişlerdi. Uzmanlardan MTA Laboratuvar Daire Başkanı Yardımcısı Dr. Gültekin Ergin de gök cisminin etkisi ile değişik şekiller alan ve parçalanan taş yığınları için, «*Bunun bilimsel izahı yok. Köy sakinleri kendileri yapmıştır!*» demekle yetinirken, programın ikinci konuk uzmanı Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi Astronomi Bölümü Profesörü Cemal Aydın da konuya şöyle bir açıklama getirmişti: «*Normal bir kamerayla gök cisminin tespit edilmesini ne benim, ne de bilimin aklı alır. Çünkü teleskopla bile izleyebilmek için teleskopun ayaklarını yerden en az beş metre derine gömüp titremeyi önlemek gerekir. Bence bu gök cismi değil, Venüs gezegenidir!*» Ancak, Prof. Cemal Aydın, kameraman Halil Komanova'nın tespit ettiği görüntüyü izledikten sonra, gök cisminin Venüs gezegeni

25 Ocak 1982 tarihinde Halil Kumanova tarafından çekilen filmde görülen cisim Prof. Cemal Aydın tarafından kesinlikle Venüs olarak nitelendirilmişti. Fakat dünya gök günlüklerine göre 25 Ocak 1982'de Güneş görüş açısından Kova burcu 4 derece, 41 dakika, 18 saniyede iken Venüs, Retrograd harekette (Tersine gidişte) ve Oğlak burcu 29 derece,

28 dakika, 6 saniyede bulunuyordu. Bu durumda Venüs Güneş'e yaklaşık olarak 6 derece uzaklıktadır.

Hemen hemen konjeksiyon halindedir ve güneşten 12 dakika önce batmış olması gerektirir. Yani Venüs'ün güneşe yakınlığı dolayısıyla görülmesine imkân olmadığı gibi, gece görülebilmesi de imkânsızdır.

Şekil - 10.

olduğu konusunda iddia edememiş (Bkz.: Şekil - 10) ve ışık huzmelerinin de bilimsel bir izahını yapamamıştı. O zaman da, «Peki, bu görüntüler kamera titremesinden meydana gelmiş olamaz mı?» diyen bilim adamına yanıt olarak uzmanların bu konudaki görüşünü yansıtıyoruz: «Hayır, kesinlikle olamaz. Çünkü bu hareketler saniyenin onaltıda biri kadar bir zaman içerisinde kamerayla kaydedilmiştir. İşte bu kadar zaman içerisinde insan vücudunda kamerayı titretebilecek bir titreşim olamayacağı gibi, titreme olayının görüntüleri de bu sonucu vermez!..» Sonuç olarak, kameraman Halil Komanova'nın başarısı, astronomi dalında uzmanlaşmış kişileri bile çelişkiye düşürdü. Dileriz, uzmanlar bu konuya bir açıklık getirebilirler!.. (TV'de 7 Gün Dergisi).

151) 1982 — 4 Şubat, İstanbul: Sheraton Oteli görevlilerinden Melih Bağver, gökyüzünün tamamen kapalı ve bembeyaz olduğunu iddia etti.

beyaz olduğu bir sırada, Marmara - Etap Oteli'nin üzerine rastlayan kesimde, 16.30'da, dikdörtgen şeklinde, simsiyah bir bulut'un belirdiğine tanık olmuştur. Gözlemci, 4 dakika içinde ortadan kaybolan bulutun, Marmara - Etap Oteli'nin cesametiyle karşılaştırmak suretiyle, 50 - 60 metre uzunluğunda olabileceğini belirtmiştir.

152) 1982 — 7 Şubat, Boyacıköy, İstanbul: Bir arkadaşımız, uzun zaman ısrarla bir Ufo resmi çekebilmek için Uzaylılar'a telepatik olarak dilekte bulunuyor. Sonuçta, söz konusu günde ve saat 23.00'de güneydoğu yönünde gördüğü bir ışıklı objeyi, kamerasıyla tespit ediyor. Kamera: Zenit-E... Film: Agfa, 80 Asa. (Ekz.: Resim - 10).

Resim - 10 : İstanbul'da çekilen Ufo.

153) 1982 — 9 Şubat, Kadıköy, İstanbul: Dün de Kadıköy'de uçan daireye benzer parlak bir cisim görüldü. Kadıköy'de bazı vatandaşlar tarafından gökte görülen parlak cisim heyecan yarattı. Parlak cismin, uçan daire olduğu söylentilerinin yayılması, birçok vatandaşın ilgi ile gökyüzünü uzun süre takip etmesine sebep oldu. Dün saat 14 sıralarında Kadıköy, Ziverbey yolundaki bir otobüs durağından ilk olarak görülen parlak cismin uçan daire olduğunu iddia eden birçok vatandaş manzarayı şu şekilde anlattılar : *«Zirverbey yolu üzerinde otobüs bekliyorduk. Üzerimizden bir helikopter geçti, birden üzerimizden geçen he-*

likoptere bakarken çok daha yukarılarda bir uçağın gitmekte olduğunu gördük. Bilâhare gördüğümüz uçağın çok daha üstünde parlak bir cisim dikkatimizi çekti. Sürekli olarak boşlukta asılı gibi duran parlak cisim yaklaşık on-beş dakika aynı noktada durduktan sonra birden gözden kayboldu.» (Gazeteler).

154) 1982 — 20 Şubat, Trabzon: Havaalanı semti üzerinde, uçan daire olduğu iddia edilen cisimlerden iki adet görüldü. Bu semtte oturanlar, cisimlerin aralıklı olarak deniz yönünden geçtiklerini ve çeşitli parlak renkleri etrafa saçtığını söyledi. Türk Hava Yollarında çalışan Şaban Yılmaz, evinin penceresinden dışarı baktığında esrarengiz gök cisimlerini gördüğünü belirterek şunları söyledi: «Korku içinde, 15 dakika kadar, uçan daireye benzeyen 2 uçan cisimi heyecanla izledim. Aralıklı olarak değişik renklere bürünüyorlardı. Bazen mavi, bazen yeşil, bazen de sarı renkte oluyorlardı. Deniz üzerinden geldiler. Daha sonra hızla uzaklaştılar.» (Gazeteler).

155) 1982 — Şubat, Balıkesir: Balıkesir'de kalabalık bir yurttaş gurubunun tanık olduğu bir Ufo olayını, gözlemcilerden biri olan M. Bardakçı şöyle anlatmıştır: «Gece saat 23.10'da sinemadan çıkmış, geri dönüyorduk. Tam büyük çamlık alandan geçiyorduk ki, hava yavaş yavaş aydınlanır gibi oldu. Değişik bir aydınlıktı: İstanbul'da meydana gelen o Tanker patlamasında ortaya çıkan parlamaya benziyordu. 10 saniye kadar sürdü. Aramızda espri olarak, 'Ufolar geldi!' dedik ve koşarak 20 saniye içinde açıklık sahaya çıktık. Ortalık tekrar, yeşilimsi bir renkte olmak üzere tamamen aydınlandı. Yukarılarda çok parlak bir obje seçiliyordu. Hava pusluydu. 30 saniye sonra, Ufo'nun çevreyi aydınlatan ışığı, aynen filmlerde yavaş yavaş kararan sahneler gibi, konik bir biçimde azalarak söndü ve kayboldu. Fakat parlak obje, olduğu yerde duruyordu. Sonra, nasıl kaybolduğu anlaşılmadan o da yok oldu. Aynı gece saat 01.00 civarında, elektronik saati olan 7-8 arkadaş, saatlerinin henüz bitmemesi gereken pillerinin tükenmiş olduğunu gör-

düler.» Bu olay, Balıkesir mahalli basınında ve İstanbul gazetelerinde de yer almıştır (Gazeteler).

156) 1982 — 24 Nisan, Ankara : Meteoroloji Genel Müdürlüğü nöbetçi memurları sabaha karşı Ankara üzerinde yaklaşık bir saat dolaşan parlak iki gök cismi gördüler. Işıklar saçarak Ankara üzerinde çok alçaktan dolaşan yabancı cisimler, güneş doğarken Eskişehir yolu istikametinde gözden kayboldular. Oval şekilli objelerin bulutların altına kadar indiğini belirten nöbetçi meteoroloji memurları Cevat Görücü, İsmail Mert, Eflani Güneş, şunları söylediler : *«İlk gördüğümüzde yıldız kayması veya geçen bir uçağın ışıkları sandık. Önce hiç dikkatimizi çekmedi. Daha sonra Ankara üzerinde dolaşan cismin iki tane olduğunu farkettik. Bir tanesi şehrin biraz ilerisinde durmadan dönüyor, birisi de şehre çok yakın hareket ediyordu. O kadar şehrin yakınından geçiyordu ki, en yakın bulut kümesinin altındaydı. Elimizde uzun mesafeden resim çekebileceğimiz bir fotoğraf makinası olsaydı, resimle tespit edebilirdik. Üç arkadaş uçan objeleri yaklaşık bir saat seyrettik. Objeler saat 6.15'te gözden kayboldular. Çok heyecanlandık.»* Bu sıralarda da aynı olayın devamı Ankara Esenboğa Havaalanı üzerinde sürmekteydi. Yaklaşık bir saat süreyle havaalanı üzerinde gözlemlenen ışıklı büyük cisim, çok sayıda alan yetkilisi tarafından da görülmüştü. Bir yetkili şunları söylemiştir : *«Cisim gökyüzünde parlayarak duruyordu. Bir Jumbo jet uçağı cismin yanından, yani aynı yönden iniş yaptı. Daha sonra bir jet uçağının cismin etrafında dolaştığını gördük. Bu arada bazı kişilerin de cismin resmini çektiğini öğrendik»* (Gazeteler). (Burada tahmin ediyoruz ki, sözkonusu jet uçağı, Ufo'nun resim ve filmlerini de çekmiş olmalıdır. Şimdiye değin birçok ülkelerin hava kuvvetleri tarafından bu tür Ufo resim ve filmlerinin çekildiği bilinmektedir.)

157) 1982 — 25 Mayıs, Marmaris : Muğla'nın Marmaris ilçesinde gece izlenen uçan obje halk arasında büyük bir heyecan yarattı. Saat 22.15 sıralarında turuncu ve kırmızı çok kuvvetli ışık saçan obje, Marmaris üzerinde yaklaşık 5 dakika durduktan sonra Rodos'a doğru hızla hareket ede-

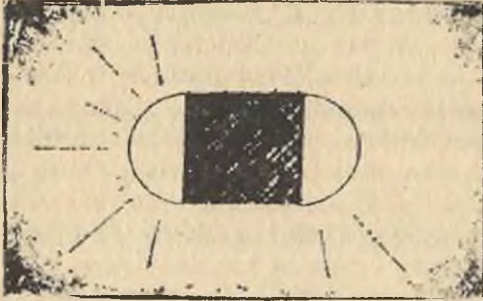
rek gözden kayboldu. Marmarisliler ile tatillerini geçirmek üzere ilçede bulunan yerli ve yabancı turistlerin büyük hayret ve şaşkınlıkla izledikleri objenin, uçak, yıldız veya uydu olamayacağı belirtildi. Yabancı turistler uçan daireyi fotoğraflamaya çalışırken, bu konuda Marmarisliler görüşlerini şöyle belirttiler; Rezzan Dengelioğlu: «Portakal rengi bir ışık gördüm, çok yavaş hareket ediyor, ancak Marmaris üzerine doğru ilerliyordu. Gök cismi 1500 - 2000 metre yükseklikte idi. Kesinlikle uçağa benzemiyordu. Marmaris üzerine geldiğinde iyice yavaşladı, sanki bir ara durur gibi oldu. Yabancı boğaz mevkiine doğru ilerlerken hızı da arttı ve yükselerek Rodos istikametinde kayboldu.» Bir diğer tanık da olayı şöyle anlatıyor; Engin Berberoğlu: «Gözümüze büyük bir ışık kitlesi çarptı. Turuncu ve kırmızı renkli idi. Saat 22.15 sularıydı. İlkönce uçak zannettim. Fakat uçak bu kadar hareketsiz olamazdı, ayrıca saçtığı ışık da çok fazla idi. Marmaris üzerine doğru yaklaştı, denizin üzerinde tahminen 5 dakika kadar kaldı. Sonra yükseldi ve Rodos'a doğru gittiğini farkettiler. Şu bir gerçek ki herkes çok heyecanlanmıştı.» (Gazeteler).

158) 1982 — 1 Haziran, Nevşehir: Bir uzun yol seyahati sırasında, Diş Tabibi Metin Çini, uzun süreli ve gayet belirgin bir Ufo gözlemini şöyle anlatmıştır: «Nevşehir'den gelip saat 22.30 sularında Avanos'a girerken Komando Taburu civarında, Gülşehir - Sulusaray yol ayrımı hizasında, çok büyük bir elips şeklinde bir obje gördüm. Objeye kırmızımtrak renkler hakimdi ve ortalığı birden 30-40 saniye kadar bir süreyle gündüz gibi aydınlatmıştı. 15 dakika kadarlık yolculuğumuz sırasında yakınımızda bir görünüp bir kayboluyordu. Avanos'ta jandarma birliği lojmanına geldikten sonra gece 00.30'a kadar objeyi evden seyrettik. Işıklı obje görüldüğü anda TV'deki görüntü kayboluyordu ve TV'deki görüntü çıkınca ışıklı obje kaybolmuş oluyordu.»

159) 1982 — 3 Haziran, Kırklareli: Uçan dairelerin bu kez Demirköy'de görüldüğü çeşitli kişiler tarafından belirtilmiştir. Uçan daire olayının geçtiği yol üzerinde bilindiği gibi, Manyetik - Çekimsizlik yokuşu bulunmaktadır ⁽²²⁾. 3

Haziran Çarşamba gecesi uçan daire gördüklerini belirten Demirköy Asliye Hukuk Mahkemesi Hakimi Cahit Özyazıcı ile icra memuru Turhan Çolak olayı şöyle anlatmışlardır : Turhan Çolak, «Araba ile Çarşamba gecesi şöyle çıkıp gzelim dedik. Hızımız birara 120 kilometre civarındaydı. Araba birden sarsıldı, hızımız 70 kilometreye kadar düştü. İşte o anda solumuzda ışık saçan bir cisim belirdi. Biz ilk önce uçak düşüyor sandık. Fakat dikkatimizi yoğunlaştıınca, bunun kenarları daire biçiminde, ortası siyah renkte, dikdörtgen şeklinde, gözleri almayan ama ortalığı gündüz gibi aydınlatan ve turuncu renkte ışık saçan dairesel bir cisim olduğunu farkettilik. Bu 10 saniye kadar sürdü. Sonra gözden kayboldu. Araba ile yol almayı sürdürürken ve uçan daireyi ararken 500 metre ilerlemiştik ki, bu kez sağımızda aynı cisim yeniden belirdi. Uçan daire çok netti bu sefer. Yerden 50-60 metre yükseklikte idi. Altındaki kavak ağaçları yıkılırcasına sallanıyordu. Gördüğümüz kadariyle bir minübüs büyüklüğündeydi. Askıdaymış gibi duruyordu. Durum 10-15 saniye kadar sürdü. Işık kaybolduktan sonra, bir daha da izini bulamadık. Öylesine heyecanlanmıştık ki, nefes dahi alamıyorduk.» Olayın ikinci tanığı olan Demirköy Sorgu Hakimi Cahit Özyazıcı, gözlemle ilgili olarak şu açıklamayı yapmıştır : «O gece yemekten sonra, Demirköy Pınarhisar yolu üzerinde arabayla hava almaya çıkmıştık. Belirli bir süre arabayla gitmiş, geri dönrüyorduk. Saat 22.00 - 22.30 civarındaydı. Arabayı icra memuru arkadaş kullanıyordu; dolayısıyla ben sağ koltukta oturuyordum. Bir ara uykuya dalmışım ki, hızlı giden arabanın ani bir frenle yavaşlaması üzerine uyandım ve arkadaşın, 'Üzerimize uçak düştü!' diye bağırdığını duydum. Turhan Çolağın ifadesine göre, sol taraftaki ağaçların üzerinden doğru gelen ışık bir obje, arabanın sol ön tarafında parlamış ve sönmüştü. Kendisi adeta şok geçiriyordu. Ben gözlerimi açtığımda hiçbir şey görmemiştim. Mehtap vardı ve tek bir yaprak dahi oynamıyordu. Söz konusu obje bu durumda kesinlikle bir uçak olamazdı. Bunun bir Ufo olduğunu anladım ve tekrar ortaya çıkacağını düşündüm.

Ağır ağır gidiyorduk ki, 1-2 dakika sonra, bu kez arabanın sağ ön tarafında, kavak ağaçlarının hemen üstünde, 50 - 70 metre kadar yukarıda, bizden de 300 - 400 metre kadar ileride, üç araba büyüklüğünde bir obje belirdi. İki ucunda, ıstık saçan iki yarım küre ve ortasında ise, dikdörtgen biçiminde, tamamiyle karanlık olan bir bölüm yer alıyordu (Bkz.: Şekil - 11). 10 saniye kadar aynen bir nabız gibi ya-

Şekil - 11 : Olay 159 daki Ufonun temsili resmi.

nıp söndü ve yere paralel bir yörüngede uçarak uzaklaştı. Ve aniden söndü! Nabız gibi yanıp sönmesi, ayrıca yakılıp söndürülen bir ışık gibi değil de, ışıklı yarım kürelerin tüm bünyesiyle aydınlanıp kararması şeklinde meydana geliyordu. Söndükten sonra mehtaba rağmen hiçbir şey görülmez oldu. Halbuki, ışıklarını söndürmek suretiyle görünmez hale gelseydi, karanlık bir silüet olsun görmemiz gerekirdi. Herhangi bir ses de gelmiyordu. Adeta, enerjiye dönüşerek ortadan kaybolmuştu. Böyle bir objenin bir uydu olması da kesinlikle imkânsızdı. Gözlem sırasında, gözü almayan, kavuniçi - kırmızı renkte bir ışık saçmış ve 500 - 1000 m² civarında bir alanı aydınlatmıştı.» (Gazeteler).

160) 1982 — 7 Haziran, Aksaray: Niğde'nin Aksaray ilçesinde, bu gece saat 21.00 sıralarında çevresine ışıklar saçan esrarengiz bir obje görüldü. Aksaray'da ilk kez 16 Aralık 1981 günü görülen meçhul gök cismi, en son 8 Mart 1982 20.00 sıralarında Mummyalar ve İhlara vadileri üzerin-

de görüldükten sonra, bir daha görülmemiştir. Esrarengiz objenin görüldüğü bu akşam saat 21.00 sıralarında 65.000 nüfuslu Aksaray'da elektrikler kesilir gibi oldu ve voltaj düştü. İlçenin Kılıçaslan tepesinde tepsi gibi yuvarlak obje, çevreye ışıklar saçarak 10 dakika kadar olduğu yerde kaldı. Meçhul obje daha sonra yeşil, sarı, kırmızı ışıklar saçarak Kurtuluş mahallesi üzerinde ilçeye bağlı Hamidiye alaca köyü ve Tümosan motor fabrikası tarafına kaydı. Obe, kısa bir süre sonra da Eskil kasabası üzerine doğru kayboldu. Esrarengiz objenin görülmesinden sonra ilçe merkezindeki halk ve Hamidiye alaca köylüleri evlerini terkederek sokağa çıktılar. Uçan objeyi gören vatandaşlardan Faruk Çetin şunları söyledi: «*Elektrik gelir gider gibi oldu. Bu birkaç kez tekrarlanınca dışarı çıktık. Ortalığı yeşilimsi sarı ve kırmızı ışıklarla aydınlık aldı. Bu cisim tahminen 1500 - 2000 metre yükseklikteydi.*» Bir diğer tanık Keramet'in Fedaioglu adlı vatandaş da uçan esrarengiz obje ile ilgili olarak şöyle konuştu: «*Saat 21.00 sıralarında dükkanımdaki işimi bitirdim, kapıyı kilitliyordum. Ortalık birden aydınlandı. Semaya baktım, 1 metre çapında bir ışık hüzmesi hareket ediyor, yeşil, sarı, kırmızı ışıklar saçıyordu. Işığı ve cismi görünce çok korktum ve içeri girdim.*» (Gazeteler).

161) 1982 — Ağustos, Bandırma: Kapıdağ yarımadası üzerinde, Dolunay büyüklüğünde olduğu söylenen ve *elips* şeklinde *turuncu* bir cisim görülüyor. Etrafına yoğun ışın neşretmektedir. Gözlemciler, bomba atıldı diye paniğe kapılıyorlar. Obe, salınım yaparak aşağıya doğru iniyor ve daha sonra tekrar yükselerek Kapıdağ yarımadasının arkasında kayboluyor.

162) 1982 — 18 Ağustos, Gemlik: Gemlik sahil şeridinde, Kurşunlu kasabasında, gece, büyük iki ışıklı cisim görülüyor. Renkleri *turuncu* ve *mavi* tonlarda değişiyor. Bir tanesi aşağıya doğru iniyor ve sonra aniden yükselerek süratle uzaklaşarak kayboluyor.

163) 1982 — 9 Eylül, Marmara ve Orta Anadolu bölgeleri: Dün gece görülen gök cisimleri tüm yurttan ilgiyle izlendi. Saat 20.30 ve 21.30 saatleri arasında Ankara, Nev-

şehir, Konya, İstanbul ve Edirne gibi şehirlerden gayet rahatlıkla görülen gök cisimleri, bu şehirler üzerinde uzun süreler gözlemlenen yatay uçuşlarla gökyüzünden geçişleri sırasında halkın büyük ilgisini çekmişlerdir. Onbinlerce insanın izlediği objelerin geçişi sırasında, merkez üssü Kandilli Rasathanesine 380 km uzaklıktaki Sisam adası çevresinde 3.7 şiddetinde bir deprem meydana geldi. Işıklı cisimlerin görüldüğü yerlerde vatandaşlar sokaklara çıkarak gök cisimlerini izledi. Parlak ışık saçan gök cisimleri zaman zaman da daha büyük parlamalarla yollarına devam ettiler. Kırmızı - mavi ışıklar çıkaran cisimler uçuşları sırasında daha küçük parçalara ayrılarak kayboldular. Ankara'daki olayda yurttaşlar, ışıklı cismin ilk olarak Etlik semti üzerinde görüldüğünü, daha sonra uçarak Kızılay, Gaziosmanpaşa semtleri üzerinden Elmadağ taraflarına gittiğini ve yaklaşık beş dakika sonra kaybolduğunu söylediler. İstanbul'da ise, Edirne yönünden gelen ışıklı cisim, düzgün ve yatay bir uçuş rotası izleyerek Kandilli üstlerinden Anadolu yakası üzerlerinde kaybolmuştur. (Bu objeler hakkında görüşlerine başvurulanan Meteoroloji ve Astronomi yetkilileri, bunların atmosferik olaylar veya göktaşları olabileceklerini iddia ettiler. Oysa, 150 - 200 metre boyunda olduğu belirtilen ve mavi - kırmızı renklerin hakim olduğu birkaç renkte güçlü ışınlımlar çıkaran bu obje, görüldüğü her şehirde yatay bir uçuşla ve uzun süre görüldü. Herhalde yeryüzünde şimdiye değin hiçbir meteor böyle bir olayı gerçekleştirememiş olsa gerek!..) (Gazeteler).

164) 1982 — 10 Eylül, Niğde: Gökyüzünden, çevreye parlak ışık saçarak inen ve yere düşer düşmez büyük bir gürültü ile patlayan iki meçhul cisim, Niğde'nin Uluğağ köyünde korku ve heyecan yarattı. Uluğağ köylüleri dün öğle saatlerinde jandarmayı arayarak, önceki gece saat 21.30 sıralarında köylerinin doğusuna gökyüzünden, etrafa parlak ışıklar saçan iki cismin indiğini, yere düştükten sonra da arda arda büyük bir gürültü ile patlayarak etrafı sarstığını bildirdiler. Olay yerine hareket eden İl Jandarma Komutan Vekili Binbaşı Ertekin İşcan, Uluğağ köyünün do-

ğusunda ve köye üç kilometre mesafedeki tarlalar içerisinde, piknik tipi bütangaz iriliğinde ve küre şeklinde iki adet cisim buldu. Birbirine 3 kilometre mesafede bulunan 9 ila 10 kilogram ağırlığındaki cisimlerin düştükleri yerde kendi iriliklerinde birer çukur açtıkları, toprak ve bitki örtüsünü yaktıkları görüldü. Binbaşı Ertekin İşcan daha sonra şunları söyledi : *«Sırrını henüz kesinlikle çözemediğimiz cisimler, kanaatimce bir uçaktan düşmüş olabilir. Konu hakkında ilgili makamlara bilgi verdik. Patlamadan mütevellit delik açılan ve iç kısımları boş olan bu iki cismi incelenmek üzere Ankara'ya göndereceğiz.»* (Gazeteler).

Bir gece önceki birçok büyük şehir üzerinde uçuş yapan objeler hakkında yapılan yanıltıcı açıklamaları tekzip etmek istercesine Uzaylılar tarafından yeryüzüne atılan bu iki gizemli obje hakkında daha sonraları hiçbir açıklama yapılmadı ve olay unutuldu gitti. Oysa benzeri metal küreler çeşitli tarihlerde Yeni Zelanda ve Amerika'da da bulunmuştu. Ülkemizde düşen söz konusu iki objenin üzerinde araştırmaları hangi kurumlar yapıyorlarsa, onlara yardımcı olmak üzere, diğer ülkelerde düşen kürelere ilişkin yapılmış araştırmaları aşağıda sıralayalım :

Olay — 1 : 1972 yılında Yeni Zelanda'ya, gökten, tam kırk cm. çapında, üzerinde büyükçe bir delik açılmış olan, içi boş metal bir küre düştü (Bkz.: Resim - 11).

Olay — 2 : 26.3.1974 tarihinde A.B.D.'nin Florida sahilleri açıklarındaki Fort George Adası'nda yaşayan Beta ailesi, arazilerinde, yaklaşık 20 cm. çapında bir metalik küre buldu. Bu kürenin özellikleri ilginçti. a —) Yanında gitar çalındığında, aynen bir diapozon gibi titreşim yapıyordu. b —) Sanki içinde bir motor varmış gibi, düşük frekansta titreşiyordu. c —) Zaman zaman kendi kendine hareket ediyordu. d —) Yanına yaklaştırılan evcil bir köpek geri geri kaçmış ve kulaklarını örtmeye çabalamıştı. e —) Uzmanların yaptıkları çalışmalar sonucunda, kürenin dış yüzeyinin paslanmaz çelikten olduğu ve içinde daha başka kürelerin bulunduğu anlaşılmıştı (23).

Resim _ 11 : Yeni Zelanda'da düşen gökssel obje.

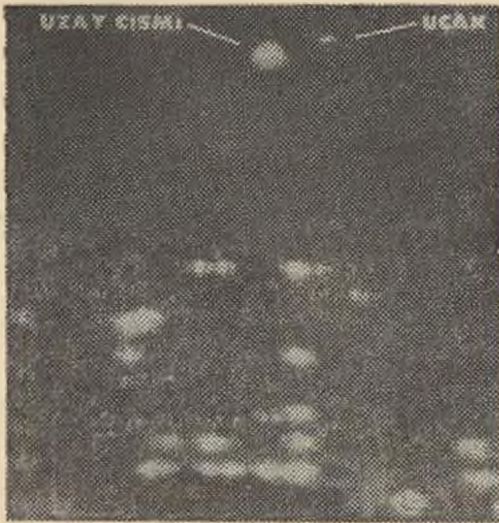
Olay — 3: 7.9.1974 günü gene A.B.D.'nde Ohio, Lowell yakınlarındaki bir çiftlikte avlanmakta olan bir şahıs, önce müthiş bir sonik patlama duydu ve arkasından burnuna kü-kürt benzeri bir koku çarptı. Avcının ikazı üzerine olay yerine giden çiftlik sahibi Ollie Wagner, üç saatlik bir aramadan sonra, herhangi bir krater açmadan yere çakılmış olan metal bir küre buldu. Kükürtü andıran kokuyu o da duymuştu. Kürenin, toprağın üstünde kalan kısmı parlı-yordu. Küreyi yerinden çıkardı ve evine götürdü. 10 kilo ağırlığındaki bu kürenin çapı 30 cm. kadardı. Ortasında kalan bir ek yeri, üzerinde de birtakım çıkıntılar vardı. Bu çıkıntıların birinde içeriye doğru 6 mm. çapında bir delik uzanıyordu. Mavi - gri renkteki kürenin üst kısmındaki par-laklık ve yaydığı koku, birkaç gün sürdü ve sonra koku or-tadan kayboldu. Bu üç küre ile ilgili olarak o denli ince ve hassas araştırmalar yapılmıştır ki, sayfalar dolusu tutan bu özenli araştırmaları ancak çok kısa bir özet halinde aktar-dık buraya.

165) 1982 — 24 Ekim, Yalova: Kişisel Ufo gözlemlerinden birçoğu da, araçlarıyla uzun yolda gece araç süren aileler tarafından yapılmıştır. Bunlara bir örnek olarak, Meral - Vahit Cengiz çiftinin gözlemlediği Ufo olayını verebiliriz: *«24 Ekim pazar günü eşimle beraber otomobille Yalova'dan Bursa'ya gidiyorduk. Yalova Orhangazi arasında bir ara eşim otomobilden indi. Saat takriben 21.30 idi. Eşim birden göğe bakmam için heyecanla bana seslendi. Yukarıya baktığımda, birkaç kilometre yükseklikte seyreden, çok tatlı bir mor ışık yayan bir obje farkettim. Gökyüzü pırıl pırıl ve yıldızlarla doluydu. Takriben 1-2 kilometre hızla seyreden objeyi 2 dakika kadar bu rengiyle gözlemledik. Sonra rengi kırmızıya dönüştü. 7-8 dakika kadar da bu rengiyle seyrettikten sonra obje, güneydoğu yönünde gözden kayboldu.»*

166) 1983 — 14 Ocak, Adana: Yaklaşık olarak bir yıl kadar öncesinden başlayarak, Türkiye üzerinde görülen bilinmeyen uçan cisimler artan bir tempo içerisinde tekrar ortaya çıktılar. Önceki gece Adana üzerinde ne olduğu bilinmeyen bir uçan cisim izlendi. Uçan cisim saat 19.00 sularında İskenderun körfezi, Yumurtalık üzerinden geldi. Yüzlerce vatandaş meraklı bakışları altında havada asılmış gibi on dakika kadar duran parlak ışıklı uçan cismin etrafında bir de jet uçağının dolaştığı görüldü. Uçağın uzaklaşmasından sonra, cisim, 36. enlem boyunca güneye doğru uzaklaştı ve Akdeniz üzerinde gözden kayboldu. Sovyetler Birliğinin kontrolden çıkan Cosmos-1402 adlı uydusunun dünyaya düşmesi beklenirken, Adana semalarında gök cisminin yeniden görülmesi heyecan yarattı. Geçen yıl Şubat ayında da gök cismi görülen Adana'da, önceki akşam saat 19.53'te Güneybatı yönünde top gibi bir ışık kümesi ortaya çıktı. Bir süre aynı noktada kalan ışık topunu görenlerin diğerlerine haber vermesi üzerine pek çok kişi, yollarda kümelenererek izledi. Bu arada gök cisminin çevresinde bir jet uçağının dolaştığı görüldü (Bkz: Resim - 12). Daha sonra cisim hareket ederek Karataş ilçesi yönünde Akdeniz'e doğ-

ru gitti. Rengarenk ışık saçan gök cismini Hha'nın Adana Bürosu elemanları da 3 dakika kadar izledi. Foto muhabirleri cismi, gecenin zifiri karanlığına rağmen fotoğraflarken, muhabirler de yollarda durarak ışık topunu merakla izleyenlerle konuştu. Gök cismini izleyenlerden Nejat Özsayın, Cengiz Özsayın, Abdullah Tuncer, Sinan Arasan, Bahri Deryalar, Burhan Samur, Yusuf Uğur, Levent Özşahin ve M. Ali Kantoğlu; «Gökte asılı ışık topunu gören birbirine haber verdi. Bazı arkadaşlar bu cismi Sovyetlerin uydusu sandı. Bir ara üstümüze düşecek diye korktuk. Cisim, çevresinde uçak dolaştıktan sonra gitti. Oldukça heyecanlandık.» (Gazeteler). Gök cisminin çevresinde dolaşan jet uçağının film ve fotoğraf çekmiş olması muhakkaktır. 24.4.1982 tarihli olayda da Ufo'nun filmi çekilmiş olmalıdır.)

167) 1983 — 29 Ocak, Samsun: Çarşamba ilçesine bağlı Durakbaşı köyü yakınlarına düşen 4 gök cisminin Cosmos'un parçaları olduğu sanılıyor. Çarşamba İlçe Jandarma Komutanı Yüzbaşı Hasan İlhan'ın verdiği bilgiye göre, geçtiğimiz pazartesi yani 24.1.1983 günü sabaha karşı kor haline gelmiş dört cismin yere düştüğü görüldü. Köy

Resim _ 12 : Olay 166 daki Ufo ve Jetin resmi.

halkından Ali Altun isimli şahsın ihbarı üzerine, gök cisimlerinin düştüğü bölgede yapılan incelemede çukurlar belirlendi. Ancak bu cisimlerin aynı saatlerde dünyaya düşen Sovyetler Birliği'ne ait Cosmos uydusunun parçaları olabileceği ihtimali üzerine çevre emniyet çemberine alındı. Samsun Vali Vekili Namık Kahvecioğlu olayı doğrulayarak konunun Atom Enerjisi Başkanlığı'na bildirilerek, inceleme için uzman istediklerini söyledi. (Gazeteler). (Oysa bu olaydan tam bir yıl sonra gene Karadeniz yöresinde ve Ocak ayı içinde bu kez Trabzon'a yine gökyüzünden atılan esraren-giz maddeler, üstteki olayda, Durakbaşı köyü yakınlarına atılan maddelerin Cosmos uydusuna ait olmadıklarının kanıtını vermektedir. Olay — 175'e bakınız.)

168) 1983 — 4 Şubat, Çorum : Önceki gece yarısı İskilip ve Karabük ilçelerinde çevreye mavi ışık saçan bir gök cismi görüldü. Gök cismi halk tarafından merakla izlendi. Her iki ilçede de gök cismini izleyen yurttaşlar, gördükleri cismi şöyle anlattılar : «Gece yarısı saat 01.00 sularında tahminen bir metre eninde 2 metre boyunda, alt kısmı yuvarlak ve üst kısmı da sivri olan ve sürekli etrafına mavi ışıklar saçan garip bir cisim birkaç saniye içinde kayarak aniden uzaklaştı.» (Gazeteler).

Uzunköprü'de görülen gök cismi merak uyandırdı

11 Nisan 1983

Edirne Uzunköprü'de gökyüzünde görülen ışık saçan cisim merak uyandırdı.

Dün ilk defa 19.00 sıralarında gözükken cisim 2 saat kadar gökyüzünde durduktan sonra Bulgaristan'a doğru kayarak gözden kayboldu. Uzunköprülü vatandaşlar : "Saat 19.00 sıralarıydı. Bulgaristan yönünden gitgide büyüyen piramit şeklinde bir cisim geldi. Son geldiği noktada dürbünle bakıldığında apartman büyüklüğünde ısılt ısılt yanan bir

cismi. Saat 21.00 sıralarında geldiği yöne doğru giderek gözden kayboldu" demekteler.

Halk arasında meteoroloji balonudur söylentilerinin aksine meteoroloji istasyonları yetkilileri, "Rüzgarsız olan bu günde balonun Türkiye'ye kadar gelmesi imkânsızdır" dediler.

Uzunköprü emniyet yetkilileri ise vatandaşların sokaklara dokulduğunu, evlerine girmeye-rek uçan cisim seyrettiklerini belirttiler

169) 1983 — 11 Nisan, Edirne : Edirne'nin Uzunköprü ilçesi semalarında dün akşam saatlerinde görülen *parlak gök cismi* çevrede merak ve heyecan yarattı. Uzunköprü'de akşam 19.00 sıralarında gökyüzünde beliren meçhul gök cisminin çok güçlü bir dürbünle bakıldığında apartman büyüklüğünde bir pramiti (24) andırdığını (Bkz.: Resim - 13) belirten yetkililer, cismin saat 21.00 sıralarında kırmızı ışıklar saçarak Bulgaristan'a doğru hareket ettiğini söylediler (Gazeteler).

Resim - 13 : Olay 169 daki Ufonun Almanya'da çekilen resmi.

170) 1983 — 1 Mayıs, Kayseri : Akşam saat 21.00 sularında bazı *gök cisimlerinin* görüldüğü bildirildi. Gökte ışık saçan cisimlerin dolaştığını gören Kayserililer, telefonlarla Bölge Meteoroloji yetkililerini uyardılar. Bunun üzerine meteoroloji ilgilileri yerden bir iki kilometre yükseklikte ışıklı daireler çizerek dolaşan cisimleri teleskopla izlemeye başladılar. Yetkililer daha sonra durumu İstanbul Kandilli Rasathanesi'ne bildirerek, sözkonusu cisimlerin ne olduğunu sordular (Gazeteler).

171) 1983 — 4 Mayıs, Ankara : Bir holdingin Ankara temsilcisi olan Turgut Tokuş, 1 Mayıs 983 tarihli Hürriyeti eline alınca, ortaokul öğrencisi olan kızı Gül'ü yanına çağırıp, «Söylediklerini ciddiye almamıştık, oysa Hürriyet de aynı şeyi yazıyor. Bir uçan daire görülmüş» der. Gül Tokuş, 30 Nisan sabahı saat bir buçukta konduğu olan kız arkadaşıyla Çankaya'daki Cumhurbaşkanlığı köşkü yanındaki ev-

lerinden mehtap seyrederken bir uçan daire gördüğünü habasına söylemişti. Görülen cisim sessizce Köşk üzerinde dolaşmış ve ağır ağır kaybolmuştu. Objenin kenarları hafif ve ortası güçlü bir ışıkla aydınlatılmıştı, 1 Mayıs günkü Hürriyet'te çıkan uçan daire haberi üzerine Ankara bürosuna birçok telefon gelmişti ve uçan daire görüldüğü öne sürülüyordu (Gazeteler).

172) 1983 — 14 Haziran, İstanbul: Dün gece İstanbul üzerinde saat 22.00 sıralarında, ne olduğu belirlenemeyen ve *ışık saçan cisimler* görüldü. Bostancı, Erenköy ve Yeşilköy semtlerinde oturanların gördüklerini belirttikleri üç cisim, önce parlak ışık saçarak ve gri dumanlar çıkararak denize doğru alçaldılar. Daha sonra belirli bir yükseklikte bir süre duran üç cisimden biri kayboldu, ikisi de gökyüzüne doğru yükseldi. Gazetelere telefon eden çok sayıda okuyucu olayı doğrularken, bazıları da cisimlerin motor gibi sesler çıkardıklarını kaydettiler. Bazı okuyucular olayı dürbünle takip ettiklerini söylediler. Yeşilköy Meteoroloji yetkilileri bu cisimlerin niteliği konusunda bir açıklama yapmadılar. (Gazeteler).

173) 1983 — 14 Haziran, Adana: Adana ve çevresinde de görülen *iki parlak cisim*, bir süre gökyüzünde uçtular. Olayı seyreden kalabalık bir yurttaş topluluğu cisimlerin uçuşunu ilgi ve heyecanla izlediler (Gazeteler).

174) 1983 — 16 Temmuz, Gaziantep: Bir gazetenin muhabiri olan Nedim Aydoğdu, yanında eşi Nilgün Aydoğdu ve aile dostları Mehmet - Nazife Akınal ile Hüseyin - Sema Tütüncü çiftleri olduğu halde evlerinin balkonunda sohbet ederlerken yaptıkları ilginç bir Ufo gözlemini şöyle anlatmıştır: *“Saat sabaha karşı 02.00 sularındaydı. Hep birlikte sohbet ediyorduk. Birden gökyüzündeki objeyi gördük. Kuzeybatı açısında ve oldukça yüksekte çok net ve parlak olan obje, belirgin olarak yeşil, sarı ve turuncu renkleri sırayla neşreliyordu. Bir saat kadar seyrettiğimiz bu obje boşlukta zıplayarak yer değiştiriyordu. Hava açık, sıcak ve kuruydu. Bu sırada objeye ait olabilecek bir ses de duymamıştık.”*

175) 1984 — 20 Ocak, Trabzon: Trabzon'un Toklu kö-

yünde önceki akşam (18 Ocak) gökten yanarak düşen ve niteliği belirlenemeyen bir cisim heyecan yarattı. Olay, önceki gece saat 20.00 sıralarında Trabzon sırtlarında engebeli bir arazide kurulmuş bulunan Toklu Köyü'nün Kır mevkiinde meydana geldi. Gökten alevler saçarak inen meçhul bir cisim, Ziya Yol'a ait evin bahçe kısmına düştükten sonra da yanmasını sürdürdü. Olayı önce 12 yaşındaki İncilay Yıldırım gördü. Cismin düştüğü yerden alevlerin çıktığını gören İncilay, *'Yangın var'* diye bağırarak köyü uyardı. Görgü tanığı İncilay olayı şöyle anlattı: *«Evden çıkıp halamlara gidiyordum. Bir de baktım ki, gökyüzünden bir şey yanarak aşağıya iniyor. Yanan şey, Hayriye ablaların evinin önüne düştü ve daha da çok yanmaya başladı. Sonra Hayriye abla evden çıktı, söndürmeye çalışırken ben de 'yangın var' diye bağırmaya başladım. Komşularla birlikte yanan yere gittik ve ateşi söndürmeye çalıştık.»* Yandığı yerde 3-4 metrekarelik alanda taşların ve toprağın üzerinde kırmızı yağlıboya gibi bir leke bırakan cisim, dokunulduğunda hala el yakıyor ve için için yanışını sürdürüyor. Olay yerinde güvenlik kuvvetlerince gerekli önlem alındı. Bu arada K.T.Ü. Jeoloji Mühendisliği Bölümü Öğretim Üyesi Doçent Dr. Atasever Gedikoğlu ile uzman üniversite araştırma görevlisi Ali Van, köyde incelemelere başladı. Köylülerin ifadesine göre gökten düştüğü ileri sürülen cismin ne olduğunu anlayamayan uzmanlardan Doçent Dr. Atasever Gedikoğlu şunları söyledi: *«Bunun ne olduğunu söylemek kesinlikle olanaksız. Ancak hemen şunu ilave edeyim, bu renkte, bu özellikte, bu kokuda, için için uzun süredir yanan ve dokunulduğunda el yakan bir maddeyi doğada bilmiyorum, bilindiğini de sanmıyorum. Aradan 50 saat geçmesine rağmen hala için için yanıyor ve dokunulduğunda el yakıyor.»* (Gazeteler).

176] 1984 — 21 Ocak, Trabzon : Toklu Köyü'ne çarşamba akşamı düşen ve 2,5 metre yüksekliğinde alevler saçarak yanarken çevredeki köylüler arasında heyecan ve korkuya neden olan cismin niteliği dün de belirlenemedi. Meçhul cisimden alınan ve çözümlenmesi için Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde bir kavanoz içinde saklanan örnek parça-

nin dün de dumanlar çıkararak yanmaya devam ettiği, çevreye barutu andıran bir koku yaydığı öğrenildi. Bu arada bu parçaya el süren bazı görevlilerin elleri de tahriş oldu. Niteliği henüz belirlenemeyen meçhul cisimden alınan örnek, bazı öğretim görevlileri arasında tedirginlik yaratırken, arkadaşları, esrarlı cismi inceleyen Doçent Dr. Atasever Gedikoğlu'nu uyardılar. Genç Doçent ise «*Şayet zararlı bir maddeyse şu ana kadar olan oldu zaten. Herhalde biraz fazla cesaretliliyim*» şeklinde konuştu. Toklu köyünde ve Trabzon'da büyük heyecan yaratan esrarengiz cisim hakkındaki tartışmalar dün de sürdü... Cismin 'meteor' ya da 'uydulardan düşen herhangi bir madde' olabileceği ihtimalleri ortaya atılırken, Ankara Fen Fakültesi öğretim görevlilerinden Prof. Dr. Zeki Tüfekçioğlu bu konuda şunları söyledi: «*Doğada halen 92 element olduğu bilinmektedir. Bu cisim 'spektral çözümleme' dediğimiz işlemde geçirilir de, bu bilinen elementlerin dışında olduğu saptanırsa o zaman çok büyük olay olur. Bu nedenle taşlar üzerinde bulunan kırmızı lekelerin çözümlenmesi gerekmektedir. Gerekirse maddeden alınan örnekler Avrupa'ya gönderilmeli, daha geniş imkânlar altında incelenmelidir.*» (Gazeteler).

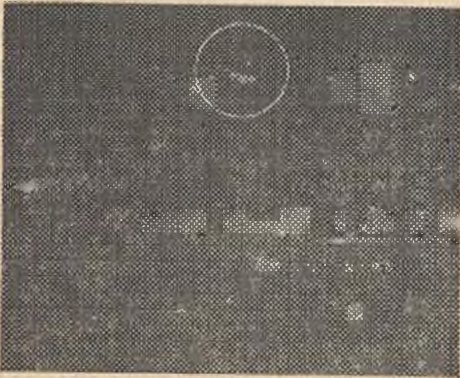
177) 1984 — 22 Ocak, Trabzon: Trabzon'un Toklu Köyü'ne düşen ve alev alev yanan esrarengiz cismin ne olduğunun belirlenebilmesi için Karadeniz Üniversitesi bünyesinde üç kişilik bir kurul oluşturuldu. Karadeniz Üniversitesi Fen ve Edebiyat Fakültesine bağlı Kimya Bölümü Başkanı Doç. Dr. Aykut İkizer'in başkanlığında oluşturulan bilim kurulu, olay yerinde incelemelerde bulundu. Kurulun pazartesi günü esrarengiz maddenin analizine başlayacağı öğrenildi. Doç. İkizer, Üniversitede, esrarengiz maddenin analizinin yapılabilmesi için tüm imkânların mevcut olduğunu söyledi, (Gazeteler). (Bu konuya ilişkin bir daha haber çıkmadı.)

178) 1984 — 15 Haziran, İstanbul: İstanbul üzerinde görülen 3 Ufo, akşam serinliğinde mehtap seyreden İstanbullularda heyecan yarattı. Dün gece 22.00 sıralarında Çekmece, Yeşilköy ve Bostancı semtlerinde oturanlar, gökte ol-

dukça parlak ışıklar saçan üç cisim farkettiler. Önce olayı basit bir yıldız kayması olarak niteleyen Istanbullular, cisimlerin giderek yaklaşması ve Bostancı'da denize inecek kadar alçalması üzerine, büyük bir heyecana kapıldılar. Telefonlara sarılarak gazeteleri aradılar. Yeşilköy Havaalanı Kontrol yetkilileri, İstanbul üzerindeki görülen cisimlerin kendileri tarafından da görüldüğünü, dürbünle izlendiğini ve daha sonra da hızla İstanbul üzerinden uzaklaştığını doğruladılar. (Gazeteler).

179) 1984 — 16 Haziran, Antalya: Antalya'nın 39 kilometre batısında bulunan Kemer civarında gökyüzünde *rengarenk ışık saçan esrarengiz bir cisim* görüldü. Ayrıca nokta halinde bazı ışıklı cisimlerin de Antalya üzerinde dolaştıkları saptandı. Devlet Meteoroloji Bölge Müdürlüğü'nün Antalya Havaalanı'ndaki yetkilileri tarafından saat

Esrarengiz gök cismi İstanbul'da heyecan yarattı

Resim _ 14 : Olay 180 deki Ufonun resmi.

20.00 civarında görülen esraren giz cisim, rengarenk ışıklar saçarak Kemer bölgesindeki gökyüzünde 20 saniye kadar görüldü. Ve daha sonra gözden kayboldu. Meteoroloji yetkilileri esraren giz cismi gözleriyle gördüklerini ve kayıtlarla tespit ederek konuyu üst makamlara intikal ettireceklerini söyledi. Bundan bir gün önce, Milas'ta nedeni belirlenemeyen büyük bir patlamanın olduğu ve sesinin Muğla ve Aydın'dan da duyulduğu ve çok sayıda ev ve otomobilin camlarının kırıldığını bildiren bir gazete haberi çıkmıştı. Gene 24.6.1984 tarihli bir başka gazete haberi de İstanbul'da meydana gelen şiddetli ve sürekli bir gök gürültüsü ile ilgiliydi ve büyük heyecana neden olmuştu. Dikkat edilirse bu patlamalar ve gök gürültüleri Haziran ayında, yaz ortasında cereyan etmişlerdir ⁽²⁵⁾. (Gazeteler).

180) 1984 — 15 Eylül, İstanbul: Boğaziçi semalarında önceki gece görülen gök cismi heyecan yarattı. Boğaziçi'nde bütün heryerden görülen esraren giz cismin ne olduğu konusunda kesin bir sonuca varılamazken, olayın şahitleri *«Bu garip cisim uçan daireye çok benziyordu»* dediler (Bkz: Resim - 14). Olayın görgü şahitlerinden Nilgün Sapmaz, Kandilli'deki yalısının bahçesinden, ışıklı bir cisim gördüğünü iddia ederek *«Yemek yiyorduk. Birden tepelerin arasındaki ağaçların arasından uçan daireye benzeyen bir cisim çıktı. Çok heyecanlandım. Önce denize çok yakındı daha sonra yükseldi. Rengarenk bir sürü ışık yanıp sönüyordu. Bunun normal bir hava aracı olmadığını dürbünle bakınca anladık.»* dedi. Çamlıca Kulesi ilgilileri ise bu gök cisminin alışlagelmiş hava araçlarından olmadığını doğruladılar. (Gazeteler).

1984, Nisan ayında, İstanbul - Ankara arasındaki bir gece uçuşu sırasında THY'na ait bir yolcu uçağının pilotları ilginç bir Ufo olayına tanık olurlar. Uçak İnegöl hizalarındadır ve yükseklik 20.000 feet dolaylarında iken, birden çok yükseklerden ışıklar saçan bir aracın aşağıya doğru hızla pike yaptığını gören pilotlar, önce şaşırırlar ve bir uçağın düştüğünü sanarak çok üzülürler, fakat düşen araç aniden THY uçağının çok ilerlerinde ve aynı hizada durur. Saat iki tarafında ışıklar saçarak havada asılı kalan bu ışıklı objeyi kaptan pilot, yardımcı pilot ve

THY Uçağının Ufo ile karşılaşması.

uçuş mühendisi şaşkınlık ve ilgi ile izlerler. Hemen İstanbul Radar Kontrol'a, sözkonusu bölgede bir uçak bulunup bulunmadığını sorduklarında, olmadığını öğrenirler. Birbirlerine, bunun, acaba Ufo denilen araçlardan olup olmadığını sorarlar. Objeye doğru uçağın farlarını yakarak sinyal verirler. Objeden buna karşılık öylesine güçlü bir ışıklı sinyal gelir ki, pilotlara göre hiçbir dünya aracı böylesine güçlü bir ışık çıkaramazdı. Işıklı obje biraz sonra aşağıya doğru süzülerek bulutların arasında kaybolur ve gider. Benzeri şekilde daha pek çok olay Türk pilotlarının başlarından geçmiştir. Ayrıca ülkemizde pek çok da Ufo inişi olmuştur; bu inişlerden bazıları için uzaylılar, iniş alanlarını seçmiş olabilirler. Çünkü birçok hava alanı üzerinde Ufo-ların uçtukları bilinmektedir ve bazılarını bu yapıtta okumuş ol-
dunuz. Uzaylılar, mevcudiyetlerine ilişkin olarak ülkemizin hal-
kını da ikna ettikleri gibi, kendilerini benimsediler de.

1982 — 28 Mart, İzmit, Gölcük: İzmit Körfezi ve çevre-
sinde tanık olunan birçok Ufo olayından biri de şöyledir: Gece saat 21.00'de Gölcük Tersanesi üstlerinde çok parlak bir obje belirir. Üç gözlemciden birisi, bunun bir yıldız ola-
mayacağını belirtir. Bir dürbünle objeyi incelediklerinde, klasik özellikleri ile bir Ufo'yu müşahade ederler. Üç tanık da aynı şeyleri görmüşlerdir ve Ufo, yerden tahminen 1000-1300 m. yüksekliktedir. Ufo, 21.45.e kadar gözlemlendikten sonra hızla yükselerek uzaklaşır.

INTERNATIONAL

JANUARY/FEBRUARY 1983

Vol. 8, No. 1

ISSN: 0730-174X

UFO

REPORTER

BOOK REVIEW

'Mysteries of Turkey': UFO Activity Revealed

Anciently, the Science Research Center of the Turkish Ministry of Culture, in a short but interesting book, has revealed the mysterious and unexplained phenomena of the Turkish UFO sightings. The book, written by Haluk Egemen Sarıkaya, is a collection of all the UFO sightings in Turkey from December 15, 1981, to January 20, 1982. Sarıkaya formed a team to investigate and study the phenomena on location.

Locations of UFO sightings

Author Haluk Egemen Sarıkaya, director of the Science Research Center in Istanbul, reports a short but intense UFO flap in Turkey from December 15, 1981, to January 20, 1982. Sarıkaya formed a team to investigate and study the phenomena on location.

According to the author, the Turkish UFO sightings are not isolated incidents but rather a series of events that have been occurring for some time. The book provides a detailed account of the sightings, including descriptions of the objects, the locations, and the circumstances surrounding each event. The author also discusses the various theories and explanations for the sightings, ranging from natural phenomena to extraterrestrial visitation. The book is a valuable resource for anyone interested in the study of UFOs and the mysteries of the universe.

ÜnNü Ufolog Prof. A. Hynek'in 'Ufo Reporter' isimli dergisinde Türkiye Ufo Olayları.

- (1) Alan Moorehead, Gallipoli adlı kitabında, 1915 yılı Yaz başlangıcında Gelibolu tepelerinin üzerinde asılı duran sarı bir toz bulutundan bahseder. Ayrıca, 21 Ağustos tarihinde, Pala Tepe ile 60 No'lu Tepe'deki İngiliz taarruzu sırasında, Suvla Koyu ile tepeleri saran zamansız bir sisin. İngiliz topçusunu, Türk siperlerini göremez hâle getirdiği bilinmektedir.

Mayıs 1981'de, Lübnan'daki Suriye - İsrail anlaşmazlığı sırasında, İsrail, Sam Roketlerini yok etmek amacıyla Suriye kuvvetlerine karşı taarruza geçmeye karar vermişti. Ne varki, aniden Lübnan'ın üzerine çöken kalın bir sisin İsrailileri hareketsiz hale getirmesi yüzünden, bu kararlarını uygulayamamışlardı. Bu sis, İlâhî Âlem tarafından özellikle oluşturulmuştur. Çünkü bu saldırı, dünya çapında bir savaşı başlatabilecekti.

- (2) Bkz : *Işınlama*, kitap_29... sf_3.

- (3) Argo'nun Kaptanı Jason: Grek Mitolojisi'nde, Altın Yapağı'yı ele geçirmek üzere, yanındaki diğer kahramanlar (Argonauts) ile birlikte, Argo adındaki gemiyle Karadeniz'deki Colchis'e giden Grek kahramanı. Kadim Argonotların ünlü Altın Yapağı'yı arayışlarını tekrar canlandırmak için, 1984 yılı Haziran ayında, tamamen ahşap bir tekne ile, Rodoslu Apollonius'un yapıtında anlattığı yolculuk, bir gurup Avrupalı araştırmacı tarafından 'denizden' gerçekleştirildi.

- (4) İbn-i Abbas'tan rivayet olunduğuna göre, Hz. Muhammed şöyle söylemiştir : «*Hacer-i Esved cennetten indiği vakit süttten beyaz idi. Ademoğlunun gürtahtarı onu siyahlaştırdı.*» İbn-i Ömer'den rivayet olunduğuna göre, Hacer-i Esved gökten indirilip Ebû Kubey's Dağına konulduğu zaman beyaz billür gibiydi. Orada kırk yıl bekledi. Sonra Hz. İbrahim, Kâbe'yi yapınca yerine koydu. İbn-i Huzeyme'nin rivayetinde ise Hz. Muhammed şöyle buyurmuştur ; «*Hacer-i Esved cennet yakutlarından beyaz bir yakuttur. Fakat onu müşriklerin günahları karartmıştır.*

Kıyamet gününde Uhud Dağı büyüklüğünde o da ba'solunacak; arz ehlinden ona kim el sürüp öptüyse onun hakkında şahadet edecektir.»

Ruhsal Rehber White Eagle : *«Bazı durumlarda, kadim ırklar, mabetlerini etherik madde ve ışıktan inşa etmişlerdi. Zaman geçince ve beşerin spiritüel güçleri ortadan kalkınca, bu yapılar da katı fizik maddeye dönüşerek taşlaştılar. Stonehenge, işte böyle bir yapıdır.»*

(5) Hz. Muhammed, kendisini Miraca yükselten Burak için. *'Adımını gözünün görebildiği en son yere atardı'* demektedir. Bu, koşan bir yaratık değil, uçan bir araç olmalıdır. Şimşek anlamındaki baraka kelimesinden türetilmiş olan Burak ismi, sürekli olarak çakıp duran şimşek anlamına gelmektedir ve bunun da bir uzay aracı olması gerekmektedir. Geçmiş yüzyıllarda, uzay araçlarını çeşitli yaratıklar olarak adlandırmak geleneği, İslâmiyette de olduğu için, Burak, bir yaratık olarak belirtilmiştir, fakat bir uzay aracı olduğu kesindir. Fiziksel ve Ruhsal Uzayların her ikisinde de hareket edebilen Uzay Araçları mevcuttur.

(6) Bu tür anomaliler, hem uçakların seyrüsefer cihazlarının çalışmasını, hem de doğrudan fizik kütlelerini etkileyebilirler. Böylece, ya cihazların hatalı çalışması ve belki de hiç çalışmaması, ya da uçağın yere doğru çekilmesi gibi durumlar ortaya çıkar, ve sebebi belirlenemeyen uçak kazaları meydana gelir.

(7) Bu sahaların en ünlüleri, Bermuda Üçgeni ile, yerküre üzerinde tam karşısında yer alan Şeytan Denizidir.

(8) *«Bir Yunan jeti Ege'de düştü. Yunanistan Hava Kuvvetlerine bağlı Fransız Mirage tipi bir savaş uçağı dün sabah Orta Ege'de eğitim uçuşu sırasında düştü. Uçağın pilotunun akıbetinin belli olmadığı, uçağın düşüş nedenlerinin de henüz tespit edilemediği bildiriliyor.»* (Gazeteler, 20.11.1981).

(9) Bkz.: *Uso_Oint*, kitap_20.

(10) Bkz.: *Uso_Oint*, kitap 20.

(11) Charles Fort'un kayıtlarına göre, bu gözlemden bir gün

önce, 1 Kasım 1885'te, Edirne'de, gökyüzünde seyreden, büyük parlak bir obje görülmüştü.

- (12) Ufoların, ses, koku, duman, iz, gürültü, patlama, şiddetli ışık fenomenlerini istedikleri şekilde oluşturabildiklerini bilmek gerekir. Ufolar, genellikle etherik titreşim düzeyinden bizim titreşim düzeyimize indikleri için, bizim için görünür haldeyken kendi titreşim düzeylerine geçtikleri zaman aniden gözden kaybolurlar, bu işlemi isterlerse daha yavaş bir şekilde de yapabilirler. Özetle, çok geniş bir kabiliyet ve hareket özelliklerine sahiptirler.

Bkz.: *Ufoloji*, kitap_34.

- (13) Aynı gün, Amerika'nın New Mexico eyaletinde de iki Ufo'nun geçişi gözlemlenmişti.

- (14) Bkz.: *Anagemi_Ufo*, kitap_55.

- (15) Maraş'ın köylerinde de, Ufolara, 'gezen yıldız' denilmektedir.

- (16) Bkz.: *Öncü_Ufo Genel Yapıları*, kitap_25.

- (17) Mitolojide, Poseidon'un, kendisini taşıyan vasıta olan atlarını Ege'nin altındaki bir mağara girişinin önüne bağlaması, Ege Ufo üssü ihtimalini güçlendirmektedir. Üstelik, bu üsle Agarta arasındaki bir bağlantıyı da akla getirmektedir.

- (18) I. Sanderson: «9 Mart 1960 günü, Washington eyaletine bağlı Port Angeles kıyı kentinin 40 km. kadar doğusunda, iki kamyon şoförü, alevler çıkaran büyük bir objenin de nize daldığını görmüşlerdi. Bir uçak olması ihtimali üzerinde durulan alevli objenin hiçbir izine rastlanamadığı gibi, sözkonusu saha üzerinde herhangi bir uçağın kaybolmadığı ya da yakındaki havalimanlarından herhangi bir uçağın eksilmediği rapor edilmişti.»

- (19) Bkz.: *Uzay Üssü Ay*, kitap_28.

- (20) 1976 yıllarında Hañuk Egemen ve arkadaşları İstanbul'da, bir deniz kıyısında oturup, Ufolara ilişkin konuşmalar yaparlarken, çırpıntılı olan deniz üzerinde tam dairesel ve tahminen 8 metre çapında tam anlamıyla dümdüz bir alan oluşmuştur. Bu alanın kenar daire çizgisi, 15 cm kadar yüksekliğinde ve dağılmadan aynen kalan bir su halkasından

meydana geliyordu. Bu düz satır, kenar su halkası ile çirpintılı deniz üzerinde birçok kere yer değiştirerek ve gene düzgün bir küçülüşle ortadan kalkmış ve yerini gene çirpintılı denize bırakmıştır. Orada sanki, Halûk Egemen ve arkadaşlarının hemen hemen 5 metre ilerisinde ve denizden birkaç metre yükseklikte bir etherik gemi var gibiydi ve kendileri o yerde, çevredeki pek çok kişilere de gözlem yaptırdıkları bir çok Ufo fenomenine tanık olmuşlardı.

- (21) Bu olaydan bir gece sonra, 27.12.1981, saat 02.35'te, Çiftehavuzlar semti üzerlerinde müthiş gökssel patlamalar olmuştur.
- (22) Kırklareli ve ilçeleri çok sayıda paranormal gizemlerle doludur. Bu Ufo olayının olduğu Pınarhisar-Demirköy arasındaki yolda, ünlü Manyetik-Yokuş bulunmaktadır. Manyetik yokuş, Karamanbayırı denilen kesim üzerindedir. 29 Kasım 1981 günü, sadece bu manyetik yokuşun olduğu kısa yol parçasında buzlanma meydana gelmiştir. Bu durum, gizemli bir çekim anomalisinin olduğu bu manyetik yokuş kesimini daha da bir ilginçleştirmektedir. İşte Ufo olayı da bu yol üzerinde meydana gelmiştir.
- (23) Florida'nın Fort George Island sakinlerinden biri bundan bir kaç gün önce esrarengiz bir küre bulmuştur. Yaklaşık on kilo ağırlığında ve yirmi santim çapında olan küre şaşırtıcı bir şekilde hareket etmekte, bir yöne itildiğinde belirli bir uzaklığa kadar gidip orada kendi eksenini üzerinde dönerek hareketi tekrarlamakta ve bu işi sekiz on kez yapmaktadır. Küreyi altı saat süre ile inceleyen Baton Rouge'deki «Omega Minus One» Laboratuvarı görevlileri, kürenin radyo dalgaları yayınladığını ve çevresinde bir manyetik alan bulunduğunu belirtmişlerdir. (16.4.1974, Gazeteler).
- (24) Nürnberg : Bilim adamlarının UFO olarak tanımladığı bir uzay aracının, Almanya'nın Nürnberg kentinde üç gün arka arkaya görünmesi, halk arasında büyük heyecan yarattı. Görgü tanıkları, parlak bir üçgen biçimindeki UFO'nun yerden 20-25 kilometre yükseklikte çok yavaş bir şekilde hareket ettiğini belirttiler. Özel bir uçakla UFO'nun

peşine düşen bir pilot, yaklaşık 100-200 metre çapındaki aracın çok yüksekten uçması nedeniyle fazla bir bilgi edilemedi. Bununla birlikte pilot, görgü tanıklarının ifadelerini doğruladı. Bu arada, UFO'nun izlendiği günlerde bölgede meteoroloji balonu gibi hava araştırmaları için kullanılan aygıtların bulunmadığı saptandı. Hava emniyeti açısından bu tür girişimlerin bildirilmiş olması zorunluluğuna karşın, resmi tutanaklarda böyle bir kayda rastlanmaması sonucu, söz konusu günlerde bölgede uçtuğu görülen aracın bir UFO olabileceği ihtimali daha da kuvvetlendi. (30.4.83, Gazeteler).

- (25) Akajans Muhabiri Şerafettin Sağlamsoy, 26.5.1983 tarihinde Bursa'da ilginç bir Ufo gözlemi yapar. Bundan bir gün önce Bursa Kültür Parkı'nda akşam ezanı sırasında orada bulunan yüzlerce kişi ile birlikte büyük bir heyecana yol açan çok şiddetli bir patlamaya tanık olunur. Patlama sesi Kireçocağı bölgesinden gelmiştir. Daha önceleri de sürekli duyulan göksel patlama sesleri, özellikle belirli bölgelerde sık sık tekrarlanmaktadır. Ufo olayları aynı zamanda göksel patlamalar ile de beşeriyetin tanışmasına yol açmıştır. Yeryüzünün her yanında sayısız Ufo olayları ile birlikte yine sayısız göksel patlamalar da olmuştur.

Port Lavaca, Texas (AP): Amerika'nın Doğu kıyısını geçen yıldan beri tedirgin eden patlamalara benzer 'atmosferik patlamalar' Texas'ın körfez kıyısı boyunca duyulmuştur. Yetkililer, patlamaların, geçen Cuma günü öğle vakti kaydedildiğini doğrulamaktadırlar. Kıyı boyunca yer alan Matagorda, Victoria, Goliad ve Calhoun ilçelerinde oturanlar, hemen hemen aynı anda telefonlara sarılarak, polisi ve komşularını aramış ve ne olduğunu sormuşlardır' Korkuya kapılan bir balıkçı, patlamayı, 'dehşetli büyük bir gürültü' diye tarif etmiştir. (Lexington Herald, 3.2.1978).

Ufo olaylarına benzer şekilde, yine yeryüzünün her yanında bir de göksel patlamalar olayları olmaktadır. Göksel patlamalar kategorisine giren olaylardaki ayrıntılar da yeryüzünün her yanında benzerlik göstermektedir. 15.6.194 yılında Milas'ta nedeni belirlenemeyen büyük bir patlama olmuştur. Patlamanın Aydın

ve Muğla'dan duyulduğu ve çok sayıda evle otomobilinin camlarının kırıldığı bildirildi. Patlamanın nerede olduğu da belirlenemedi. 24.6.1984 günü saat 21.45 sıralarında olağanüstü ve çok güçlü bir uzun süreli patlama Istanbulcuları dehşete düşürdü. (Gazeteler).

Satya Sai Baba : «Gökgürültüsü, Tanrı'nın mesajıdır. Yağmur O'nun rahmetidir.»

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

ANADOLU UFO TARİHÇESİ

2. BÖLÜM

UZAYLILAR VE BİLİM ADAMLARI

a — Prof. Melih Koçer: Uzaylılar ve Uçan Daireler.

b — Prof. Dr. Muammer Bilge: Biyolojik Evrim ve Uzaylılar.

c — Prof. Dr. Abdüssamet Marşoğlu: Uçan Daireler Gerçek mi?

d — Prof. Dr. Hakkı Ögelman: Uzay Uygarlıkları.

e — Uzay Uygarlıkları Araştırması: SETI Programı.

f — Uzayda Bulunan Yeni Bir Dünya.

g — Sovyetler Birliği'nin Ufoları Kabul Etmesi.

h — Sovyet Kozmonotları'nın Uzaylılarla Temasları.

3. BÖLÜM

TÜRKİYE UFO OLAYLARI.

DİPNOTLAR

BASILMIŞ KİTAPLARIMIZ

UFO BİLİMSEL KURAMLARI 2. Baskı
AKUPUNKTUR (Biyo-Plazmik Tedavi) 2. Baskı
ÖLÜM ve ÖTESİ (Bilimsel İnceleme) 2. Baskı
REENKARNASYON (Tekrar Doğmalar) 2. Baskı
UFOLOJİ (Dünya Dışı Zeki Varlıklar Bilimi)
PARAPSİKOLOJİ (ESP Bilimi) Genişletilmiş 3. Baskı
EKMİNEZİ (Geçmişe Geri Dönüşler)
MU (Tarih Öncesi Uygarlık)
NEO SPİRİTİZM - MODERN SPİRİTİZM
UFO - APOLLO (Ortak Uzay Uçuşları)
ÖLÜM ve AHRET (Temel Bilgiler)
UZAYLI İNSANLAR (Bilimsel İncelenim)
TELEPATİ Genişletilmiş 2. Baskı
USO - OINT (Denizaltı Uygarlığı)
LEVİTASYON (Yerçekimini Yeneyen İnsanlar)
KİRLİAN PHOTOGRAPHY (Biyoplazmik Bedenler)
ÖNCÜ UFO GENEL YAPILARI
İNSAN ve KEHANET (Kanıtli Öngörümli)
UZAY ÜSSÜ AY (Gizemli Yapay Planet)
IŞINLAMA (Olaylar - Gözlemler)
MEDİTASYON (Transandantul)
Görünen RUHLAR (Bilimsel İncelemeler)
DURUGÖRÜ (Ruhsal Gözle Görüm)
AGARTA (Yeraltı Uygarlığı) 3. Cilt birarada
PSI-TIP (Ruhsal Cerrahi)
APORLAR (Ruhsal Işınlamalar)
PARAPSİKOLOJİ BİTKİLER ARAŞTIRMASI
PSİKOKİNEZİ (Aktif Zihin Gücü)
VİMANA UZAY ARAÇLARI
SPİRİTOLOJİ (Ruhsal Gerçekler Bilimi)

HİPNOTİZMA

DZYAN KİTABI (Kadim Kutsal Öğretİ)

Anagemi UFO (Genel Yapılar)

RADYESTEZİ (Maddi Tesirler Bilimi)

BİLİM ve URİ GELLER

TÜRKİYE GİZEMLERİ

UFO GERÇEĞİ

SATYA SAİ BABA

ATLANTİS (Tarih Öncesi Ergenael Uygarlık)

PİRAMİTLER

HİMALAYA YOGİLERİ

TÜRKİYE UFO RAPORU

SAİ BABA

H2. MUHAMMED genişletilmiş 3. Baskı

RUHSAL MESAJLAR 1 - 2 Ciltli

SADIKLAR PLÂNI (Orjinal Tümü Ciltli)

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

P.K. 1072 Sirkeci - İstanbul

- Anadolu'da İ.Ö. 72'den, Eylül 1984'e değin oluşan 180 Ufo olayının belgesel ve tasnifli dökümü.
- Türk bilim adamlarının, Kozmos'da yaşam ve Uzaylılar konularına ilişkin çeşitli görüşleri.
- Ülkemizde her meslekten kişilerin ilginç Ufo gözlemleri ve anlattıklarının ortak sonuçları.
- Ufoların tek ve çoklu uçuşları; Ufoların tek ve kitle gözlemlerinde değişmeyen benzer gerçekler.
- Ufoların inişleri, aniden belirip-yokolmaları, Uzaylılar ile yapılan yakın temaslar ve gözlemler.
- Ülkemizdeki ünlü Ufo akınları, Ufoların attığı iki gizemli küre ve diğer olağanüstü maddeler.
- Askeri ve sivil uçakların gökyüzünde Ufolar ile karşılaşmaları, gizemli göksel patlamalar ve ışıklar.
- Ufoların ilginç uçuşları, olağanüstü performansları, gizemli teknik becerileri ve özellikleri.
- Anagemi Ufo, Öncü Ufo ve Gözlemdiski Ufoların ünlü Anadolu Operasyonu ve Göksel Mesajları.

13 Resim... 13 Şekil... 5 Harita.

Ufoların Belgesel Başyapıtı